

«Κάθε πολίτης χρεωστεῖ νὰ δεωρῆ ὡς δεύτερα τὰ ἴδια σχετικῶς πρὸς τὰ κοινὰ τοῦ Ἔθνους. Προτιμῶ καὶ αὐτῆς τῆς οἰκίας μου τὴν παντελῆ καταστροφὴν, διὰ νὰ μὴ παραιτήσω εἰς αὐτὰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου μου, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου θέλω θυσιάσει τὸ ὀλίγον αἷμα μου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

«Ταῦτα δ' ἐστὶ τῆς Θεσσαλιώτιδος μιᾶς τῶν τεττάρων μερίδων συμπάσης Θεσσαλίας, ἧς καὶ τὰ ὑπ' Εὐρυπύλῳ καὶ ὁ Φύλλος καὶ Ἰχναὶ καὶ Κίερος δ' εἰς αὐτὴν συντελεῖται καὶ [τ' ἄλλα] [μέχρι] Ἀθαμανίας». (Στράβων Θ', 435)

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ὑπὸ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης κατέχει τὸ Ν. μέρος τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων καὶ ἐκτεινομένη ἐπὶ τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἀρχαίας Θεσσαλιώτιδος ἐν τῇ πεδιάδι καὶ τῆς ἀρχαίας Δολοπίας ἐν τῇ Πίνδῳ (Ἄγραφα) εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν Ἐπαρχιῶν Τικκάλων, Λαρίσης, Φαρσάλων, Δομοκοῦ, Φθιώτιδος, Εὐρυτανίας καὶ τοῦ Νομοῦ Ἄρτης. Κατὰ ταῦτα, τὸ ἔδαφος αὐτῆς σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι πεδινὸν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὄρεινόν. Διαρρέεται δὲ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Πίνδου καὶ ἀπὸ Μουζακίου μέχρι τῆς λίμνης τοῦ Δομοκοῦ πηγαζόντων παραποτάμων τοῦ Πηνειοῦ. Τὸ ὄνομα δὲ ἐδόθη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἐκ τῆς τότε κωμοπόλεως Καρδίτσης, διότι, ὅτε ἀπηλευθερώθη ἡ Θεσσαλία κατὰ τὸ 1881, ἡ μοναδικὴ πόλις τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἦτο ἡ Καρδίτσα, κειμένη ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τῆς ὁμωνύμου πεδιάδος καὶ ἔχουσα πληθυσμὸν 4.504 κατοίκων τότε, ἐνῶ σήμερον ἔχει πλέον τῶν 15 χιλιάδων κατοίκων (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928 εἶχε 13.883). Ἡ δ' ὅλη Ἐπαρχία Καρδίτσης, κατὰ τὴν τελευταίαν μὲν ἀπογραφὴν εἶχεν 114.113 κατοίκους, κατὰ δὲ τὴν τοῦ 1881 μόνον 59.310, ἐξ ὧν καὶ τινες Τούρκοι. Ἐκ τῶν Τούρκων τούτων, οἱ μὲν κατοικοῦντες τὰ ὀλίγα Κονιαροχώρια¹ λεγόμενα, ἔφυγον ἀμέσως μετὰ τὸ 1881, πωλήσαντες τὰ κτήματά των εἰς τοὺς ἐντοπίους κατοίκους καὶ εἰς τινὰς ἐκ Φθιώτιδος ἐλθόντας, ὡς π. χ. συνέβη εἰς τὸ Ἄσλανάρ τοῦ Δήμου Ταμασίου. Ἐμείναν ὅμως μερικοὶ Τούρκοι ἰδιοκτῆται ἐντὸς τῆς πόλεως Καρδίτσης μέχρι τοῦ 1898, ὅτε καὶ αὐτοί, πωλήσαντες τὰ ὑπάρχοντά των, ἀνεχώρησαν οἰκειοθελῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ἐμείναν ὅμως οἱ ὀλίγοι μπέηδες τσιφλικιοῦχοι μέχρι τοῦ 1910, ὅποτε, δημιουργηθέντος τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ δὴ ἐν Καρδίτσει, ἀπῆλθον καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κτημάτων των εἰς τοὺς τέως κολλήγους. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ ἐν τῇ Θεσσαλιώτιδι νὰ δημιουργηθῇ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, διότι ὁ χαρακτήρ τῶν κατοίκων τῶν δύο θεσσαλικῶν πεδιάδων (Λαρίσης καὶ Καρδίτσης) διαφέρει, καὶ οἱ μὲν τῆς Πελασγιώτιδος εἶναι εἰρηνικώτεροι, φιλεργότεροι, ἀσθενέστεροι τὸ σῶμα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

¹ Ὀνομάσθησαν οὕτω, διότι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπόκισε ταῦτα δι' ἀποίκων Τούρκων ἐξ Ἰκονίου.

Καρδίτσα : Τό Γηροκομείον τῆς πόλεως ὁ «Ἅγιος Σεραφεῖμ»

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΤΕΛΕΤΑΙ

Καρδίτσα : Κατάθεσις θεμελίου λίθου ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Ἰεζεκὴλ

καὶ μᾶλλον ἐπιρρεπεῖς πρὸς εὐκοσμον καὶ πολιτισμένον βίον, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς Θεσσαλιώτιδος εἶναι εὐτολμότεροι καὶ εὐσωμότεροι καὶ ὑγιέστεροι ἐκεῖνων, κλίνοντες μᾶλλον εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου παρὰ τῆς εἰρήνης, καὶ συχνάκις ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπιδείξαντες ἱκανὴν ἀνδρείαν. Διετήρησαν δὲ ὅλα σχεδὸν τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα (παρ' ὅλας τὰς ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων) τῶν ἀρχαίων προγόνων των Θεσσαλῶν, διότι καὶ ἄριστοι ἵππεις εἶναι καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, ὡς μόνην ἐνασχόλησιν εἶχον, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, τὸ ἄλμα, τὴν λιθοβολίαν, τὴν πάλην καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα. Ταῦτα πάντα ἐνθυμοῦμαι, ὅτε ἤμουν μικρὸς μαθητὴς ἐν Καλλιφωνίῳ, πλησίον τοῦ θεῖου μου δημοδιδασκάλου Ἡλία Παπαδημητρίου, κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1893—1894.

Ἄλλὰ καὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν τότε σχεδὸν διετήρουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δῆλα δὴ τὸν ἀρχαῖον χιτῶνα μὲ ζώνην εἰς τὴν μέσην. Θαύμα δὲ ιδέσθαι εἶναι, ὅπου διατηρεῖται ἀκόμη, νὰ βλέπη τις τὴν Καραγκούναν ἐστολισμένην καὶ νὰ χορεύῃ εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰς πανηγύρεις. Ἄλλ' ὁ ἐπικρατήσας ψευδοπολιτισμὸς, σὺν τῷ χρόνῳ, ἤρχισε νὰ ἐκδιώκῃ καὶ πολλὰ τῶν ἐθίμων καὶ τὴν λαμπρὰν ἐνδυμασίαν τῆς Καραγκούνας καὶ νὰ τὴν ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς τῶν πόλεων ἐνδυμασίας. Καὶ μόνον τὸ ὄνομα Καραγκούνης μένει, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, προήλθεν ἐκ τῆς μαύρης γούνας (Καρᾶ-γούνας), ἣν ἐφόρουν καὶ φοροῦν ἀκόμη μερικοὶ τῶν πεδινῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Κατὰ ταῦτα, ὁ μὲν πεδινὸς πληθυσμὸς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης εἶναι σχεδὸν κατ' εὐθείαν ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Θεσσαλῶν, πλὴν ὀλιγίστων Βλάχων Ἀσπροποταμιτῶν, κατοικούντων ἐν Καρδίτση καὶ Σοφάδες, ὁ δὲ ὄρεινός πληθυσμὸς εἶναι ἀπόγονος τῶν Δολόπων. Οἱ δὲ ξένοι ἐπιδρομεῖς ἄφησαν μόνον ἴχνη τῆς διαβάσεώς των τὰ ὀνόματα μερικῶν τοποθεσιῶν (Σμόκοβον, Μπάνισκα κλπ.). Ἐπὶ δὲ τῶν ὄροπεδιῶν τῆς Πίνδου (Ἄγραφων) παραθερίζουσι καὶ τινες κτηνοτρόφοι σκηνίται Βλάχοι, οἱ ἐπονομαζόμενοι Σαρακατσαναῖοι, κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπριλίου) μέχρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου) χρονικὸν διάστημα, γνησιώτατοι Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν.

Ι. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (1881—1934) ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης εἶναι ἡ μεγαλύτερα τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν (Καρδίτσης, Τρικκάλων καὶ Καλαμπάκας), εἰς ἃς διηρέθη ὁ Νομὸς Τρικκάλων τῷ 1881, καὶ διηρέθη αὕτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς 13 δήμους, τοὺς ἑξῆς:

1) Δήμος Καρδίτσης, συγκείμενος ἐκ τῆς πόλεως Καρδίτσης καὶ τῶν τότε χωριῶν «Καμινάδες, Δελὴ Ἰμπραήμ, Ζουλουκάρη, Ἰσαρη, Καπουτση, Καρδίτσομαγούλα, Κουμάδες, Κουρτέση, Κρύα Βρύση, Μίρους, Νταοῦτι, Πιτσαρὶ, Ροῦσο, Σαρακίνα, Τσαοῦσι, Φράγκο καὶ Παλαιόκαστρον», ἀπάντων μικρῶν χωριῶν τότε καὶ κειμένων περίξ τῆς Καρδίτσης. Ἡ Καρδίτσα εἶναι νέα πόλις, κτισθεῖσα ἐπὶ τουρκοκρατίας, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδαμοῦ ἀναφέρεται κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ Βυζαντινοὺς χρόνους, καὶ ἀφ' ἑτέρου οὐδὲν ἀρχαῖον ἢ μεσαιωνικὸν μνημεῖον ἢ ἐρείπιον ὑπάρχει. Ὡστε ἡ ἐμπορικὴ ἀνάγκη τῶν περίξ κατοίκων πρὸς πώλησιν καὶ ἀνταλ-

λαγήν τῶν προϊόντων των καὶ τὸ κεντρικὸν τῆς θέσεως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς πόλεως.

Οἱ δύο λοιπὸν αὐτοὶ λόγοι συνετέλεσαν, ὥστε νὰ μὴ σκεφθῶσιν οἱ πρῶτοι κάτοικοι νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλους ὑγιεινότερους χώρους πρὸς ἰδρυσιν αὐτῆς, ὅπως π. χ. ὁ τοῦ Παλαιοκάστρου (ἀρχαίας μητροπόλεως) ἢ ὁ τοῦ Ροῦσο, ὅπου, ἂν ἐκτίζετο ἡ Καρδίτσα, θὰ ἦτο μία ἀπὸ τὰς ὑγιειντέρας πόλεις τοῦ Κράτους. Ὡς ἐμπορικὸν δὲ κέντρον, φυσικὸν ἦτο νὰ προοδεύσῃ ἀλματωδῶς αὕτη, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον κεφαλαίοις. Τώρα δὲ τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἐνῶ τῷ 1881 ἦτο ἕνα μεγάλον λασποχώρι, σήμερον παρουσιάζει ὄψιν ὠραίας πόλεως καὶ καθιστᾷ τὴν διαμονὴν εὐάρεστον, λόγῳ τοῦ ὅτι πάντες οἱ μέχρι σήμερον δήμαρχοι ἐφρόντισαν διὰ τὴν βελτίωσιν ταύτης. Ἔχει καλὴν ρυμοτομίαν, καινουργεῖς οἰκοδομάς, ἐν αἷς τὸ περίφημον Ξενοδοχεῖον "Υπνου ἢ «Ἄρνη», ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κ. Τερτίπη ἰδρυθέν, δύο περίφημα ἄλλα, τὸ καλούμενον Παισίλυπον ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ τὴν Παπαράντζαν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐξ ἧς ὑδρεύεται ἐπαρκῶς ἡ πόλις. Ἡλεκτροφωτίζεται, ἔχει δημοτικὰ λουτρά, διδακτήρια δημοτικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίου, λαμπρὰν ἀγορὰν τοῦ Δήμου, 8 ἱεροὺς Ναοὺς, ἐξ ὧν ὁ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἶναι ἀριστον νεότευκτον οἰκοδόμημα ἐκ τῶν ὠραιότερων μνημείων τῆς πόλεως.

Εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου, Πταισματοδικείου, Ὑποθηκοφυλακείου, Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς, Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, Ταμείου ἀτάξεως καὶ δασαρχείου. Ἐπίσης ὑπάρχουν Ἐπανορθωτικαὶ Φυλακαὶ καὶ Δημόσιον Καπνεργοστάσιον ἀτάξεως.

Ἡ δὲ κοινωνικὴ κίνησις τῆς Καρδίτσης, χάρις εἰς τὴν οικονομικὴν τῆς ἀκμὴν, εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Ἡ οἰκονομικὴ ὅμως ἀκμὴ τῆς πόλεως ἀπὸ τινος μένει στάσιμος καὶ λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνεπτύχθησαν δύο ἐμπορικὰ κέντρα, τὸ ἐν ἐν Μουζακίῳ, πρὸς δυσμὰς, τὸ δ' ἄλλο ἐν Σοφάδες, πρὸς ἀνατολάς, πλήξαντα ἰσχυρῶς τὴν ἐν Καρδίτῃ ἐμπορικὴν κίνησιν.

Καὶ τώρα ἄς γνωρίσωμεν καὶ τοὺς λοιποὺς 12 δήμους τῆς ἐπαρχίας συντομώτατα. Προχωροῦντες πρὸς Ν. τῆς Καρδίτσης καὶ μετὰ δῶρον περίπου φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Καλλιφωνίου, εἰς τὸ Καλλιφῶνι, καὶ περίξ αὐτοῦ βλέπομεν τὰ ἐξ ὧν συνέκειτο ὁ δῆμος οὗτος χωρία «Ζαῖμη, Κασνέσι-Μαγούλα, Κασνέσι, Ζαρχανάδες, Κουβανάδες, Παλιούρι, Λουτρό, Φίλια καὶ Ντελῆ-Βελῆ». Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων τούτων παρατηρεῖται σημαντικὴ πρόοδος, διότι ἐνῶ κατὰ τὸ 1881 μόνον ἡ κατοικία τοῦ μπέη (τὸ Κονάκι) διεκρίνετο ἀπὸ μακρὰν ὡς λαμπρὸν οἰκοδόμημα μετὰ τῶν ἐντὸς τοῦ περιθόλου ἀποθηκῶν, τώρα ὅμως πλεῖσται ὄσαι διακρίνονται καὶ μάλιστα διώροφοι κατοικίαι εἰς πάντα τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ ἐξέχουσι καὶ οἱ τροῦλλοι τῶν νεοτέκτων ἱερῶν ναῶν.

Ἄξιον δὲ λόγου φαινόμενον παρετήρει ὁ διαβάτης κατὰ τὴν διάβασιν ἐκ Καλλιφωνίου καὶ τὴν πληθύν τῶν περιστερῶν, αἵτινες ἔζων ἐπὶ τῆς στέγης τῆς κατοικίας τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Πλησίον δὲ τοῦ Καλλιφωνίου ὑπάρχει ἐντὸς ἄλλους μετὰ ὕδατος καὶ περίφημος ναὸς τῆς Παναγίας Φανερωμένης, ἔνθα τελεῖται κατ' ἔτος θρησκευτικὴ πανήγυρις τῆς 23ῆς Αὐγούστου καὶ συρρέουσι μετὰ θρησκευτικῆς

Καρδίτσα : Τὸ γραφεῖον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Ἰεζεκέλ

ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ - ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Ὁ Ἀρχιεπίσ. Ἀθηνῶν εἰς ἐορτὴν τοῦ Ἁγ. Σεραφείμ

Φανάρι: Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ πανηγυρίζων

ΙΕΡΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ - ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Καρδίτσα: Ὁ περικαλλής Ἱερός Ναός Ἁγίου Κωνσταντίνου

εὐλαθείας καὶ Καραγκούνηδες καὶ Ἀγραφιῶται. Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, εἰς τὰς θρησκευτικὰς πανηγύρεις τῶν τε πεδινῶν καὶ ὄρεινῶν διεξήγοντο καὶ ἀγῶνες ἄλματος, λιθοβολίας καὶ πάλης, καὶ προσέτι εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς ἔβλεπον οἱ νέοι τὰς ὑποψηφίας νύμφας καὶ μελλούσας συζύγους τῶν.

Νοτιώτερον δὲ προχωροῦντες θὰ συναντήσωμεν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Ταμασίου Δρανίσταν, ἐπὶ τῶν ΒΔ. ὑπωρειῶν τῆς Ὀθρουοῦ καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ ἔνθα συνδέεται μετὰ τῆς Πίνδου, καὶ εἰς ἀπόστασιν περίπου 7 ὥρῶν ἀπὸ τοῦ Καλλιφωνίου.

Ὁ δῆμος οὗτος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποτελεῖται ἐκ πεδινῶν χωρίων «Ἀσλανάρ, Ἀμαρλάρ, Μπαλαπανῆ, Χατζημίρ, Χαϊγάλη, Χαλαμβρέζι», κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ ἐξ ὄρεινων «Καίτσα, Πάππα, Δρανίστα καὶ Τσαμάσι». Εἰς τὸ Τσαμάσι ἀπωκίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἐκ Καθακλῆ τῆς Βουλγαρίας ἐκδιωχθέντες Ἕλληνες, οἵτινες εἶναι ἄριστοι γεωργοὶ καὶ ἰδίᾳ κηπουροί. Ἰδιαιτέρως δὲ ἀκμάζει, ἐξελιχθεῖσα εἰς ὠραίαν κωμόπολιν, τὸ Ἀσλανάρ (νῦν κοινότης Λεονταρίου).

Κάμπτοντες δὲ πρὸς δυσμὰς καὶ διαβαίνοντες τοὺς πρὸς τὰς πηγὰς παραποτάμους τοῦ Ὀνοχῶνου, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ΝΑ. ὑπωρειῶν τῆς Πίνδου Δῆμον Μενελαΐδος καὶ μετὰ 5ωρον φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ρεντίναν. Ὁ δῆμος οὗτος κατέχει τὸ νοτιώτατον τῆς ἐπαρχίας, ἔχων τὴν Φθιώτιδα πρὸς Ν. καὶ τὴν Εὐρυτανίαν πρὸς Δ., σύγκειται καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων «Παλαιὰ Γιανιτσοῦ, Σμόκοβον (νῦν Λουτροπηγή), Φωτιάνα ἢ Χωτσίνα (νῦν Ἀηδονοχώρια), Λακρέσι (νῦν Βαθύλακκον) καὶ Θραψίμι». Ἐκ τῶν χωρίων αὐτῶν μόνον ἡ Ρεντίνα ἐξειλίχθη εἰς ὠραίαν κωμόπολιν, διότι καὶ ἐπὶ ὠραίας τοποθεσίας εὐρίσκειται καὶ ὠραίας καινουργεῖς οἰκίας ἔχει, χάρις εἰς τοὺς ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστρέψαντας πλουσίους, οἵτινες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ καλλωπίσωσι τὴν κωμόπολιν τῶν. Ὄταν δὲ ἀποκτήσῃ καὶ ἀμαξιτὸν ὁδόν, τότε, ἐξάπαντος, θὰ γίνῃ κέντρον παραθερισμοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατ' ἀρχὰς οἱ Δῆμοι Ταμασίου καὶ Μενελαΐδος ἀπετέλουν ἓνα δῆμον, τὸν τῆς Μενελαΐδος, εἶτα δὲ ἐχωρίσθησαν εἰς δύο. Μεταξὺ δὲ Σμοκόβου καὶ Χωταίνης (Ἀηδονοχωρίου), ἐντὸς καταφύτου ρευματιᾶς, εὐρίσκονται τὰ Λουτρά Σμοκόβου, ἅτινα κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα ἐξειλίχθησαν εἰς ἀ' τάξεως λουτρόπολιν, διότι καὶ ἄφθονοι πηγαὶ θειούχων ὑδάτων ὑπάρχουσι καὶ λουτῆρες θαυμασιοὶ, καὶ ὠραία καὶ ἀνετα νεότευκτα ξενοδοχεῖα. Εἰς τὴν πρόδοον τῶν λουτρῶν τούτων συνοδεύεσθε τὰ μέγιστα ὁ ἀείμνηστος πολιτευτὴς Καρδίτης Κωνστ. Τερτίπης. Ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης, τῆς πρὸς βορρᾶν ρευματιᾶς καὶ ἐν θέσει «Σολανδᾶ» τῆς περιφερείας Χωταίνης (νῦν Ἀηδονοχωρίου) εὐρίσκονται καὶ ἄλλαι θειοῦχοι πηγαὶ ἀνεκμετάλλευτοι. Διατὶ δὲ τὸ νῦν χωρίον Ἀηδονοχώριον πρὶν ὀνομασθῆ οὕτω εἶχε δύο ὀνόματα, Φωτιάνα καὶ Χωταίνη, περὶ αὐτοῦ θὰ γράψωμεν προσεχῶς εἰς τὰ «Θεσσαλικά Χρονικά».

Ἄνωθεν τῆς Ρεντίνας καὶ Χωταίνης καὶ πρὸς Δ. ὅταν ἀνέλθῃ τις καὶ μετὰ 1 περίπου ὥραν εὐρίσκειται πρὸς τερπνοτάτου ὄροπεδίου καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς θέσεως Τομαρᾶ-Παλαιοκαζάρμα (ἐρείπια Τουρκικοῦ στρατῶνος), τῆς ὑπερκειμένης τῆς Χωταίνης, εὐρίσκειται πρὸ ὠραιότητου θεάματος. Πρὸς Β. καὶ Α. ἐκτείνεται ὀλόκληρος ἡ Θεσσαλία, πρὸς Ν. ἡ Φθιώτις καὶ πρὸς Δ. ἡ Εὐρυτανία. Ἐνταῦθα ἔχει τὸν λόγον ὁ Τουρισμὸς, διότι δύο

ναται νά καταστή τὸ ὄροπέδιον τοῦτο καὶ θερινὸν καὶ χειμερινὸν κέντρον. Προχωροῦντες πρὸς Β. καὶ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τῆς Πίνδου συναντῶμεν τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν Ἰαγράφων (Βουλγάρα 1.680 μ., Βουτσιάκι 2.154 μ. καὶ Καράβα 2.124 μ.). Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀνομάτων τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔχομεν νά εἴπωμεν, περὶ δὲ τῆς Βουλγάρας δυνάμεθα νά ἀνεύρωμεν τὴν ὀνομασίαν, διότι ἐκεῖ πλησίον ὑπάρχει καὶ τοποθεσία Βουλγαρομνήματα. Πρέπει λοιπὸν νά ὑποθέσωμεν, ὅτι τὰ ὑποχωροῦντα δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ λείψανα τῆς στρατιᾶς τοῦ Βουλγάρου ἡγεμόνος Σαμουήλ, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν παρὰ τὸν Σπερχεῖον ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Οὐρανοῦ τῷ 995 μ. Χ., ὑπέστησαν καὶ νέαν ἐνταῦθα φθορὰν ὑπὸ τῶν προσδραμόντων πέριξ Δολόπων. Ἐντεῦθεν λοιπὸν τὸ ὄνομα Βουλγάρα.

Ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς (συνόρον μέχρι τοῦ 1881) λοιπὸν αὐτῆς, ὅταν τις προχωρῇ πρὸς Β., ἔχει πρὸς Δ. μὲν τὴν Εὐρυτανίαν, πρὸς Α. δέ, ἐπὶ τῶν κλιτύων τῆς Πίνδου, τοὺς δύο ἐπίσης ὄρεινους δήμους Ἰτάμου καὶ Νεβρουπόλεως.

Καὶ ὁ μὲν Δήμος Ἰτάμου ἀπηρτίζετο ἐκ τῆς πρωτεύουσας Ζωγλόπι (νῦν Ραχοῦλα) καὶ χωρίων «Ἄπιδιά, Βελέσι, Καστανιά, Καταφύγι, Μαστρογιάννη, Μπόσκλαβο, Σέλκιζα καὶ Τετάϊ». Ὁ δὲ Δήμος Νεβρουπόλεως ἀπηρτίζετο ἐκ τῆς πρωτεύουσας Μεσενικόλα καὶ τῶν χωρίων «Βουνέσι, Στούγκου, Κερασιά, Μπεζιούλα, Σερμενίκου, Νεοχώριον, Βλάσδον, Πορτίτσα καὶ Ἅγιος Γεώργιος».

Ἐκ τῶν χωρίων τῶν δύο τούτων Δήμων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προώδευσε κατ' ἐξοχὴν εἶναι ὁ Μεσενικόλας, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν φιλεργίαν τῶν κατοίκων, ἀσχολουμένων ἀπάντων ἰδίᾳ μὲ τὴν ἀμπελοργίαν. Περίφημος δὲ εἶναι ὁ οἶνος τοῦ Μεσενικόλα. Τὸ ὄνομα δὲ Μεσενικόλας ἀσφαλῶς προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῆς κωμοπόλεως εἶναι καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Προφανῶς δὲ καὶ τὸ ὄνομα Νεβρουπόλις προῆλθεν ἐκ τῆς λέξεως Νεβρός (=ἐλαφάκι), διότι πρὸ πολλῶν ἐτῶν διετηροῦντο ἀκόμη ἔλαφοι ἐντὸς τῶν πυκνῶν δασῶν τῶν χωρίων τοῦ Δήμου. Περίφημος δ' εἶναι καὶ ἡ κοιλάς τῆς Νεβρουπόλεως, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξέως εὐωδιάζει κυριολεκτικῶς ὁ τόπος ἐκεῖνος. Ἄνωθεν τῆς κοιλάδος καὶ ἐντὸς δάσους ἐξ ἐλάτης ἰδρύθη, ἐνεργεῖα τοῦ Στρατηγοῦ Ν. Πλαστήρα καὶ ὁ πρὸς παραθερισμὸν συνοικισμὸς «Νεράϊδα» ὑπὸ ἑκατοντάδος περίπου οἰκογενειῶν ἐκ Καρδίτσης. Ἐκ δὲ τῆς κοιλάδος τῆς Νεβρουπόλεως πηγάζει καὶ ὁ παραπόταμος τοῦ Ἀχελώου «Μίγδοθα», περίφημος διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν εἶδος τῶν ἰχθύων, τὴν «πέστροφαν». Ἐν τῇ αὐτῇ κοιλάδι καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Ἄσπρα λιθάρια» τελεῖται κατ' ἔτος τῇ 23ῃ Αὐγούστου μεγάλη ἐμποροπανήγυρις, ἰδίᾳ κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Μεταξὺ δὲ Μεσενικόλα καὶ Βλάσδου κεῖται ἡ Μονὴ Κορώνης, ἔνθα εὐρίσκονται καὶ ἅγια λείψανα τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, κατ' ἐξοχὴν τιμωμένου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης καὶ τῇ προσκειμένῃ Εὐρυτανίᾳ.

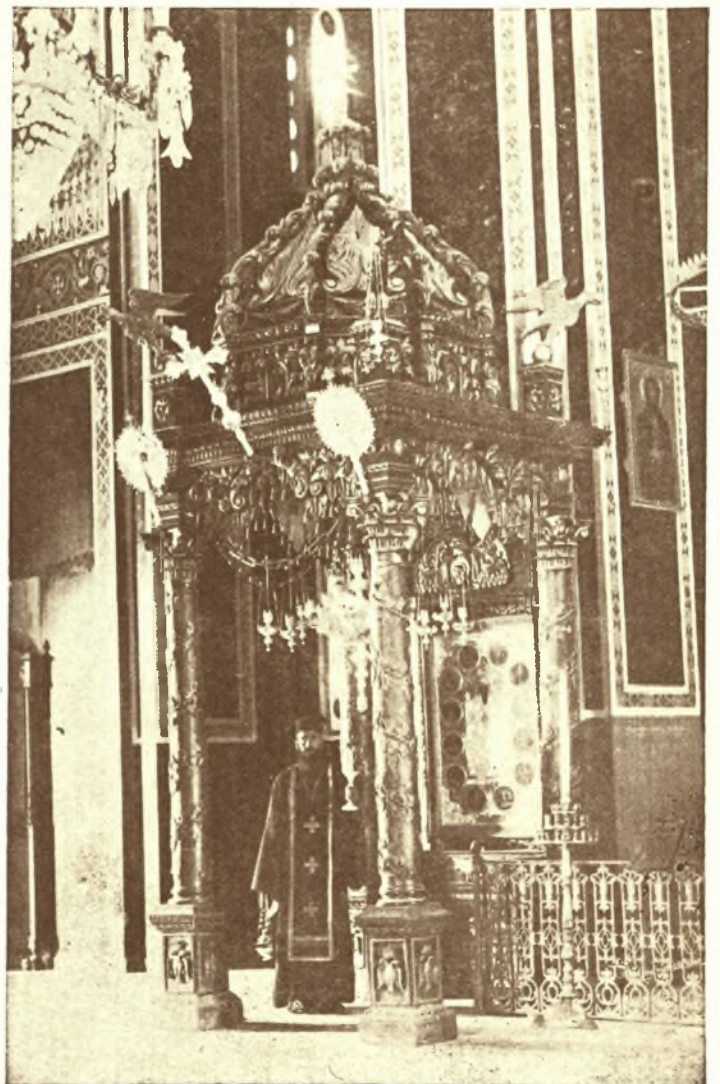
Βορειοδυτικώτερον δὲ τοῦ Δήμου Νεβρουπόλεως κεῖται ὁ Δήμος Ἀργιθέας, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ δυτικώτερον διαμέρισμα τῶν Ἰαγράφων καὶ φθάνει μέχρι τοῦ Νομοῦ Ἄρτης πρὸς Δ., μεθ' οὗ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου περιφήμου στενῆς μονοτόξου γεφύρας (τοῦ Κοράκ(ου) τὸ γεφύρι). Πρὸς Β. δὲ ἄρχεται τὸ ὄρεινὸν διαμέρισμα τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων. Συνέκειτο δὲ ὁ Δήμος Ἀργιθέας ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων:

Κορώνη : Ἐπιτομή τῆς περιφήμου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μετανοίας

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ - ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΙ ΑΓΙΟΙ

Καρδίτσα : Ἡ εἰκὼν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγ. Σεραφεῖμ

Ρεντίνα: Ἐξωτερικὴ τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ - ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Ρεντίνα: Κειμήλια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου

«Κουμπουριανά, τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, Ἀργόρι, Βλάσι, Βραγγιανά, Γλογοθίτσα, Γριμπιανά, Κνίσσοβο (νῦν Ἀργιθέα), Κουμπλέσι, Λεοντίτου, Λιάσκοβο, Μαρτιντσικό, Μεσσοῦνι, Μιζήλου, Μπουκουβίτσα, Μπλεντζινιό, Σπυρέλλου, Στεφανιάδα, Πετρίλια, Σιλπιτανά καὶ Τριζόλου».

Κατερχόμενοι δὲ ἐκ τοῦ Δήμου Ἀργιθέας πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Καρδίτσης συναντῶμεν ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῆς Πίνδου, ἀριστερᾶ μὲν τὸν Δήμον Γόμφων, δεξιᾶ δὲ τὸν Δήμον Ἰθώμης.

Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Γόμφων ἦτο τὸ Μουζάκι, κωμόπολις κειμένη ἐπὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Γόμφων. Ἀπετελεῖτο δὲ ὁ Δήμος οὗτος καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Βατσινιά, Βούνιτσα, Βρόστιανη, Ζερέτσι, Λαζαρίνα (περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω, ὅταν ὁ λόγος περὶ γεωργίας καὶ βιομηχανίας), Νεβροβοῦνιτσα, Πορτή, Ροπατόν, Σιάμι, Σκλάταινα καὶ Φλωρεσαῖοι». Καὶ ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Γόμφοι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καίσαρος, τοῦ κυριεύσαντος αὐτοῦς μετὰ σύντονον πολιορκίαν τῷ 48 π.Χ., ἦσαν ἡ πρώτη πόλις τῆς Θεσσαλίας, ἦν συναντᾶ τις ἐρχόμενος ἐξ Ἠπείρου, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ σημερινὸν Μουζάκι, λόγῳ τῆς θέσεώς του, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐξελιχθῆ εἰς μεγάλην πόλιν.

Δεξιώτερον δὲ καὶ μεταξὺ Μουζακίου καὶ Καρδίτσης, ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας καὶ ἐν θέσει ἀπόπτῳ, κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Ἰθώμης τὸ Φανάριον, περίφημον διὰ τὸ Βυζαντινὸν φρούριον, τὸ ὁποῖον μέχρι πρότινων ἐτῶν διετηρεῖτο ἐν καλῇ καταστάσει. Περίφημα δὲ εἶναι καὶ τὰ καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν διαδεδομένα — καὶ εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ἴσως τὰ μοναδικὰ — πῆλινα ἀγγεῖα τοῦ Φαναρίου. Προφανῶς δὲ ὁ Δήμος ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως τῆς κλιμακοέσεως Ἰθώμης, ἀπετελεῖτο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Γκιλάνθι, Γόλιτσα, Γράλλιστα, Κανάλια, Καππᾶ, Κρανιά, Λάσδα, Λοξάδα, Μαγουλίτσα, Μαυρομματί, Παλιούρι, Πύργος, Φανάρ-Μαγούλα καὶ Χάρμαινα». Τὰ ἐπὶ τῆς πεδιάδος χωρία, λόγῳ τοῦ εὐφόρου ἐδάφους, προώδευσαν καὶ ἰδίᾳ τὰ Κανάλια ἐξελιχθῆσαν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὠραιότερας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας, λόγῳ τῆς καλλιέργειας τῶν σιτηρῶν καὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἄνωθεν δὲ τοῦ Μαυρομματίου καὶ ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν κεῖται καὶ ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ πλησίον ἡ Σπηλιὰ, ἐν ἧ ἐγεννήθη ὁ υἱὸς τῆς καλόγρης, ὁ περίφημος στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης.

Ἐκ Φαναρίου δὲ κατερχόμενοι τὴν πεδιάδα καὶ προχωροῦντες πρὸς τὰ ΒΑ. φθάνομεν εἰς τὸν Δήμον Σελλάνων, ἃν, ἐννοεῖται, εἶναι καλοκαιρία, διότι ἐν καιρῷ χειμῶνος μετὰ μεγάλης δυσκολίας θὰ προχωρήσωμεν· διότι ὁ κατερχόμενος ἐκ τοῦ στενοῦ τῶν Γόμφων διὰ δύο βραχιόνων, ἐνουμένον ἐν τῇ πεδιάδι, ποταμὸς Πάμισος (Μπλιούρης), δεχόμενος δὲ ὀλίγον κατωτέρω καὶ τὰ ὕδατα τῶν παραποτάμων Καράμπαλη καὶ Καλέντζη, καταλήγει εἰς τὸ ἐκτεταμένον παρὰ τὸ χωρίον Κορτίκι τοῦ Δήμου Τιτανίου εὐρισκόμενον ἔλος, τοῦ ὁποῦ τοῦ πλεονάζοντα ὕδατα συμβάλλουσιν εἰς τὸν Πηνειόν. Τὸ ἔλος τοῦτο, τρεφόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἄλλων μικρῶν ποταμιῶν, καταλαμβάνει μετὰ πολυμοβρίαν καὶ πλήμμυραν αὐτῶν τῶν ποταμιῶν καὶ τοῦ Μπλιούρη — καταλαμβάνει, λέγω — πολὺ μεγάλην ἔκτασιν, εἰς τρόπον ὥστε κατακλύζεται σχεδὸν ὀλόκληρος ἡ περιφέρεια τοῦ Δήμου Σελλάνων καὶ τὸ πλεῖστον τῆς περιφέρειας τοῦ πλησίον Δήμου Τιτανίου. Ὅθεν παρίσταται ἄμεσος

ανάγκη, ὅπως κατασκευασθῶσι τὰ ἀπαραίτητα ὕδραυλικὰ ἔργα καὶ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν γεωργίαν εὐφορώταται γαῖαι, ἀναπνεύσωσι δὲ καὶ οἱ διαρκῆ κατακλυσμὸν ἔχοντες κάτοικοι.

Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Δήμου Σελλάνων πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ὄνομα «Σελλοί», ὅπως ὠνομάζοντο οἱ ἱερεῖς τοῦ Δωδωναίου Διὸς ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἡπείρου, καὶ ἐξ οὗ ὄνόματος προήλθε καὶ τὸ ὄνομα Ἑλλην. Τὸν Δωδωναῖον δὲ Δία ἐπικαλεῖται καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς (Ὁμ. Ἰλ. Π. 233—235). Οἱ κάτοικοι δὲ τοῦ Δήμου αὐτοῦ, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πεδιάδος κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, ἦσαν οἱ πρῶτοι, οὓς θὰ συνήντων οἱ ἐκ τῆς Ἡπείρου κατερχόμενοι εἰς τὴν μετὰ ταῦτα ὀνομασθεῖσαν Θεσσαλίαν ὑπὸ τῶν ἐπίσης ἐξ Ἡπείρου κατελθόντων Θεσσαλῶν ἐξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, κατὰ Θουκυδίδην, ἥτοι τῷ 1124 π. Χ.

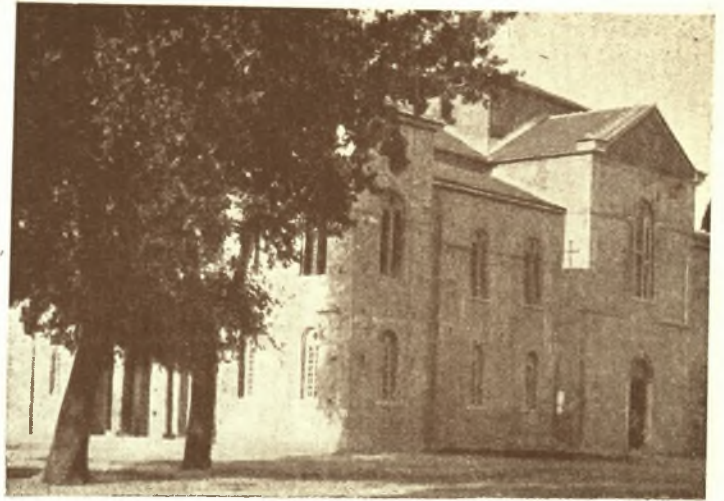
Ἀπετελεῖτο δὲ ὁ Δήμος οὗτος ἐκ τῆς πρωτεύουσας «Παραπράσταινα» καὶ τῶν ἐξῆς ἄλλων χωρίων: «Βελέσι, Βάναρη, Καλογριανά, Κόρδα, Μεσδάνι, Μυρίχοβο, Παληοχώρι, Ράκοβα καὶ Ριζάβα».

Ἐκ τῆς Παραπρασταίνης δὲ προχωροῦντες πρὸς Α. μετὰ τριῶρον φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Τιτανίου, εἰς τὸν Μεγάλον Παλαμᾶν, διότι πράγματι ἦτο τὸ μεγαλύτερον χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας, ἔχοντες πλέον τὴν Ἐπαρχίαν Τρικκάλων πρὸς Β. καὶ τὴν τῆς Λαρίσης πρὸς Α.

Προφανῶς ὁ Δήμος ὠνομάσθη ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς πόλεως «Τιτάνιον», τῆς ὁποίας τὰ λείψανα εὐρίσκονται ἐπὶ φαλακροῦ λόφου παρὰ τὸ χωρίον Κορτίκι. Ὄνομάσθη δὲ «Τιτάνιον», κατὰ Στράβωνα, διὰ τὸ λευκόγεων τῆς χώρας (=τοποθεσίας). Ἀπηρτίζετο δὲ ὁ Δήμος πλὴν τοῦ Μ. Παλαμᾶ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Βλοχός, Γουργουβίτες, Ἑρμίτσι, Καλυθάκια, Κεραμίδι, Κορτίκι, Κοσκινᾶ, Μάρκου, Μακρυχώρι, Ματαράγκα καὶ Παπαρίζο». Μεταξὺ δὲ τῆς Ματαράγκας καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Δήμου Κιερίου «Πύργος Ματαράγκας» ὑψοῦνται οἱ περίφημοι λόφοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκειτο ἡ ἀρχαία Ἄρνη καὶ τὸ μετέπειτα Κιέριον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων λόφων ἐγένετο ἡ μάχη Δημ. Τερτίπη κλπ. κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1878.

Ἀνατολικώτερον δὲ τοῦ Μ. Παλαμᾶ καὶ εἰς δίωρον ἀπόστασιν εὐρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Φύλλου, τὸ Κοτσερί, ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Καρδίτσας εἰς Λάρισαν. Συνέκειτο δὲ ὁ Δήμος καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Ἅγιος Δημήτριος, Ἄλμαντάρ, Γιανήκι, Ἐληά, Λασποχώρι, Μεσαλάρ, Μολόσι, Μπουλί, Ντουβλατάν, Τσιαμπασλάρ, Πέτρινο, Ὀρφανά, Σιαμπαλῆ καὶ Τεκελῆ». Ὁ Δήμος ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἀρχαίας πόλεως Φύλλου, ἧς τὰ εἰρηστικὰ ἀνευρίσκομεν ἐπὶ τινος λόφου παρὰ τὸ χωρίον Πέτρινο.

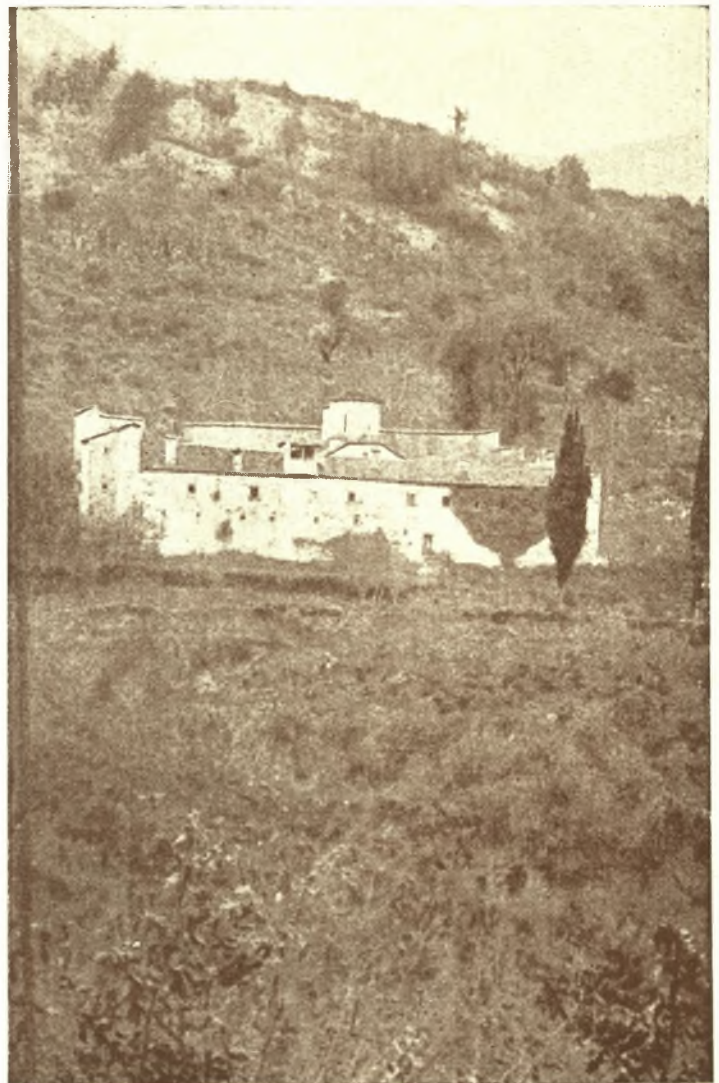
Νοτιώτερον τοῦ ἀνωτέρω Δήμου εὐρίσκεται ὁ Δήμος Κιερίου, τοῦ ὁποίου πρωτεύουσα εἶναι οἱ Σοφάδες. Ἀπετελεῖτο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Ἀνώγι, Κοπριντζῆ, Μαυραχάδες, Μασχολούρι, Μπαλταλάρ, Καραλάρ, Οὐζοῦν-Καραλάρ, Παζαράκι, Πύργος-Ματαράγκα καὶ Σούπη». Ὄνομάσθη δὲ ὁ Δήμος ἐκ τῆς προμνησθείσης ἀρχαίας πόλεως Κιερίου. Πάντα τὰ χωρία τῶν δύο ἀνωτέρω Δήμων προώδευσαν πολὺ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἰδίᾳ οἱ Σοφάδες, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ τῆς θέσεώς των, τῆς ἐμπορικῆς, θὰ ἐξελιχθῶσι λίαν συντόμως εἰς μεγάλην πόλιν. Προφανῶς τὸ ὄνομα Σοφάδες προήλθεν ἐκ τῶν ἔξωθι τῶν οἰκιῶν κατασκευαζο-

Καρδίτσα: Ὁ περικαλλῆς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΙ

Βουέσι: Ἡ διαρρυθμισθεῖσα εἰς σανατόριον Ἁγία Τριάς

Καρδίτσα : 1931,οί επίσημοι μετά την λιτανειαν Ἁγ. Σεραφεῖμ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ - ΜΟΝΑΙ

Ρεντίνα : Ἡ ἀνατολική ὄψις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου

μένων ἐκ χώματος ἀνακλίντρων ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τὰ τοιούτου εἶδους ἐκ χώματος κατασκευάσματα ὠνομάζοντο Τουρκιστὶ Σοφάδες, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπὸ τῶν κατοίκων πρὸς ἀνάπαυσιν αὐτῶν, ὡσάκις ἤθελον νὰ διαμείνωσιν ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν των. Τὰ δύο κέντρα, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν πρὸ πολλοῦ νὰ ἐλαττώνουν τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς Καρδίτσης, εἶναι οἱ Σοφάδες καὶ τὸ Μουζάκι.

Τοιοτοτρόπως συνεπληρώθη ἡ περιγραφή, συντόμως ἐννοεῖται, καὶ τῶν 13 Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης.

Μετὰ δὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ Κοινοτήτων, ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης περιλαμβάνει ἓνα Δήμον, τὸν τῆς Καρδίτσης (ἀποτελεσθέντα ἐκ τῆς Καρδίτσης καὶ τῶν Καμινάδων), μὲ πληθυσμὸν 13.883, καὶ 129 Κοινότητες μὲ 169 χωρία καὶ συνοικισμοὺς.

Αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας εἶναι αἱ ἐξῆς κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν:

- 1) Ἁγιοπηγῆς—Δελή—Ἱμπραήμ—(392 κάτοικοι), 2) Ἁγίου Ἀκακίου—Γολίτσης—(394 κ.), 3) Ἁγίου Γεωργίου (1.011 κ.), 4) Ἁγίου Θεοδώρου—Καπουτσί—(606 κ.), 5) Ἁγναντεροῦ—Μεσδανίου—(1.775 κ.), 6) Ἀηδοχωρίου—Χωταίνης—(533 κάτ.), 7) Ἀνάθρας—Τσαμασίου—(1.174 κ.), 8) Ἄνω Ὀρφανῶν—Ἡλιᾶ—(1.011 κ.), 9) Ἀπιδιάς (396 κ.), 10) Ἀργερίου (313 κ.), 11) Ἀργιθέας—Κνισόθου—(325 κ.), 12) Ἀρτεσιανοῦ—Πιτσαρι—(757 κ.), 13) Ἀστρίτσας—Μπουλοῖ—(312 κ.), 14) Βαθυλάκκου—Λακρεσίου—(447 κ.), 15) Βάναρης (676 κ.), 16) Βασιμιᾶς (673 κ.), 17) Βλάσδου (717 κ.), 18) Βλάσης ἢ Βλασίου (282 κ.), 19) Βλοχοῦ (658 κ.), 20) Βραγγιανῶν (1.049 κ.), 21) Βρώστιανης (209 κ.), 22) Γελάνθης (422 κ.), 23) Γεωργικοῦ—Τσιαουσίου—(402 κ.), 24) Γλογοβίτσας (212 κ.), 25) Γουργοβιτῶν (435 κ.), 26) Δαφνοσπηλιᾶς—Βελεσίου—(490 κ.), 27) Δρακότρυπας—Σκλαταινῆς—(1.38 κ.), 28) Ἐκὴμ Βελεσίου (685 κ.), 29) Ἐλληνοπούργου (1.028 κ.), 30) Ἐρμιτσίου (432 κ.), 31) Ζαρχανάδων (480 κ.), 32) Ζεριτσίου (631 κ.), 33) Θραψιμίου (633 κ.), 34) Καλλιφωνίου (1.245 κ.), 35) Καλογρηανῶν (694 κ.), 36) Καλυθακίων (352 κ.), 37) Καναλίων (2.070 κ.), 38) Καππᾶς (748 κ.), 39) Καραλαρίων Κιερίου—Οὐζοῦν Καραλάρ—(717 κ.), 40) Καρδισσομαγούλας (1.395 κ.), 41) Καρποχωρίου—Γκερμπεσίου—(626 κ.), 42) Κασνεσίου—Μαγούλας—(425 κ.), 43) Κασνεσίου (953 κ.), 44) Καστανιάς (937 κάτ.), 45) Καταφυγίου (573 κάτ.), 46) Κέδρου—Χαραμπρεζίου—(861 κ.), 47) Κερασιάς (515 κ.), 48) Κοπρεντζῆς (502 κ.), 49) Κοσκινᾶ (671 κ.), 50) Κοτσερῆ (1.243 κ.), 51) Κουβανάδων (506 κ.), 52) Κουμάδων (750 κ.), 53) Κουμπλεσίου (140 κάτ.), 54) Κουμπουριανῶν (708 κ.), 55) Κουρτεσίου (730 κ.), 56) Κουρτικίου (366 κ.), 57) Κρανιας (823 κ.), 58) Κρυονερίου—Στούγκου—(515 κ.), 59) Κτημένης—Δρανίστης—(689 κ.), 60) Λαζαρίνης (340 κ.), 61) Λαμπεροῦ—Τιταγίου—(516 κ.), 62) Λεονταρίου—Ἀσλανάρ—(1.779 κ.), 63) Λεοντίου (202 κ.), 64) Λοξάδας (442 κ.), 65) Λουτροπηγῆς—Σμοκόθου—(777 κ.), 66) Λουτροῦ (448 κ.), 67) Μαγουλίτσης (625 κ.), 68) Μακρυρράχης—Καίτσης—(1.348 κ.), 69) Μακρυχωρίου (517 κ.), 70) Μαράθου—Ἀραχωθίτσης—(289 κ.), 71) Μάρκου (485 κ.), 72) Μαστρογιάννη (619 κ.), 73) Μασχολουρίου (489 κ.), 74) Ματαράγκας (1.414 κ.), 75) Μαυραχάδων (859 κ.), 76) Μαυρομματίου (1.468 κ.), 77) Μεριχόθου (711 κ.), 78) Μεσενικόλα (1.528 κ.), 79) Μεσοθουνίου (171 κ.), 80) Μητροπόλεως—Παλαιοκάστρου—(1.188 κ.), 81) Μισαλάρ ἢ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑΣ)

Μουσαλάρ (918 κ.), 82) Μάρους (870 κ.), 83) Μολεντζικοῦ (738 κ.), 84) Μορφοβουνίου—Βουνισίου—(1.354 κ.), 85) Μουζακίου (2.078 κ.), 86) Μπαλταλάρ (813 κάτ.), 87) Μπεζούλας (623 κ.), 88) Μποσκλάβου (1.234 κάτ.), 89) Μπουκοβίτσης (303 κάτ.), 90) Νεβροβουνίστης (453 κ.), 91) Νεοχωρίου (1.104 κ.), 92) Νταουτίου (262 κ.), 93) Ξυνονερίου—Ζουλιοκαρίου—(732 κ.), 94) Μεγάλου Παζαρακίου (777 κ.), 95) Παλαιᾶς Γιαννιτσῶν (300 κ.), 96) Παλαμᾶ (3.923 κ.), 97) Παληοκκλησίου (814 κάτ.), 98) Παληουρίου (788 κ.), 99) Παληοχωρίου (548 κάτ.), 100) Πάπα (400 κ.), 101) Παραπρασταίνης (1.135 κάτ.), 102) Πασχαλίτσης—Σούπης—(905 κάτ.), 103) Πετρίλου (1.051 κ.), 104) Πετρίνου (805 κ.), 105) Πετρωτοῦ—Λιασκόβου—(522 κ.), 106) Πορτί (855 κ.), 107) Πορτίτσης (312 κ.), 108) Προσηλίου—Βουνίτσης—(520 κ.), 109) Πύργου (374 κ.), 110) Πύργου—Ματαράγκα (436 κ.), 111) Ραχούλας—Ζωγλοπίου—(835 κ.), 112) Ρεντίνης (1.793 κ.), 113) Ριζοβουνίου—Ριζάβας— (313 κ.), 114) Ροπωτοῦ (711 κ.), 115) Ρούσου (539 κ.), 116) Σεκλίζης (755 κ.), 117) Σελιπιανῶν (385 κ.), 118) Σιάμου (960 κ.), 119) Σιαμπαλή (962 κ.), 120) Σοφάδων (3.334 κάτ.), 121) Στεφανιάδος (298 κ.), 122) Τριζόλου (395 κάτ.), 123) Φαναρίου (2.420 κ.), 124) Φαναρίου—Μαγούλας—(1.038 κ.), 125) Φιλιᾶς (741 κ.), 126) Φλωρεσσιῶν (632 κ.), 127) Φράγκου (326 κ.), 128) Φτελοπούλας—Ντεληβελή—(348 κ.) καὶ 129) Φυλακτῆς—Σερμενίκου—(667 κ.).

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης ἀνέρχεται, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928, εἰς 114.113, ἐξ ὧν 57.044 ἄρρενες καὶ 57.068 θήλειες. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου, οἱ 1.524 (ἄρρενες 778 καὶ θήλειες 746) εἰσὶ πρόσφυγες, ἐλθόντες μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἐγκατασταθέντες εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἐπαρχίας, ἰδίως εἰς τὴν Καρδίτσαν (267), εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμόν Οὐζοῦν-Καραλάρ τῆς Κοινότητος Καραλαρίων—Κιερίου (234), εἰς τὸ χωρίον Τσιαμπασλάρ τῆς Κοινότητος Μισαλάρ ἢ Μουσαλάρ (337), εἰς τὸ χωρίον Κεμερλίρ τῆς Κοινότητος Παζαρακίου Μεγάλου (327), εἰς τὴν Κοινότητα Σιαμπαλῆς (135) καὶ εἰς ἄλλας τινὰς Κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας κατὰ μικρὸν ἀριθμὸν.

II. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἰδίᾳ μέχρι τοῦ 1884, ὅποτε ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος, ἡ συγκοινωνία ἦτο πρωτόγονος. Οὐδεμία ἀμαξιτὸς ὁδὸς ὑπῆρχε καὶ μέσα συγκοινωνίας ἦσαν τὰ ὑποζύγια (ἵπποι, ἡμίονοι καὶ ὄνοι) καὶ ἐν τισι πεδινοῖς χωρίοις καὶ αἱ δίτροχοι βοϊδάμαξαι (ἀραμπάδες), καιροῦ ἐπιτρέποντος, ἐννοεῖται. Διότι ἐν καιρῷ χειμῶνος διεκόπτετο ἡ συγκοινωνία, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἕνεκα τῶν πλημμυρούντων ποταμῶν (Ὀνοχῶνου, Καλέντζη, Καραμπάλη, Ταμίσου κλπ.) καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν πολλῶν ἐλῶν τῶν ἐν τῇ πεδιάδι σχηματιζομένων.

Ἀπὸ τοῦ 1884 ὁμοῦ καὶ ἐντεῦθεν, ἡ συγκοινωνία ἤρξατο βελτιωμένη κάπως, διότι καὶ ὁ σιδηρόδρομος συνέδεσε μετὰ τῆς Καρδίτσης χωρία τινὰ τῶν τέως Δήμων Κιερίου, Φαναρίου καὶ Γόμφων, καὶ ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ τῶρα τελευταῖον ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ Καρδίτσης πρὸς τὰ πέριξ καὶ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς διευθύνσεις: 1) Καρδίτσης—Λαρίσης, λειτουργοῦσα μέχρι τοῦ Κουτσερῆ καὶ ἐξυπηρετοῦσα Κοινότητάς τινὰς τοῦ τέως Δήμου Τιτανίου καὶ Φύλλου. 2) Καρδίτσης—Λουτρῶν Σμο-

Βουναί: Οἱ ἐπίσημοι μετὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σανατορίου

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΑΠΟΦΕΙΣ

Κανάλια: Μία γραφικὴ ἀποφεις τῆς ὠραίας κωμοπόλεως

Καρδίτσα: Τὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Ἀθηνᾶ» Ἀνθεστήρια 1931

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἰς ἑορτὴν ἐν Παισιλύπῳ

κόβου, κατεσκευασμένη μόνον ἐν τῷ ὄρεινῳ τμήματι, ἀπὸ Κέδρου (Χαλαμπρεζίου) μέχρι Λουτρῶν. Συνέχεια ταύτης δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ἡ νῦν ὑπὸ κατασκευὴν ἀμαξιτὸς ὁδὸς Ρεντίνης—Λουτρῶν Σμοκόβου. Ἴνα ὅμως ἀποθῆ ὠφέλιμος ἡ ὁδὸς αὕτη, πρέπει νὰ κατασκευασθῆ καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι καὶ μέχρι Καρδίτσης ἢ Σοφάδων τμήμα. 3) Καρδίτσης—Νεράιδας (Νεβρουπόλεως). 4) Καρδίτσης—Φανάριου. 5) Καρδίτσης—Τρικκάλων, ἀλλὰ μόνον μέχρι Ριζάβας λειτουργεῖ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Μουζακίου κατεσκευάσθη καὶ βατὴ ἡμιονική ὁδὸς πρὸς τὰς κοινότητας τοῦ πρώην Δήμου Ἀργιθέας. Τὸ δὲ Μουζάκιον συγκοινωνεῖ δι' αὐτοκινήτων μετὰ τῶν Τρικκάλων.

Κατεσκευάσθησαν καὶ τινες μικραὶ γέφυραι καὶ μία μεγάλη ἐν Σοφάδες ἐπὶ τοῦ Ὀνοχώνου. Προήχθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας (κάρρα, ἄμαξα, αὐτοκίνητα, σιδηρόδρομος), ἀλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἔχομεν ὑποφερτὴν συγκοινωνίαν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης, ἀφοῦ μερικαὶ Κοινότητες ἐν καιρῷ χειμῶνος δὲν δύναται νὰ συγκοινωνήσωσιν ὄχι μόνον μετὰ τῆς πρωτεύουσας, ἀλλ' οὔτε καὶ μετὰ τῶν γειτόνων.

Ὅπως ἀντιθέτως καὶ ἀλματωδῶς προώδευσεν ἡ συγκοινωνία τῶν τριῶν Τ (Ταχυδρομεία, Τηλέγραφοι καὶ Τηλέφωνα). Ἐνῶ κατ' ἀρχὰς μόνον ἐν Καρδίτῃ ὑπῆρχε Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον, σὺν τῷ χρόνῳ ἰδρύθησαν τοιαῦτα καὶ εἰς τὰς μεγαλυτέρας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας (Σοφάδες, Ἀσλανάρ, Ρεντίνα, Μεσενικόλα, Φανάριον, Μουζάκι, Παλαμᾶ κλπ.). Τώρα δὲ τελευταῖον, μετὰ τὴν διάδοσιν τοῦ τηλεφώνου, ἰδρύθησαν τηλεφωνικὰ γραφεῖα σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας, διασαλπίζοντα μετὰ τῆς σάλπιγγος τοῦ ἀγροτικοῦ διανομῆς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν καλύψην τοῦ ἐσχάτου ἀγρότου.

III. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

α'. Γεωργία (ἀμπελοργία, δενδροκομία, μελισσοκομία κλπ.).

β'. Κτηνοτροφία.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ — πλὴν ἐλαχίστων — ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, τόσον οἱ πεδινοὶ ὅσον καὶ οἱ ὄρεινοί. Καὶ οἱ μὲν ὄρεινοί ἦσαν πάντες ἰδιοκτῆται, οἱ δὲ πεδινοὶ ὄλοι, ἐκτὸς ἐλαχίστων, ἐξηκολούθουν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ ἐργάζωνται τὰ κτήματα τῶν τσιφλικιοῦχων, λαμβάνοντες τὰ 2)3 τῶν εἰσοδημάτων, μέχρι τοῦ 1909, ὅποτε ἐδημιουργήθη τὸ περιώνυμον ἀγροτικὸν ζήτημα ὑπὸ ἐκλεκτῶν πατριωτῶν, ἐκ τῆς πεδιάδος τῆς Καρδίτσης καταγομένων κατ' ἀρχὰς. Εἶτα δέ, διὰ τὴν γενικευθεῖσαν ἐξέγερσιν τῶν ἀκτημόνων ἀγροτῶν, ἐψηφίσθησαν ἔκτοτε οἱ διάφοροι ἀγροτικοὶ νόμοι, διὰ τῶν ὁποίων ἡ γῆ περιήλθεν εἰς τοὺς πρώην κολλήγους, ὑποχρεωθέντας νὰ ἀποπληρώσωσιν τὴν ἀξίαν τῶν διανεμηθέντων ἀγρῶν δι' ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν πολὺ ὠφέλησεν διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων, διότι καὶ οἰκία ὑγιεινὰ ἤρχισαν νὰ ἀνεγείρωνται — πρότερον ἡ αὐτὴ εἰσοδος ἦτο καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὰ ζῶα τῆς οἰκίας — καὶ σχολεῖα καὶ ἐκκλησίαι κλπ. Καὶ ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν ἐγένετο διὰ τῶν πρωτογόνων μέσων καὶ ὁ ἀλωνισμὸς διὰ τῶν περιφήμων ροκανῶν, ἤδη ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται καὶ μηχανικὰ

μέσα καλλιεργείας (βενζινάρωτρα) θεριστικά μηχαναί περί τὰς 200, ἰδίᾳ εἰς τοὺς πρώην δήμους Κιερίου καὶ Φύλλου, καὶ ἀλωνιστικά μηχαναί περί τὰς 20.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τῆς προόδου τῆς γεωργίας ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Καρδίτσας, θὰ ἦτο ἀσέβεια, ἂν δὲν ἐμνημονεύομεν τὸν ἀειμνηστὸν ἰδιοκτῆτην τῆς Λαζαρίνης Γεώργιον Ζωγράφον, τὸν ἔθνικὸν ἐκεῖνον ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τὸ πολὺ μέρος τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τῆς κτηνοτροφίας καὶ δενδροκομίας. Καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐπεξετείνετο τότε ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἰς Λαζαρίναν, ἀλλὰ νὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς κεντρικὸν διδασκαλεῖον ἐπιστημονικῆς γεωργικῆς κλπ. μορφώσεως τῶν τέκνων τῶν Θεσσαλῶν γεωργῶν.

Ἡ ἔλλειψις ὁμῶς ἀντιπλημμυρικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων ἐμποδίζει κατὰ πολὺ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων ἐκ τῆς γεωργίας, ἐξ ἧς κυρίως ἀποζοῦν, διότι, ὡς ἡ πείρα τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπέδειξε, τότε μόνον ὑπάρχει καλὴ ἐσοδεία, ὅταν τύχη καὶ αἱ καιρικαὶ συνθήκαι νὰ εἶναι εὐνοϊκαί.

Εἰς τὴν πεδιάδα ἐπίσης καλλιεργεῖται καὶ ἐντατικῶς μάλιστα εἰς τινὰς κοινότητας (Κανάλια, Ἄσλανάρ κλπ.) ὁ καπνός, ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ ὁποῖου — ἰδίᾳ διαρκούντος τοῦ τελευταίου πολέμου — πολλοὶ ἐπλούτησαν, διότι ἀρκετὴ ποσότης καπνοῦ ἐξάγεται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος.

Ἐπὶ δὲ τῶν κατοικούντων τὰς ὑπώρειας τῆς Πίνδου (Ριζᾶ) καλλιεργεῖται καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἰδίᾳ εἰς Παλιούριον, Βελέσι, Μαστρογιάννη, Ζωγλόπη, Καστανιά, Μεσενικόλα, Φανάριον, Μουζάκιον κλπ. Περιήφημος ὁ οἶνος τῆς τοποθεσίας τῆς Καστανιάς «Μαραθιά» καὶ, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ὁ τοῦ Μεσενικόλα. Περὶ δὲ τοῦ Μουζακίου (ἀρχαίων Γόμφων) εἰδικῶς ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἀνέκαθεν ἐλατρεύετο ὁ Κάρπιος Διόνυσος καὶ ὅτι τῷ 48 π. Χ. κατὰ τὸν Πλούταρχον οἱ στρατιῶται τοῦ Καίσαρος ἐνέτυχον ἀφθόνῳ οἴνῳ καὶ πίνοντες ἀνέδην (=ἀφθόνως) ἀτηλλάγησαν δεινοῦ τινος νοσήματος, ὑφ' οὗ κατετρώχοντο.

Ἐπὶ τινῶν καλλιεργεῖται (καὶ πεδινῶν καὶ ὄρεινῶν) καὶ ἡ μελισσοκομία, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀρχέγονον τρόπον, διότι κατὰ Σεπτέμβριον, ἐποχὴν τοῦ τρηγητοῦ τοῦ μέλιτος, αἱ μέλισσαι καίονται, ἵνα παραληφθῇ τὸ μέλι! Καὶ μόλις ἐπ' ἐσχάτων παρ' ὀλιγίστων εἰσῆχθησαν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ καλούμεναι Κυψέλαι μετὰ τῶν ἐντὸς κινήτων τεχνικῶν κρηθηρῶν.

Καὶ οἱ ὄρεινοί, ὡς εἶπομεν, εἶναι γεωργοὶ καὶ μικροκτηνοτρόφοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πλείστοι, ἂν μὴ πάντες, ἀγοράζουσι τὸν πρὸς τὴν διατροφὴν ἀραθόσιτον (τὴν μπομπότα) τοῦλάχιστον τοὺς ἑξ μῆνας τοῦ ἔτους, καίτοι εἶναι ἐργατικώτατοι οἱ πάντες, ἀλλ' ἀγωνίζονται ματαίως καλλιεργοῦντες τὰ ἐπικλινῆ ἔδαφη, τὰ ὁποῖα τάχιστα παρασύρονται ὑπὸ τῶν βροχῶν, ἵνα ὀλίγον κατωτέρω μεταβληθῶσιν εἰς χειμάρρους καὶ καταστρέψωσι καὶ τοὺς λίαν ὠφελίμους καὶ προσδοφόρους (μέχρι τῆς καταστροφῆς των) παραποταμίους ἀγρούς των. Καὶ τὸ χεῖριστον ὄλων εἶναι ὅτι, λόγῳ τῆς ὑπερεντατικῆς, ἀλλ' ἐπιζημίου λίαν αὐτῆς καλλιεργείας, ἠλαττώθησαν καὶ αἱ βοσκήσιμοι ἐκτάσεις καὶ ἐπομένως περιορίζεται καὶ ἡ κτηνοτροφία, τῆς ὁποίας τὰ ἔσοδα εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ἐπήρουν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν λιτοδιαίτων ὄρεινῶν. Ἦδη ὁμῶς τὰ πράγματα εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογα, διότι ὁ πληθυσμὸς

Καρδίτσα : Ὅμορφες κοπέλλες εἰς τὰ Ἄνθεστήρια τοῦ 1931

ΕΟΡΤΑΙ - ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΡΟΤΟΜΑΙ

Καρδίτσα : Τὰ ἀποκαλυπτῆρια τῆς προτομῆς τοῦ Καραϊσκάκη

Καρδίτσα : Τὸ πρῶτον Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου «Ἀθηνᾶ»

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ - ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Ἐπιδείξεις μὲ ἔθνικὴν στολὴν κατὰ τὰ Ἀνθεστήρια

εἰς τινὰς ὄρεινὰς κοινότητες ἐτριπλασιάσθη καὶ ἐτετραπλασιάσθη εἰς ἄλλας ἐπομένως, ἂν μείνη αὐτὴ ἡ κατάσταση, πολὺ συντόμως θὰ ἀντικρῶσιν οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ τὴν πείναν. Τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον νὰ προλάβῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὴν κατάστασιν, ὅπως ἄλλως τε ἐφρόντισε καὶ διὰ τοὺς πεδινούς.

Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ κατάσταση θεραπεύεται, ἂν τὸ Κράτος στρέψῃ τὴν προσοχὴν τούτων εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ φυτευθῶσι διὰ τοιούτων ὅλα τὰ βουνὰ τῶν Θεσσαλικῶν Ἀγραφῶν ἀπὸ τῆς Μαΐτης μέχρι τοῦ Μουζακίου. Πρὸς τοῦτο πρέπει ἀμέσως νὰ σταλῶσι κατάλληλοι γεωπόνοι κατὰ περιφέρειας π. χ. εἰς Καίτσαν, Χαλαμπρέζι, Σέκλιζαν, Ροῦσσον, Παληόκαστρον, Μουζάκι, Ἀργιθέαν καὶ οἱ ὅποιοι ἄφ' οὗ μελετήσωσι τὰ ἐδάφη, θὰ ὑπολογίσωσι πόσων καὶ ποίων δένδρων ὀπωροφόρων ἔχει ἀνάγκη ἕκαστος οἰκογενειάρχης ἐκάστης κοινότητος. Μετὰ τοῦτο δὲ εἰς κατάλληλον τοποθεσίαν θὰ καλλιεργηθῇ τὸ φυτώριον, τὸ ὁποῖον θὰ προπαρασκευάζῃ πρὸς μεταφύτευσιν τὰ δένδρα, ἅτινα θὰ παραδίδωνται ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ καὶ εἰς τὰ ὀρισμένα μέλη τῆς Κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει κοινοποιηθέντος πρὸ πολλοῦ χρόνου καταλόγου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς πᾶσαν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν θὰ ἐπιβλέπῃ κατὰ μέγα μέρος καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ τόπου.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ διακαετίαν περίπου, ὅποτε ὅλα τὰ παρόχθια μέρη καὶ ἐπικλινῆ καὶ ἀδενδρα καὶ ἄχρηστα σήμερον ἐδάφη θὰ προσκινίζουσι ἐκ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, ὅτι 1) ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν καρπῶν (καρυδιῶν, ἀμυγδάλων, κερασίων, κασάνων, μήλων κλπ.) θὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν ἄρτον ἐκ σίτου πλέον καὶ οὐχὶ ἐξ ἀραβοσίτου, 2) θὰ παύσωσιν αἱ πλήμμυραι τῶν χειμάρρων, διότι δὲν θὰ καλλιεργουῦνται πλέον τὰ ἐπικλινῆ ἐδάφη, ἀλλὰ θὰ δενδροφυτεύωνται, 3) δὲν θὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῶν χειμάρρων τὰ παραποτάμια χωράφια τὰ ποτιστικά, ἀλλὰ θὰ καλυτερεύσῃ ἡ θέσις των καὶ ἡ παραγωγή των εἰς ἀραβόσιτον καὶ φασόλια θὰ εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα καὶ 4) σὺν τῷ χρόνῳ θὰ αὐξηθῇ καὶ ἡ κτηνοτροφία, ἥτις, ὡς εἴπομεν, λόγῳ τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας τῆς γῆς καὶ ἐνίοτε καὶ λόγῳ ἀθεραπεύτων νόσων ὀσημέραι περιορίζεται. Τρέφει δὲ ἡ μὲν πεδιάς, πρόβατα, βοῦς, βουβάλους, ἵππους, ὄνους, ἡμίονους, τὰ δὲ ὄρεινὰ μέρη κατ' ἐξοχὴν αἰγας καὶ ὀλίγα πρόβατα καὶ ἐλάχιστα ὑποζύγια (ἵππους, ὄνους καὶ ἡμίονους), διότι τὰ πλεῖστα ἀγοράζονται ἐκ τῶν τῆς πεδιάδος.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ δενδροκομίας καλὸν θὰ ἦτο, ἂν ἐξηναγκάζοντο καὶ οἱ πεδινοὶ νὰ δενδροφυτεύσωσιν (ἐκάστη Κοινότης) τὰ παρόχθια μέρη τῶν ποταμῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν διὰ πλατάνων καὶ ἰτεῶν. Θὰ παρουσίαζεν ἡ πεδιάς ὠραῖον θέαμα, θὰ εἶχον σκιάν οἱ κάτοικοι τὸ θέρος καὶ θὰ ἐλύετο ἐν τοῖς πλείστοις καὶ τὸ ζήτημα τῶν καυσοξύλων. Ἀφίνω δέ, ὅτι καὶ κατὰ τὰς πλημμύρας θὰ παρέμεινε καὶ πολὺ μέρος τῆς λίδος εἰς τοὺς πλησίον ἀγρούς. Ἐπίσης καὶ ἡ πτηνοτροφία δὲν ἐκαλλιεργήθη ἐπιστημονικῶς.

γ'. Βιομηχανία.

Βιομηχανία ἀνεπτυγμένη ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ οὔτε ὕπρχε κατ' ἀρχάς, οὔτε μετὰ ταῦτα ἀνεπτύχθη. Μόνον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ὅτε ἤκμαζε καὶ ἡ σησαμοπαραγωγή, ἔλειτούργουν ἐν Καρδίτῃ καὶ Σοφάδες σησαμόμυλοι, ἔκ

τῶν ὁποίων παρήγετο τὸ περίφημον σησαμέλαιον, τὸ ὁποῖον ἀντικαθίστα τότε τὸ ἐλαιόλαδον. Ματαιῶς μετὰ ταῦτα προσεπάθησε καὶ ὁ μνημονευθεὶς Γεώργ. Ζωγράφος νὰ ἀναπτύξη τὴν βιομηχανίαν τῆς ζακχάρεως ὑδρῶσας περίφημον ἐν Λαζαρίνῃ ἐργοστάσιον ζακχαροποιίας. Ἄλλὰ διὰ διαφόρους λόγους καὶ διότι δὲν ὑπεστηρίχθη ὅσον ἔπρεπεν ὑπὸ τοῦ κράτους, ἐναυάγησεν ἡ ἐπιχείρησις αὕτη κατὰ τὰς παραμονὰς ἀκριβῶς τῆς εὐδοκίμησέως τῆς πρὸς μεγίστην κρατικὴν ζημίαν.

Ἡ βιομηχανία ὅμως τῆς ἀλευροποιίας προώδευσε κατὰ πολὺ, διότι τοὺς παλαιούς ὑδρομύλους ἀντικατέστησαν ἐργοστάσια πλέον ἀλευροποιίας μὲ νεωτάτου συστήματος μηχανήματα, ὅχι βέβαια καθ' ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα (ἐν Καρδίτῃ 6, ἐν Σοφάδες 2, Παλαμᾶ, Βλοχῶ, Μοίρους, Ρεντίνῃ, Μουζουκίῳ κλπ.), ἐξ ὧν σπουδαιότερος ἀλευρόμυλος ὁ τοῦ Κατσάρῃ ἐν Καρδίτῃ, διότι ἐξάγει καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπαρχίας ἄλευρα.

Ἐπίσης καὶ ἐργοστάσιον κεραμοποιίας λειτουργεῖ ἐν Καρδίτῃ τοῦ Οἰκονόμου.

δ'. Ἐμπόριον.

Ἀλματωδῶς προώδευσε τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδίᾳ ἐν Καρδίτῃ, Σοφάδες καὶ Μουζακίῳ. Κατ' ἀρχὰς ἐλαχίστη ἐμπορικὴ κίνησις ἦτο μόνον ἐν Καρδίτῃ, διότι οἱ θέλοντες νὰ ἀγοράσωσι τι καὶ ἰδίᾳ εἶδη τοῦ μονοπωλείου (ἄλας καὶ πετρέλαιον) ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ διευθυνθῶσι. Οὗτοι δὲ ἦσαν πολὺ ὀλίγοι, διότι οἱ πολλοὶ τῶν κατοίκων διὰ τὸ λιτοδίαιτον ἦσαν καὶ αὐτάρκεις, ἢ καὶ ἂν ἤθελον νὰ ἀγοράσωσι τι, τὸ ἠγόραζον ἀπὸ τοὺς γυρολόγους ἐμπόρους τοὺς λεγομένους π ρ α μ α τ ε υ τ ᾶ δ ε ς. Ὡς μεγάλῃν δὲ ἐμποροπανήγυριν καὶ ἰδίᾳ ζωποανήγυριν ἐγνώριζον οἱ πάντες τὴν ἐν τῷ χωρίῳ Μασχουλοῦρ τελομένην τῇ 2 Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Ἀργότερον ἤρχισε νὰ τελῆται τοιαύτη καὶ ἐν Καρδίτῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (21 Μαΐου), ἣτις ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου). Ἡ μὲν ἀγοραπωλησία τῶν ζῶων διαρκεῖ ἐπὶ τριήμερον, ἐν ᾧ ἡ ἐμποροπανήγυρις ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Ἐπίσης ἄλλη ἐτήσια ἐμποροπανήγυρις εἶναι καὶ ἡ τελομένη τὴν 23 Αὐγούστου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Νεβρουπόλεως καὶ εἰς θέσιν «Ἄσπρα Λιθάρια», ἐν τῇ ὁποίᾳ κυρίως ἐκτίθενται κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διευκόλυντιν τοῦ ἐμπορίου καὶ αἱ διενεργούμεναι καθ' ἑβδομάδα, ἑβδομαδιαῖαι ἀγοραὶ καλούμεναι, εἰς τὰ κυριώτερα ἐμπορικὰ κέντρα (Καρδίτῃ, Μουζάκι, Σοφάδες, Παλαμᾶ κλπ.).

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου κατ' ἐξοχὴν συνετέλεσε καὶ ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος, διότι πρὸ τοῦ 1885 τὰ εἰσαγόμενα ἔξωθεν ἐμπορεύματα (ζάκχαριν, καφέν, ἐλαίας, ἔλαιον, σάπωνα, βαμβάκερὰ ὑφάσματα κλπ.) μετέφερον ἐκ τοῦ Βόλου οἱ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνοῦντες διὰ τῶν ζῶων καὶ ἐπώλουν ἢ ἀντήλλασσον ταῦτα διὰ σιτηρῶν καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς Ἐπαρχίας, περιερχόμενοι πολλακίς τὰ χωρία, διότι ἐπὶ πολλὰ ἔτη οὐδαμοῦ πλὴν τῆς Καρδίτῃς ὑπῆρχον ἐμπορικὰ καταστήματα. Ἐνῶ σήμερον ὅχι μόνον ἐν Καρδίτῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεγαλύτερας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας ὑπάρχει πλῆθος ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις πωλοῦνται ὄλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου. Σήμερον καὶ ἡ μικροτέρα κοινότης καὶ ὁ μικρότερος συνοικισμὸς θά

Καρδίτσα : "Ομιλος φίλων Λαϊκῆς Βιβλ. «Ἄθηνᾶ» (1927-1935)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ - ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Κορίτσια μὲ ἀρχαϊκὴν στολὴν εἰς τὰ Ἄνθεστήρια

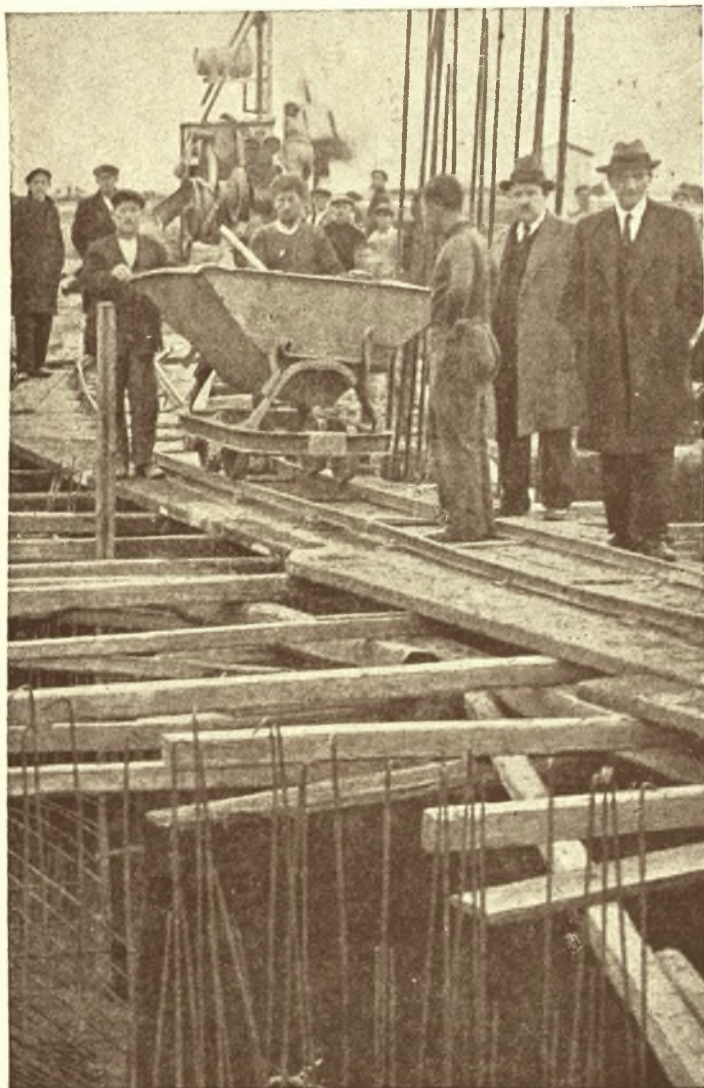

Καρδίτσα : Τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως

ΕΡΓΑ ΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ

Καρδίτσα : Ὁ Δήμαρχος Καρδίτσης παρακολουθῶν τὰ ἔργα

ἔχη τὸ παντοπωλεῖόν του καὶ πολλάκις περισσότερα τοῦ ἑνός, διότι μεταπολεμικῶς ἰδίᾳ οἱ ἄνθρωποι ἐπολλαπλασίασαν τὰς ἀνάγκας τῶν. Χαρακτηριστικὰ δὲ εἶναι καὶ ὅσα μοὶ ἔγραψεν ὁ φίλος Πρόεδρος τῆς κοινότητος Σοφάδων κ. Καραδημας. «Κέντρα ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως δὲν ὑπῆρχον ἐν Σοφάδες· μετὰ τὴν μεγαλύτεραν δὲ χαρὰν ἐδέχθησαν οἱ Σοφαδίται τὸ ἀνοίγμα τοῦ πρώτου καφενεῖου κατὰ τὸ ἔτος 1894. Ἐκτοτε ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται πολλὰ καταστήματα. Ἦδη δὲ ὑπάρχουν 60 καταστήματα ἐμπορικὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν λείπει τίποτε καὶ ἐξ ὧν προμηθεύονται τὰ εἶδη τῶν 30 χωρίων τῶν τέως δήμων Τιτανίου, Φύλλου, Κιερίου, Καλλιφωνίου, Ταμασίου καὶ Μενελαΐδος».

Κατὰ τὴν παλαιότεραν ἐποχὴν εἰσάγοντο ἢ ἐξήγοντο τὰ προϊόντα διὰ τοῦ Βόλου, εἶτα δὲ καὶ διὰ τοῦ Δεμερλῆ διὰ τοῦ Ἀθηνῶν—Λαρίσης κλπ. σιδηροδρόμου. Εἰσάγονται μὲν ἀποικιακὰ ἐν γένει, ὑφάσματα, ἀραβόσιτος, διὰ τὸν ὄρεινόν πληθυσμὸν κλπ., ἐξάγονται δὲ σίτος (ἐκ τῆς πεδιάδος), ζῶα, κτηνοτροφικὰ ἐν γένει προϊόντα καὶ πτηνοτροφικὰ καὶ ὀλίγοι ξυλάνθρακες ἐκ τοῦ σταθμοῦ Καΐτσης. Τὸ κυρίως δ' ἐξαγόμενον προϊόν εἶναι ὁ καπνός.

IV. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Πολὺ μεγάλη ἐπίσης πρόοδος ἐσημειώθη καὶ ἐν τῇ ἐκπαίδευσί. Κατ' ἀρχὰς σχολεῖα δημοτικὰ μετὰ δημοδιδασκάλων μόνον ἐν Καρδίτῃ καὶ εἰς ὀλίγας κωμοπόλεις ἐλειτούργουν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πλημμελῶς δι' ἔλλειψιν διδασκῆριων καταλλήλων καὶ ἐπαρκῶν προσωπικοῦ. Τὰ πλεῖστα χωρία ἢ ἐστεροῦντο ἐντελῶς διδασκάλου καὶ διδασκῆριου, ἢ τὰ ὀλιγώτερα εἶχον μὲν διδάσκαλον τὸν γνωρίζοντα γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ πρόπαντός νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῆς Κοινότητος πληρωνόμενον, ἀλλὰ δὲν εἶχον διδασκῆριον. Ἐνεκα τούτου ἡ διδασκαλία ἐγένετο ἢ εἰς τοὺς σκοτεινοὺς νάρθηκας τῶν ἐκκλησιῶν ἢ εἰς τὰ κελλία τῶν ἐκκλησιῶν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἡ κατάστασις βελτιώνεται καὶ ἡ ἐκπαίδευσις προοδεύει ὀσημέραι καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως διδασκῆριων ὑπὸ τε τῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῆς τοποθετήσεως δημοδιδασκάλων μὲν εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα, ὑποδιδασκάλων δὲ εἰς τὰ χωρία, τῶν ἐξελεθόντων ἐκ τῶν ἐν Σοφάδες καὶ Καρδίτῃ λειτουργησάντων τότε Ὑποδιδασκαλειῶν. Εἰς τρόπον ὥστε σήμερον ἐκάστη κοινότης ἔχει καὶ τὸ δημοτικὸν τῆς σχολεῖον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ μετὰ ἑνὸς δημοδιδασκάλου εἰς τὰς πλείστας, εἰς ἄλλας μὲν δύο δημοδιδασκάλους, εἰς τινὰς μὲν τρεῖς ἢ 4 καὶ μὲν 5 καὶ 6 ἐν Καρδίτῃ. Ἡ ὅλη ἐπαρχία ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν, τὴν τῆς Καρδίτσης, ἐνθα ἐδρεύει καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑφ' ὃν ὑπάγονται τὰ 157 δημοτικὰ σχολεῖα τῆς περιφέρειας, εἰς ἃ διδάσκουν 208 δημοδιδασκάλοι ἐν συνόλῳ ἄρρενες καὶ θήλειαι καὶ εἰς ἃ φοιτῶσι σήμερον 16.290 μαθηταὶ ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν ἄρρενες 10.135 καὶ θήλειαι 6.155. Ἐχει δὲ ἡ ὅλη περιφέρεια καὶ 139 δημόσια διδασκῆρια.

Ὅχι μόνον ἡ δημοτικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἀνεπτύχθη, διότι καὶ Γυμνάσιον ἰδρύθη τῷ 1889 ἐν Καρδίτῃ κατ' ἀρχὰς δημοσυντήρητον καὶ εἶτα ἀπὸ τοῦ 1919 δημόσιον, καὶ 2 Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἐν Καρδίτῃ καὶ ἀνὰ ἐν τοιοῦτον ἐν Σοφάδες, Φαναρίῳ, Παλαμᾷ, Μουζακίῳ καὶ Μεσενικόλῳ, ἅτινα, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ 1929 μετωνομάσθησαν εἰς Ἡμιγυμνάσια. Καὶ Δασικὴ σχολὴ

ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ἐλειτούργησεν ἐν Παλαιοκάστρῳ (τῇ νῦν Μητροπόλει), ἔνθα καὶ τῶρα λειτουργεῖ κατώτερον γεωργικὸν σχολεῖον. Ἐν Καρδίτῃ δὲ καὶ ἐπιμελεῖα τοῦ συλλόγου «Ἡ Ἀθηνᾶ» λειτουργοῦσι καὶ νυκτερινὸν δημοτικὸν σχολεῖον ἀπόρων παιδῶν καὶ πρακτικὴ ἐμπορικὴ σχολὴ καὶ σχολὴ ξένων γλωσσῶν. Εἰς τὴν ἐν γένει δὲ πρόοδον τῆς Ἐπαρχίας συντελοῦσι καὶ αἱ δύο νῦν ἐκδιδόμεναι καθημεριναὶ ἐφημερίδες, α΄) «Θεσσαλικὴ Φωνὴ» καὶ β΄) «Καρδίτσα». Εἰς παλαιότεραν δὲ ἐποχὴν καὶ κατὰ καιροὺς ἐξεδόθησαν καὶ αἱ ἐξῆς ἐφημερίδες. α΄) «Θεσσαλιώτις», β΄) «Ἀμάθεια», γ΄) «Ἀνατολή».

Καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐπαρκέστατα ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ ἐν Καρδίτῃ Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου καὶ Πταισματοδικείου καὶ διὰ τῶν εἰς τὰς κυριώτερας κωμοπόλεις εἰρηνοδικείων (Σοφάδων, Ρεντίνης, Μεσενικόλα, Φαναρίου, Πετρίλου - Μουζακίου, Παλαμᾶ). Ἄλλὰ καὶ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἔχει ἐμπεδωθῆ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα τῆς Ἐπαρχίας.

V

α΄. Ἐπιστήμαι.

Κατ' ἄρχάς ὑπῆρξε μεγίστη ἔλλειψις ἐπιστημόνων ἐντοπίων. Ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ καὶ ἰδίᾳ δικηγόροι ἐπήλθον ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, διότι ἐλάχιστοι ἦσαν οἱ ἐντόπιοι (Π. Κουκουρικός, Π. Ἀλεξανδρῆς, Π. Ζωγλοπίτης, Αἰμίλιος Τσαμαγκίδης). Ἴατροι ἐπίσης ἐλάχιστοι ὑπῆρχον ἐντόπιοι, (Β. Κουκορικός, Ξ. Τσαμαγκίδης, Φραγκίδης, Α. Βασαρδάνης, Σ. Παπαποστόλου, Εὐθυμιάδης καὶ Ἀπόστολος Καπάλας) καὶ ἀδύνατον ἐπομένως νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τόσον μεγάλην περιφέρειαν. Τὸ στάδιον ἦτο ἐλεύθερον ἐπὶ ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τοὺς λεγομένους πρακτικὸς ἰατροὺς.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως τὰ πράγματα διαφέρουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν καὶ καλλιέργειαν πασῶν τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης καταγομένων, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχομεν ἐπιστήμονας διακεκριμένους καὶ ἐν τῇ Νομικῇ, καὶ ἐν τῇ ἱατρικῇ, καὶ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει καὶ ὡς ἀξιωματικούς ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὡς μηχανικούς, καὶ ὡς ὑπαλλήλους ἐν γένει ἐν τῇ διοικήσει τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Νῦν δὲ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν τῶν ἐπιστημόνων, ὅπως, ἄλλως τε, συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους.

β΄. Τέχναι.

Ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἐπαρχίας σύγκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ γεωργῶν καὶ μικροκτηνοτρόφων, διὰ τοῦτο κατ' ἄρχάς δὲν παρατηροῦνται εἰς τὴν ὑπαιθρον εἰδικοί ἔμποροι καὶ βιοτέχναι, ἀλλὰ μόνον ἐν Καρδίτῃ. Ὁ χωρικός ὡς λίαν λιτοδίαίτος ἀναπληροῖ μόνος τοῦ ἀκόμη καὶ τὸν ὑποδηματοποιὸν καὶ τὸν σαγματοποιὸν π. χ. Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ εἰδικοί βιοτέχναι καὶ οὗτοι μόνον εἰς τὰς μεγαλυτέρας κωμοπόλεις, εἰς ἃς εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ πέραξ κάτοικοι νὰ μεταβαίνωσι πρὸς ἐπιδιόρθωσιν π. χ. τῶν γεωργικῶν τῶν ἐργαλείων (εἰς τοὺς σιδηρουργοὺς) ἢ πρὸς κατασκευὴν τῶν ξυλίνων δοχείων (εἰς τοὺς βαρελοποιούς). Ἀντιθέτως δὲ συνέβαινε μὲ ἄλλα βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα π. χ. οἱ ράπται, οἱ φανοποιοί, οἱ κασσιτερωταὶ κλπ. περιήρχοντο τὰ διάφορα χωρία πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἐνταῦθα εἰδικῶς πρέπει νὰ μνημονευθῶσι καὶ οἱ ἀγγειοπλάσται

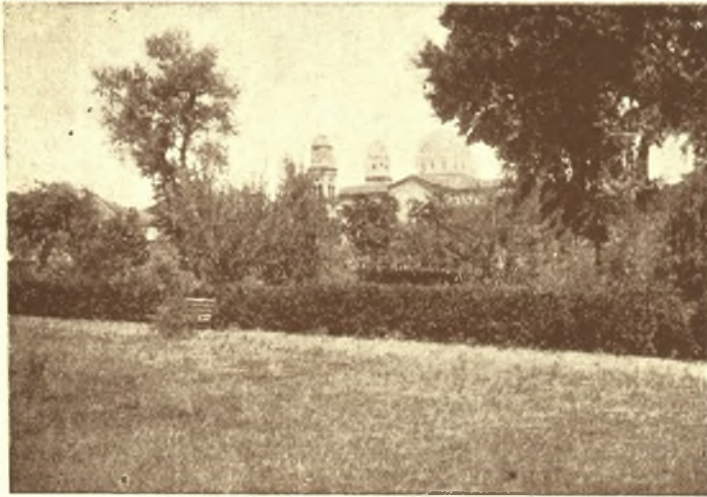

Καρδίτσα : Ἡ ἐντατικὴ ἐργασία πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων

ΕΡΓΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καρδίτσα : Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Δημάρχου κ. Χατζημήτρου

Καρδίτσα : Μία από τις πιά γραφικές γωνιές του Παυσιλύπου

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΜΝΗΜΕΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ

Καρδίτσα : 'Ο άνδριάς του ήρωός μας Γεωργίου Καραϊσκάκη

του Φαναρίου, οἵτινες περιώδευον τὴν ἐπαρχίαν πρὸς πώλησιν τοῦ προϊόντος των. Ἐπίσης καὶ οἱ εἰδικοί χρυσοχόοι τῆς Καρδίτσης οἱ κατασκευάζοντες ἰδίᾳ τὰ κοσμήματα τῶν γυναικῶν τῶν πεδινῶν Θεσσαλῶν (Καραγκούνας) καὶ τέλος οἱ κάτοικοι τῆς Καρδίτσης, οἵτινες κατασκευάζουσι τὰς ψαθίνας στρωμνᾶς (ψάθες) τὰς χρησιμοποιουμένας εἰς στρώματα ὑπὸ τε τῶν πεδινῶν καὶ τῶν ὄρεινῶν.

Ἐν Καρδίτῃ ὁμως, ὡς εἶπομεν, λόγῳ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κέντρου, λίαν ἐνωρίς ἀνεπτύχθησαν καὶ καλλιεργούνται σήμερον ὅλα τὰ βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα. Ἐν ἀναλογία δὲ ἀνεπτύχθησαν ταῦτα καὶ εἰς τὰς μεγαλύτερας κωμοπόλεις καὶ ἰδίᾳ ἐν Σοφάδες καὶ Μουζακίφ, ἀκόμη δὲ ἐν Καρδίτῃ καὶ ταπητουργικὴ Σχολὴ κατασκευῆς ἀνατολικῶν ταπήτων ἐλειτούργησεν ἐπὶ τετραετίαν (1929—1933), ἣτις διέδωσεν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τὴν ταπητουργίαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ μικρότερον χωρίον σήμερον θὰ ἔχη τὸν σιδηρουργόν του, τὸν ράπτην του, τὸν ὑποδηματοποιόν του κλπ. Ἐν Καρδίτῃ ἰδίᾳ καλλιεργείται καὶ ἡ Ἀγιογραφία. Ἐπίσης δὲ λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἡ ζωγραφικὴ ὑπὸ τοῦ ἐκ Καρδίτσης κ. Γιολδάση καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βαλλαδέρη.

γ') Μνημεῖα.

1) Ἀρχαῖα. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ δὲν ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀποκάλυψιν ἀρχαίων μνημείων, ἐξ ὧν σπουδαίως θὰ ὠφελεῖτο καὶ ἡ ἀρχαία ἱστορία τοῦ τόπου καὶ θὰ καθωρίζετο καὶ ἡ ἀκριθὴς τοποθεσία πολλῶν ἀρχαίων Θεσσαλικῶν πόλεων. Γνωστὴ μόνον εἶναι ἡ Μητρόπολις, ἣτις ἔκειτο, ὅπου τὸ χωρίον Παλαιόκαστρον (νῦν κοινότης Μητροπόλεως) καὶ ἐν ἧ ἑλατρεῦστο ἡ Ἀφροδίτη. Ἐν τῇ Μητροπόλει πρέπει νὰ γίνωσι συστηματικαὶ ἀνασκαφαί, διότι θὰ εὐρεθῶσι πάντως ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, ἀν κρίνη τις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθέντων ἐντὸς τῶν ἀνασκαφέντων τάφων. Ἄλλως τε ἐκεῖ πλησίον διεξήχθη κατὰ Β. Δούσμανην καὶ ἡ περιφημὸς μάχη τῶν Φαρσάλων μεταξὺ Καίσαρος καὶ Πομπηίου τῷ 48 π. Χ.

Πρὸ τινῶν δὲ ἐτῶν εὐρέθησαν ὑπὸ ἐργατῶν εἰς τὸ χωρίον Μοίρους πολλὰ ἀρχαῖα νομίσματα, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματολογικὸν Μουσεῖον. Μικρὰ δὲ καὶ ἄσημα εἶναι τὰ περισφζόμενα λείψανα τῶν ἀρχαίων πόλεων Ἰθώμης (παρὰ τὸ Φανάριον), Γόμφων (παρὰ τὸ Μουζάκιον), Ἀργιθέας (παρὰ τὸ Κνίσοβον) καὶ Ἰχνῶν (παρὰ τὸ χωρίον Ἠλιά).

Λείψανα δὲ ἀρχαιοτάτων Ἀκροπόλεων—δηλαδὴ Κυκλωπέων τειχῶν—συναντῶμεν 1) τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως Τιτάνιον (παρὰ τὸ Κορτίκι), 2) τῆς Φύλλου (παρὰ τὸ χωρίον Πέτρινον), 3) τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως Ἀστέριον, ἣτις βραδύτερον μετωνομάσθη Πειραισιαί (παρὰ τὸ χωρίον Βλοχό), 4) πλησίον τῆς Δρανίστης (νῦν Κτημένης) καὶ πλησίον τῆς ὁποίας πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀνεσκάφη καὶ θολωτὸς τάφος ὑπὸ τοῦ τότε Ἐφόρου Θεσσαλίας καὶ νῦν καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Α. Ἀρβανιτοπούλου, 5) ἄνωθεν τοῦ Σμοκόθου (νῦν Λουτροπηγῆς), 6) ἄνωθεν τοῦ Θραψιμίου κλπ. Τὰ σφζόμενα λείψανα τῶν Κυκλωπέων τειχῶν τῶν ἀκροπόλεων τούτων συνίστανται, ὡς γνωστόν, ἐκ λίθων πολυγώνων πολὺ μεγάλων καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τοποθετημένων, ἐν ᾧ τὸ διάμεσον διάστημα πληροῦται διὰ μικρῶν λίθων, καθὼς ἰδίῳις ὄμμασι παρατηρήσαμεν ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ σφζομένου Κυκλωπέου τείχους τῆς ἄνωθεν τοῦ Σμοκόθου ἀκροπόλεως.

2) Μεσαιωνικά. Ἡ Ἐπαρχία περιλαμβάνει περί τὰς 20 Μονάς, περί ὧν ἔχει γράψει ἄρκετὰ ὁ Σεβασμιώτατος Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ. Ἐκ τῶν μονῶν τούτων σπουδαιότεραι εἶναι 1) ἡ μνημονευθεῖσα Ἱερά Μονὴ Κορώνης, ἔνθα διετέλεσεν ἡγούμενος ὁ Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ, ἀρχιεπίσκοπος εἶτα Φαναρίου, ἔνθα καὶ ἀνεσκολοπίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ 1601. 2) τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔνθα καὶ παρὰ τὸ παρακείμενον σπήλαιον ἐγεννήθη ὁ Γ. Καραϊσκάκης, ὡς εἴπομεν. 3) Ἡ τῆς Σπηλιᾶς, ἔνθα κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον 1854, ὅτε ἐπανεστάτησαν τὰ Ἄγραφα, ἐσχηματίσθη ἡ ὑπὸ τὸν Ἄλεξανδρῆν προσωρινὴ Κυβέρνησις. 4) Ἡ τῆς Ρεντίνης, περίφημος ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἥτις εἶχε καὶ Μετόχιον ἐν Ρωσσίᾳ· περίφημος ἐπίσης εἶναι καὶ ὁ ἐν Ρεντίνῃ Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διὰ τε τὸ ἀρίστης τέχνης σκαλιστὸν εἰκονοστάσιον αὐτοῦ καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ τοίχου θαυμασίας ἀγιογραφίας. Πᾶσαι εἶναι ἄριστα καλλιτεχνικὰ μνημεῖα. Πλὴν τούτων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μονῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι διαλελυμένοι καὶ ἔρημοι, διατηροῦνται ὅμως οἱ καλλιτεχνικοὶ αὐτῶν Ναοί, ὡς αἱ Μοναὶ Πέτρας, Σιάμου, Κώστης, Σκλαταίνης, Κατουσίου, Ἁγ. Τριάδος, Ἁγ. Παντελεήμονος, Βλασίου, Πετρίλου, αἵτινες ἄλλοτε ἦσαν ἐν μεγάλῃ ἀκμῇ, πᾶσαι δὲ κείνται ἐπὶ τῆς Πίνδου (Ἁγράφων), πλὴν τῆς μνημονευθείσης Φανερωμένης, ἥτις κείται πλησίον τοῦ Καλλιφωνίου καὶ εἶναι νεώτερον κτίσμα.

Ἡ σημερινὴ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριο-Φερσάλων περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Καρδίτσης καὶ Φαρσάλων συναπετελέσθη ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἐντέθην 1) ἐκ τῆς Μητροπόλεως Φαναριο-Φερσάλων, ἥτις ἔχουσα ἔδραν τὸ Φανάριον, ἐπεξετείνετο καὶ ἐπὶ τμήματος τῆς Εὐρυτανίας, 2) ἐκ τῆς ἀποσπασθείσης πεδιάδος ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ 3) ἐκ τῶν ἀποσπασθέντων τμημάτων ἀπὸ τὰς καταργηθείσας Ἐπισκοπὰς Γαρδικίου, Θαυμακοῦ (Δομοκοῦ), Ραδοβιζίου.

VI. ΣΩΜΑΤΕΙΑ.

Ἡ σωματειακὴ ὀργάνωσις ἤρχισεν ἐνεργῶς νὰ ἐκδηλώνεται. Ἦδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤρχισαν ἰδρυόμενοι πολλοὶ σύλλογοι ὄλων σχεδὸν τῶν ἐπαγγελματιῶν ἰδίᾳ ἐν Καρδίτῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Σοφάδῃ καὶ Μουζακίῳ.

Πλὴν δὲ τῶν συλλόγων ἰδρύθησαν εἰς τὰς πλείστας κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας καὶ 134 ἐν ὄλῳ γεωργικοὶ πιστωτικοὶ συνεταιρισμοί, 6 συνεταιρισμοὶ πωλήσεως καπνοῦ καὶ εἰς παραγωγικὸς ἐν Καστανιά. Εἰδικῶς δὲ ἐν Καρδίτῃ ἰδρύθησαν περὶ τὰ 20 σωματεία καὶ σύλλογοι περιλαμβάνοντες πάντας τοὺς ἐπαγγελματίας, ἐν οἷς ὁ ἐμπορικὸς, δικηγορικὸς, ἰατρικὸς, φαρμακοποιῶν, πολυτέκνων κλπ.

Ὁ δὲ σύλλογος τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης «ἡ Ἀθηνᾶ», πλὴν τῶν ἄλλων, τῶν ὡς ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐν τοῖς περὶ ἐκπαιδεύσεως, διαργανώνει καὶ διαλέξεις, θεατρικὰς παραστάσεις, τὴν καθιερωθεῖσαν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατ' ἔτος τελουμένης λιτανείας τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, τῆς ἐπισήμου αὐτῆς τοπικῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς, ἥτις συμπίπτει μὲ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, καὶ ἡ ὁποία ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ Ἀνθεστήρια προσέλαβε Πανθεσσαλικὸν χαρακτήρα. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ταύτης κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὸν λίαν δραστήριον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριο-Φερσάλων κ. Ἰεζεκιήλ.

Ἱσαρι : Κιονόκρανον τοῦ 4ου αἰῶνος εὐρεθὲν παρὰ τὸ χωρίον

ΑΡΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΟΜΑΙ ΗΡΩΩΝ

Καρδίτσα : Ἡ προτομὴ τοῦ ἥρωος τοῦ 1878 Γεωργίου Λαῖου

Καρδίτσα : Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα ὡς ἔχει διαρρυθμισθῆ σήμερον

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Καρδίτσα : Ἐνας ἀπὸ τοὺς πιδ κεντρικοὺς δρόμους τῆς πόλεως

Πρό τινος δὲ ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης τελεῖται κατ' ἔτος καὶ Πανθεσσαλικὴ Ἐκθεσις Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Πτηνοτροφίας καὶ Βιομηχανίας πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐγγωρίου παραγωγῆς, πρό τινος δέ, ὡς εὐχαριστῶς ἐπληροφορήθημεν, ἰδρῦθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ φιλοπτώχου ταμείου καὶ Νοσοκομείον ἐν Καρδίτῃ «Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ» ὑπὲρ τῶν ἀπόρων στεγαζομένων προσωρινῶς εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει οἶκημα τῆς Μονῆς Κορώνης. Ψυχὴ δὲ καὶ κινητήριος δύναμις εἰς τὰ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰεζεκιήλ, ὁ διακρινόμενος διὰ τὴν φιλανθρωπικὴν του δρᾶσιν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν Καρδίτῃ ἐλειτούργησεν ἐπὶ τριετίαν (1930—1932) καὶ παράρτημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπερ ὁμως ἐλλείπει πόρων ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ.

VII. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ κ.λ.π.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἀπελευθερώσεως οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ἤρχισαν ἀναπτύσσοντες πολιτικὴν ὀριμότητα, διότι εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτῶν ἢ δημάρχων ἐφρόντιζον νὰ ἐκλέγῃσι τοὺς κατὰ τὴν γνώμην των καλυτέρους καὶ δυναμένους νὰ προαγάγῃσι τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου (Ἴδὲ καὶ λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος).

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς προείπομεν, ἅπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι εἶναι μικροῖδιοκτῆται, δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς νέας κοινωνιολογικὰς θεωρίας, ἀλλὰ παραμένουσιν ὅπαδοι τῶν δύο μεγάλων ἀστικῶν κομμάτων. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐσχάτως παρατηρηθεῖσα δραστηρία κάπως κίνησις τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος δὲν ἠδυνήθη νὰ προσλάβῃ σοβαρὰν μορφήν.

Προσεπαθήσαμεν συντομώτατα νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν γενικῶς τῆς Ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι σήμερον, χωρὶς νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, διότι καὶ ὁ ὀλίγος σχετικῶς διατιθέμενος χῶρος τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν» ἀφ' ἑνὸς μᾶς ἠμποδίζειν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ οὐκ ὀλίγη σχολικὴ ἐργασία. Ὡστε διὰ τὰ τυχόν παραλειφθέντα πρέπει νὰ μᾶς συγχωρήσῃ ὁ ἀναγνώστης.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ Ἐπαρχία ἡμῶν προώδευσεν ἀρκετὰ ἐν τοῖς πλείστοις, καίτοι πολλὰ ἐμπόδια παρουσιάσθησαν κατὰ τὸ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα, κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι: 1) Ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ 1886, 2) ὁ πόλεμος τοῦ 1897, 3) ἡ μέχρι τοῦ 1912 ληστεία λόγῳ τῆς γεινιάσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων, διότι εἰ ἐν Θεσσαλίᾳ δρῶντες κακοποιοὶ εὗρισκον πολὺ συντόμως ἄσυλον ἐν Τουρκίᾳ, 4) ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος τοῦ 1912—1913 καὶ 5) ὁ πόλεμος τῶν ἐτῶν 1914—1922 μετὰ τῆς παγκοσμίου κρίσεως.

Πρέπει κατὰ ταῦτα νὰ μένωμεν ὄχι δυσηρεστημένοι, ἂν δὲν μένωμεν πολὺ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς μέχρι σήμερον προόδου. Πάντως, ἂν ἐν τῇ πεδιάδι μὲν συντελεσθῶσι τὰ ὑδραυλικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, ἐν Ἀγράφῳ δὲ — τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κράτους — καλλιεργηθῶσιν, ὡς εἴπομεν, τὰ ὄπωροφόρα δένδρα καὶ ἡ κτηνοτροφία, πάντως, λέγω, ἡ ἐπαρχία μας θὰ ἀποβῇ μία ἐκ τῶν γονιμωτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους πολὺ συντόμως.

Σημείωσις. Κατωτέρω παραθέτομεν καὶ πίνακα ἐμφαινόντα Α') Τοὺς Δημάρχους Καρδίτσης (1881—

1935). Β') Τους ύπουργους έκ Καρδίτσης. Γ') Τους Βουλευτάς Καρδίτσης (1881—1935). Δ') Τόν πληθυσμόν (1928). Ε') Τάς άμαξιτούς όδους τής Έπαρχίας Καρδίτσης(1934). και ΣΤ') και Ζ') Τόν άριθμόν, τήν παραγωγήν και τήν άξίαν τής παραγωγής τών ζώων και κατοικιδίων πτηνών έν τή Έπαρχία Καρδίτσης κατά τό έτος 1933.

ΠΙΝΑΞ Α'.

Έμφαίνων τούς Δημάρχους τής πόλεως Καρδίτσης κατά χρονολογικήν σειράν άπό τοῦ 1881—1935.

1) Γεώργ. Σταμούλης.	5) Χρήστος Άζάς.
2) Χρήστος Λάππας.	7) Στέφ. Μπαϊρακτάρης.
3) Στέργιος Λάππας.	8) Άστέριος Άλλαμανής.
4) Δημήτριος Λάππας	9) Κωνσταντ. Χατζημήτρος.
4) Βασίλειος Άζάς.	

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ύπουργοί έκ Βουλευτών Καρδίτσης.

1) Καραϊσκάκης Σπύρος.	5) Σταμούλης Κων)τίνος.
2) Ζωγράφος Γεώργιος.	6) Άλλαμανής Χρίστος.
3) Άλεξανδρής Άπόστολος.	7) Ταλλιαδοῦρος Σπυριδ.
4) Τερτίπης Κων)τίνος.	8) Σίδερης Γεώργιος.

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Έμφαίνων τούς Βουλευτάς Καρδίτσης κατ' άλφα-βητικήν σειράν άπό τοῦ 1881 και έντεῦθεν.

- Άδαμόπουλος Τιμολέων, Θ'. 1881, Ι'. 1885, ΙΕ'. 1899.
 Άζάς Βασίλειος, ΙΒ'. 1890.
 Άλεξανδρής Περικλῆς, Δ'. έθν. 1923, Α'. 1926.
 Άλεξανδρής Άπόστολος, ΙΗ'. 1906, Α'. άναθ. 1910, Β'. άναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Β'. 1928, Γ'. 1932.
 Άλλαμανής Χρίστος, Α'. άναθ. 1910, Δ'. έθν. 1923, Α'. 1926, Γ'. άναθ. 1936.
 Άναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Δ'. 1933, Ε'. έθν. 1935, Γ'. άναθ. 1936.
 Βασαρδάνης Άναστάσιος, Θ'. 1881, ΙΒ'. 1890, ΙΣΤ'. 1902, ΙΖ'. 1905.
 Βαθυλόπουλος Άθανάσιος, Β'. άναθ. 1910.
 Βαθυλόπουλος Ιωάννης, Α'. άναθ. 1910.
 Βελίνης Κωνσταντ., ΙΔ'. 1895, ΙΣΤ'. 1902.
 Βλάσιος Χ., Β'. άναθ. 1910.
 Γουλιανός Ε., Δ'. Συντ. 1923.
 Γρίθας Β., Α'. άναθ. 1910, Β'. άναθ. 1910, ΚΑ'. 1915.
 Δασκαλόπουλος Γ., Γ'. έθν. 1920.
 Έξαρχος Α., ΚΑ'. 1915, Α'. 1926.
 Ζωγλοπίτης Κ., Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887, ΙΓ'. 1892, ΙΕ'. 1899, ΙΣΤ'. 1902.
 Ζωγλοπίτης Π., ΙΖ'. 1905, ΙΗ'. 1906, Α'. άναθ. 1910, Β'. άναθ. 1910.
 Ζωγράφος Γεώργιος, Α'. άναθ. 1910.
 Θανόπουλος Άλκ., Β'. άναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915.
 Καζαμπάκας Α., Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887, ΙΓ'. 1892.
 Καπάλας Α., Α'. άναθ. 1910.
 Καραϊσκάκης Σπύρος, Θ'. 1881.
 Καραϊσκάκης Γεώργ., ΙΗ'. 1906, Α'. άναθ. 1910.
 Καταφυγιώτης Λάμπρος ΙΖ'. 1905, Δ'. έθν. 1923.
 Κατσάρος Λ., Δ'. έθν. 1923.
 Κουκουρίκος Λ., Θ'. 1881.
 Καζαμπάκας Ι., ΙΓ'. 1892, ΙΔ'. 1895, ΙΕ'. 1899, ΙΣΤ'. 1902.

Καρδίτσα : Τό πολυτελέστατον νεοϊδρυθέν Ξενοδοχείον Κιέριον

ΩΡΑΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Καρδίτσα : Τό ωραίον και έπιβλητικόν Ξενοδοχείον "Άρνη

Καρδίτσα: Ἡ νέα ἀγορά, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ δημαρχ. Ἀλλαμανῆ

ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καρδίτσα: Κεντρικὸς δρόμος ὀδηγῶν πρὸς τὴν Νέαν Ἀγορὰν

- Κουκουρίκος Κ., Δ'. 1933, Ε'. ἔθν. 1935, Γ'. ἀναθ. 1936.
 Κουκουρίκος Π., ΙΓ'. 1892.
 Κουκουλέτσος Δ., Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, Γ'. ἔθν. 1920.
 Κωστάμης Ἀθανάσιος, ΙΓ'. 1892.
 Λάμπας Δημήτριος ΙΖ'. 1905.
 Μαλλιόπουλος Δημήτρ., ΙΖ'. 1905, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, ΚΑ'. 1915.
 Μαντόπουλος Εὐθύμιος, Β'. ἀναθ. 1910.
 Μπούσδρας Δημήτριος, ΙΖ'. 1905, Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.
 Παλάσκας Ἰ., Ι'. 1885, ΙΒ'. 1890, ΙΔ'. 1895, ΙΣΤ'. 1902.
 Παπακυρίτσης Κωνστ., Α'. ἀναθ. 1920, Β'. ἀναθ. 1910.
 Παπαποστόλου Α., ΙΣΤ'. 1905, Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.
 Παπαποστόλου Σπύρος, ΙΕ'. 1899.
 Σταμούλης Ι. ΙΔ'. 1895.
 Σταμούλης Κωνστ., Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Α'. ἔθν. 1923.
 Σίδερης Γεώργιος Α'. 1926, Β'. 1928, Γ'. 1932, Δ'. 1923, Γ'. ἀναθ. 1936.
 Ταλιαδοῦρος Σπύρος, Α'. 1926, Β'. 1928, Γ'. 1932, Δ'. 1933, Ε'. ἔθν. 1935, Γ'. ἀναθ. 1936.
 Τερτίπης, Γεώργ., ΙΗ'. 1906.
 Τερτίπης Δημήτριος, Θ'. 1881, Ι'. 1885, ΙΒ'. 1890, ΙΓ'. 1892, ΙΔ'. 1895, ΙΕ'. 1889, ΙΣΤ'. 1902, ΙΖ'. 1905.
 Τερτίπης Κωνσταντ., Κ'. 1915, ΚΑ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.
 Τσαμαγκίδης Ξ., ΙΔ'. 1895, ΙΕ'. 1899.
 Φαλιάγκας Ζάχος, Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887.
 Φραγκίδης Γ., Θ'. 1881, Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887, ΙΓ'. 1892, ΙΕ'. 1899.
 Χατζηδημητρίου Γ., Α'. ἀναθ. 1910.
 Χριστούλας Περικλῆς, Β'. 1928.
 Ψάρρας Ἀριστοτέλης, Α'. 1926, Γ'. 1932, Δ'. 1943, Ε'. ἔθν. 1935.

ΠΙΝΑΞ Δ'.

ἐμφαινῶν τὸν πληθυσμὸν: 1) τῆς πόλεως Καρδίτσης, 2) τῶν τέως Δήμων, καὶ 3) τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὰ διάφορα ἔτη τῶν μέχρι σήμερον ἀπογραφῶν.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΙ ΤΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	1896	1907	1920	1928
1) Καρδίτσα	9.446	9.664	12.618	13.883
2 α') Καλλιφώνιον	580	579	—	313
2 β') Κασνέσιον	414	609	—	725
3 α') Δρανίστα (θερινή)	385	511	—	689
3 β') Ἀσλανὰρ (χειμερινή) ...	482	860	—	1.058
4) Ρεντίνα	1.399	1.355	—	1.793
5) Ζωγλόπι	655	776	—	835
6) Μεσενικόλα	1.188	1.364	—	1.528
7 α) Κουμπουριανὰ (θερινή)..	241	322	—	415
7 β') Στεφανιάδα (χειμερινή).	368	400	—	298
8) Μουζάκιον	1.317	1.773	—	2.078
9) Φανάριον.....	1.837	1.962	—	2.480
10) Παραπράσταινα	1.330	1.264	—	1.135
11) Παλαμάς.....	3.561	3.805	—	3.838
12) Κοτσερῆ	747	920	—	1.183
17) Σοφάδες	1.881	2.409	—	3.334
Ἐπαρχ. Καρδίτσης ἐν συνόλῳ	80.766	99.941	102.652	114.113

ΠΙΝΑΞ Ε΄.

έμφαινων τας άμαξιτας οδοϋς της Έπαρχίας Καρδίτης.

ΑΜΑΞΙΤΟΙ ΟΔΟΙ	Σκιροτρομέ- νον τιμήμα εις χλμ.	*Ασκίροστρο- τον τιμήμα εις χλμ.	Σύνολον εις χλμ.
1) Καρδίτσα-Κανάλια.....	11+500	13+500	25+000
2) Καρδίτσα - Ματαράγκα - Κο- τσαρη.....	24+500	—	24+500
3) α) 'Από 7+500 χλμ. οδοϋ Λαρίσης - Γοργοβίτες... ..	—	3+500	—
β) 'Από Γοργοβίτες εις Μάρ- κον.....	—	4+000	12+000
β) 'Από Μάρκου εις Παλαμά	4+500	—	—
4) Καρδίτσα - 'Αρτεσιανόν.....	5+000	—	5+000
5) Καρδίτσα - Παλαιόκαστρον - Τσαρδάκι.....	—	24+000	24+000
6) Τσαρδάκι - Νεβρόπολις - Νε- ράϊδα.....	—	11+500	11+000
7) Παλαιόκαστρον - Βλάσδον... ..	2+000	2+500	4+500
8) Καρδίτσα - Ροϋσι.....	2+000	3+000	5+000
9) Χαλαβρέζιον - Λουτρά Σμο- κόβου... ..	έν μέρει σκυρωτόν	14+000	14+000
10) 'Ανάβρα - Λεοντάριον... ..	—	4+000	4+000
11) 'Ανάβρα - Μαυραχάδες.....	—	4+000	4+000
12) Σταθμός Καλυβίων - Λαζαρί- να - Μουζάκιον... ..	12+000	—	12+000
13) Μαζάκιον - εις θέσιν «Γκιάνα»	—	13+000	13+000
14) Καρδίτσα - Κορδισσομαγούλα	—	3+000	3+000
15) Καρδίτσα - Παπαπράσταινα..	—	12+000	12+000
16) Κοτσαρη-Σιαμπαλη-'Ορφανά	—	7+500	7+000
Σύνολον...	61+500	119+500	181+000

ΠΙΝΑΞ ΣΤ΄.

έμφαινων τόν αριθμόν τών ζώων καί κατοικιδίων πτηνών
έν τη Έπαρχία Καρδίτης κατά τό έτος 1937.

ΕΙΔΗ ΖΩΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ	
'Αροτριώντα Κτήνη....	Βόες.....	13.164
	'Αγελάδες.....	1.210
	Βούβαλοι.....	525
	'Ιπποι.....	7.216
	'Ημίονοι.....	621
Μη άροτριώντα Κτήνη	Βόες.....	4.239
	'Αγελάδες.....	12.884
	Βούβαλοι.....	1.620
	'Ιπποι.....	2.589
	Φορβάδες.....	1.771
	'Ημίονοι.....	1.767
	'Ονοι.....	14.397
'Ετερα Ζώα.....	Πρόβατα.....	270.332
	Χοίροι.....	22.403
	Αίγες.....	91.055
Πτηνά κατοικίδια.....	279.836	
Κόνικλοι (Κουνέλια).....	1.099	

Καρδίτσα: Δημοτ. σφαγ. γενόμενα επί δημαρχίας 'Αλλαμανή

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ - ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Καρδίτσα : 'Ο κεντρ. δρόμος Μητροπόλεως διασχίζων τήν πόλιν

Καρδίτσα: Μία όμορφη όσον και γραφική άποψις τής πόλεως

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Καρδίτσα: Συγκέντρωσις χωρικῶν εἰς τὴν ἑβδομαδ. ἀγορὰν

ΠΙΝΑΞ Ζ'.

ἐμφαίνων τὴν παραγωγὴν ζῶων, κατοικιδίων πτηνῶν κλπ. καὶ τὴν ἀξίαν τῆς παραγωγῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης κατὰ τὸ ἔτος 1937.

Εἶδη Ζῶων	Ἀριθ. Ἀμελο- μένων	Γάλα		Τυρὸς σκληρὸς	
		Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς	Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς
Ἀγελάδες	7.602	19.751	9.720.020	502	811.000
Βούβαλοι	914	3.463	1.874.460	91	141.370
Πρόβατα .	173.645	23.370	11.338.650	10.351	17.647.160
Αἴγες . . .	54.759	17.293	7.676.560	1.085	1.615.250
Σύνολον	236.920	63.882	29.609.690	12.029	20.214.780

Εἶδη Ζῶων	Ἀριθ. Ἀμελο- μένων	Τυρὸς μαλακὸς		Βούτυρον	
		Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς	Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς
Ἀγελάδες	7.602	172	395.700	580	2.339.660
Βούβαλοι	914	66	145.740	131	535.000
Πρόβατα .	173.645	3.582	6.980.790	1.305	5.612.125
Αἴγες . . .	54.759	222	498.750	997	3.709.500
Σύνολον	63.882	4.042	8.020.980	3.013	12.196.285

Κυμέλαι	Ἀριθ. κυμελῶν	Μέλι		Κηρὸς	
		Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς	Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς
Ἑγχώρια*	16.742	619	877.855	62	309.245
Εὐρωπαϊκ.*	357	42	73.080	2	11.520
Σύνολον	17.099	661	950.935	64	320.765

Εἶδη Ζῶων	Ἐριον	
	Ὀλικὴ παραγωγή εἰς μετρικ. στατήρας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχμὰς
Πρόβατα	2.661	7.755.320
Αἴγες	386	1.181.005
Σύνολον	3.047	8.936.325

	Εἰς δωδεκάδας	Ὀλικὴ ἀξία εἰς Δραχ.
ῶά	1.087.320	12.175.080

ΠΙΝΑΞ Η'.

ὄνομαστικὸς τῶν διατελεσάντων Δημάρχων καὶ Προέδρων ἐν τῇ κωμοπόλει Σοφάδων.

Αἰθ. Ἀριθ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΙΔΙΟΤΗΣ ἢ ΑΞΙΩΜΑ
1	Ἰωάν. Πέτσας	Δήμαρχος 1882 - 1886
2	Κωνστ. Πώποτας	> 1886 - 1895
3	Θεόδ. Ἀναγνωστόπουλος	> 1896 - 1900
4	Εὐάγγ. Κ. Πώποτας	> 1900 - 1912
5	Δημήτρ. Ἰατρίδης	Πρόεδρ. Κοινότη. 1914
6	Χρῆστος Ζουρναντζῆς	> > 1916
7	Βασίλ. Κολύβας	> > 1917
8	Γεωργ. Κ. Δάλλας	> > 1918
9	Βησσαρ. Μπουμπάρας	> > 1919 1925
10	Κωνστ. Νασιαῖκος	> > 1926
11	Μιλτ. Βέος	> > 1927
12	Κωνστ. Φιλίππου	> > 1928
13	Ἰωάν. Κούνουπας	> > 1929-1930
14	Βασίλ. Ζουρναντζῆς	> > 1931-1933
15	Βασίλ. Καραδημῶς	> > 1934

* Ἐκ τῶν 16.742 κυμελῶν, τῶν 1.629 ἡ παραγωγή κατεστράφη ὄπῳ καιρικῶν μεταβολῶν, ἀσθενειῶν καὶ διαφόρων ἄλλων αἰτιῶν, ἐκ δὲ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἡ παραγωγή 115.

ΠΙΝΑΞ Θ'.

Όνομαστικός τῶν διατελεσάντων Προέδρων τῆς Κοινότητος Φιλίας ἀπὸ τὸ ἔτος 1914 μέχρι 12 Ἰανουαρίου 1935.

Αἰθ. Ἀριθ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	*Ἔτη εἰς ἃ διατέλεσεν Πρόεδρος
1	† Κεφαλᾶς Ἀπόστολος	1914
2	Ἀιδῶνης Δημήτριος	1915
3	† Γκολφινόπουλος Εὐθύμιος	1916
4	*Ἐξαρχος Δημήτριος	1917
5	Καρογκίτζης Θωμᾶ	1918
6	Τριανταφύλλου Γεώργιος	1919
7	Καρογκίτζης Θωμᾶς	1920
8	† Κουτσιοργίτσας Ἀρσένιος	1921
9	† Κεφαλᾶς Ἀπόστολος	1922
10	Καρογκίτζης Θωμᾶς	1923
	»	1924
	»	1925
11	Παπᾶς Φίλιππος	1926
12	Ἀιδῶνης Δημήτριος	1927
13	Γκολτένης Δημήτριος	1928
14	Καρονέσιος	1929
15	Γκονέτης Δημήτριος	1930
16	Καρονέσιος Πέτρος	1931 - 1932
17	Τσιανεβάρης Πέτρος	1932 - 1933
18	Καρογκίτζης Παναγιώτης	1934
19	Κεφαλᾶς Ἀθανάσιος	1935

ΠΙΝΑΞ Ι'.

Ἐμφαινῶν τοὺς διατελέσαντας Προέδρους τῆς Κοινότητος Γελάνθης, τῶς Δήμου Ἰθώμης.

Αἰθ. Ἀριθ.	*Όνοματεπώνυμον διατελεσάντων Προέδρων	Χρονολογία καθ' ἣν Πρόεδρος	Παρατηρήσεις
1	Γεώργιος Κ. Τσιούμας . . .	1914 - 16	Πρὸ τοῦ 1914 δὲν ὑπῆρχον Πρόεδροι καθότι ὑπῆρχον Δήμαρχοι.
2	Γεώργ. Δ. Ἀγγελόπουλος	1916-17-19-25	
3	Εὐάγγελος Ἀθ. Γάκιας . .	1917 - 18	
4	Ἀντώνιος Κ. Τρίμμης . . .	1919 - 29	
5	Ἰωάννης Ν. Κουτέλας . . .	1920 - 22	
6	Χρῆστος Ἀπ. Ἀνδρέου . .	1926 - 27	
7	Στέφανος Π. Γκούμας . . .	1928 - 29	
8	Χρῆστος Εὐαγγ. Μανίκας .	1929 30 - 33	
9	Ἡλίας Ἀναστ. Κουτέλας .	1930 - 31	
10	Βασίλ. Ε. Γεωργούλας . .	1931 - 32	
11	Δημήτριος Ἀθ Μπαντήης .	1932 - 33	
12	Ἀθανάσιος Γ. Γάκιας . . .	1934	
13	Νικόλ. Δ. Μακρυγιάννης .	1935	

ΠΙΝΑΞ ΙΑ'.

Ἐμφαινῶν τὰ ὑπάρχοντα ζῶα ἐν τῇ περιφερείᾳ Καρδίτσης κατὰ τὸ ἔτος 1933 — 1934.

Εἶδη Ζῶων	Ἀριθμὸς αὐτῶν	Παραγωγή εἰς ὀκάδας					Κηρὸς
		Βούτυρον	Τυρὸς	*Ἐρία	*Ῥά	Μέλι	
Ἴπποι	11.200						
Βόες	12.800						
Ἀγελάδες	13.700						
Ἡμίονοι	2.600						
*Όνοι	12.000	120.000	516.200	221.000	4.548.000	65.000	765
Βούβαλοι	2.300						
Αἴγες	102.000						
Πρόβατα	250.000						
Χοῖροι	16.800						
*Όρνιθοειδῆ	198.800						
Κόνικλοι	1.800						
Κυψέλαι	8.500						

Καρδίτσα: Ἡ πιὸ γραφικὴ καὶ ὄραία συνοικία τῆς πόλεως

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα: Οἱ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων χωρικοὶ εἰς τὴν ἀγορὰν

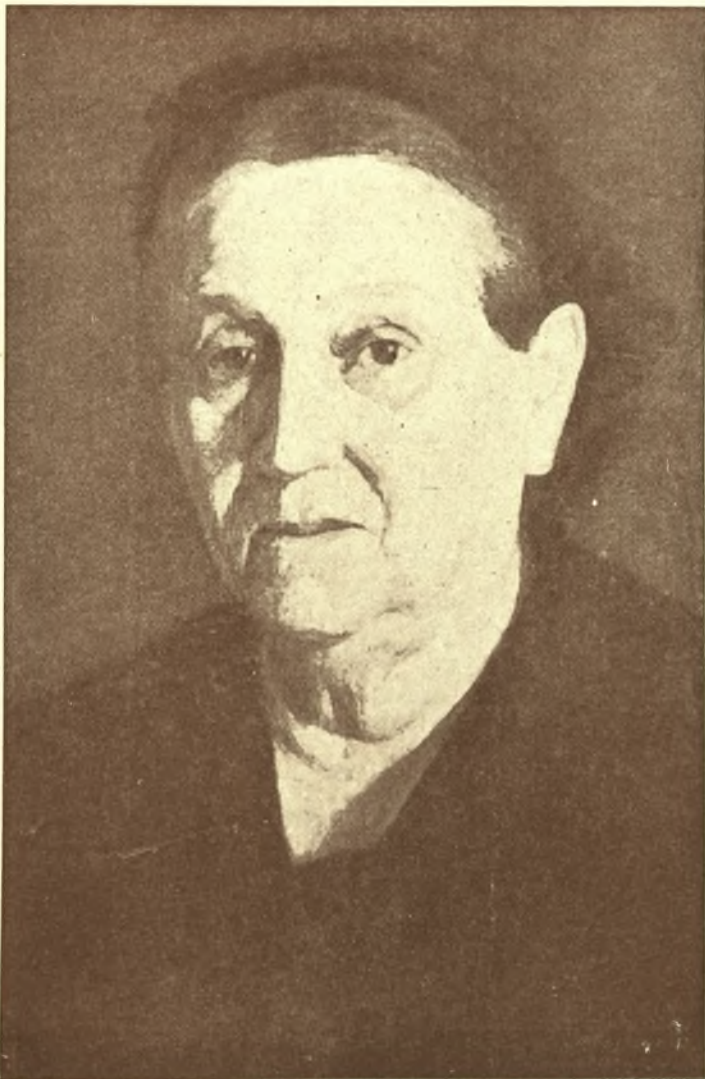

ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Έγεννήθη τὸ 1897 εἰς Μορφοβούνι τῶν Ἀγραφῶν. Τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ ταλέντου ἐξεδηλώθη ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ κατὰ τὸ 1914 κατάρθωσεν τὴν ἐγγραφήν εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἐξῆλθε μετὰ ἐπιπέτυχον ἀριστεύσας εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Ἐξέθεσεν ἔργα του εἰς διαφόρους ἐκθέσεις καὶ μετέβη εἰς Νέαν Ὑόρκην, Παρισίους καὶ Λονδίνον, παρακολουθῆσας τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν. Ἔργα του ἠγοράσθησαν παρ' ἰδιωτῶν καὶ ἀπὸ διάφορα ὑπουργεῖα καὶ δήμους. Οἱ διαπρεπέστεροι κριτικοὶ Ἕλληνες καὶ ξένοι μετὰ μεγάλης εὐμενείας ἠσχολήθησαν μετ' ὄντος αὐτοῦ. Ἦδη διατελεῖ καθηγητὴς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὸ Γυμνάσιον Καρδίτσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΟΛΔΑΣΗ - ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΙΝΑΞ ΙΒ'.

ἐμφαίνων τὴν καλλιεργηθεῖσαν ἔκτασιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσας κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1933 — 1934.

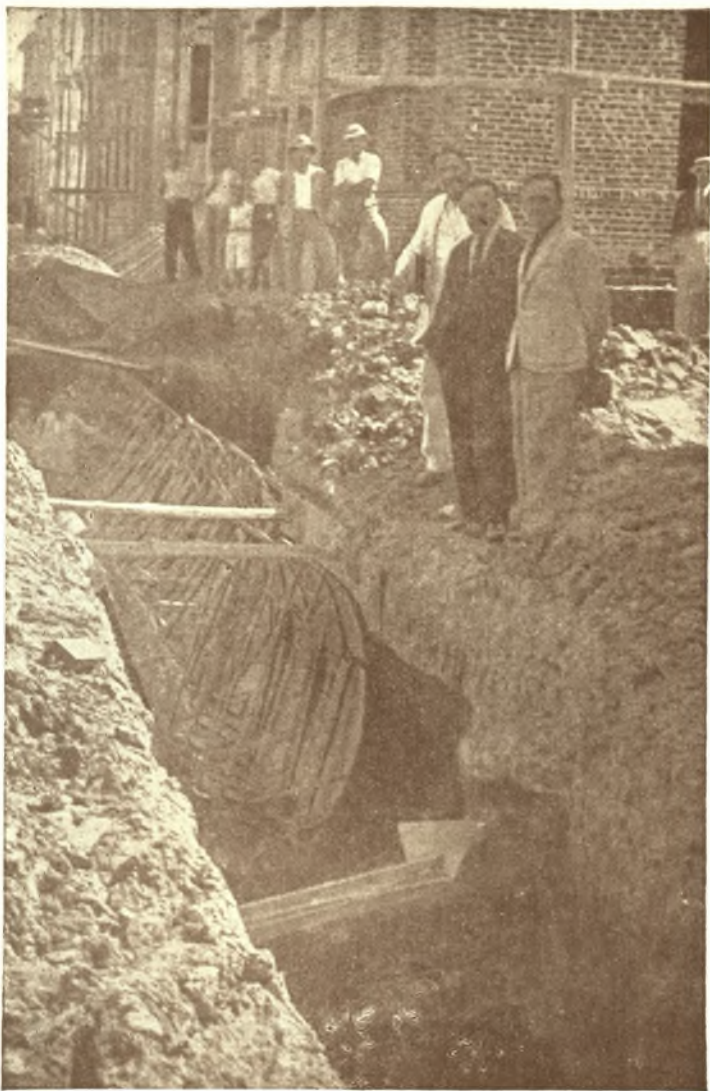
ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ	Στρέμματα	Κατὰ στρέμμα μέση ἀπόδοσις	Συνολικὴ ἀπόδοσις
Σίτος.....	493.450	86	42.450.000
Κριθή.....	55.600	87	4.870.000
Βρώμη.....	82.700	74	6.119.000
Σίκαλις.....	1.250	59	74.000
Φακὴ.....	2.700	23	62.200
Ἐρέβινθοι.....	6.500	60	390.000
Ρόβη.....	4.650	40	186.000
Ἀροβόσιτος.....	111.550	50	5.580.000
Φασόλια ἐντὸς ἀραβοσίτου.....	44.100	15	660.000
» κηπαῖα.....	3.160	57	180.200
Σήσαμος.....	40.870	20	817.000
Ἀσπρίστα (Νταρι).....	29.200	45	954.000
Γεώμηλα.....	3.000	323	960.000
Κρόμμυα - Σκόρδα.....	4.700	430	2.150.000
Πεπόνια - Καρπούζια.....	14.100	248	3.500.000
Καπνὸς.....	30.300	60	1.818.000
Βάμβαξ.....	9.325	40	373.000
Γλυκάνισος.....	150	15	2.200
Κεχρὶ.....	2.160	36	78.000
Λαθῆρι.....	600	42	25.000
Ἀμπελοι.....	31.000	206	6.400.000
Κύαμοι.....	1.000	35	3.500

Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑΣ)

Καρδίτσα : Δημητρίου Γιολλάση. *Αγροτική ζωή Θεσσαλίας

ΕΡΓΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα : Ψώνια χωρικών κατά την εβδομαδιαίαν αγοράν

Καρδίτσα : *Από τόν όργανισμό τών δημοτικών έργων της πόλεως

ΕΡΓΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ - ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

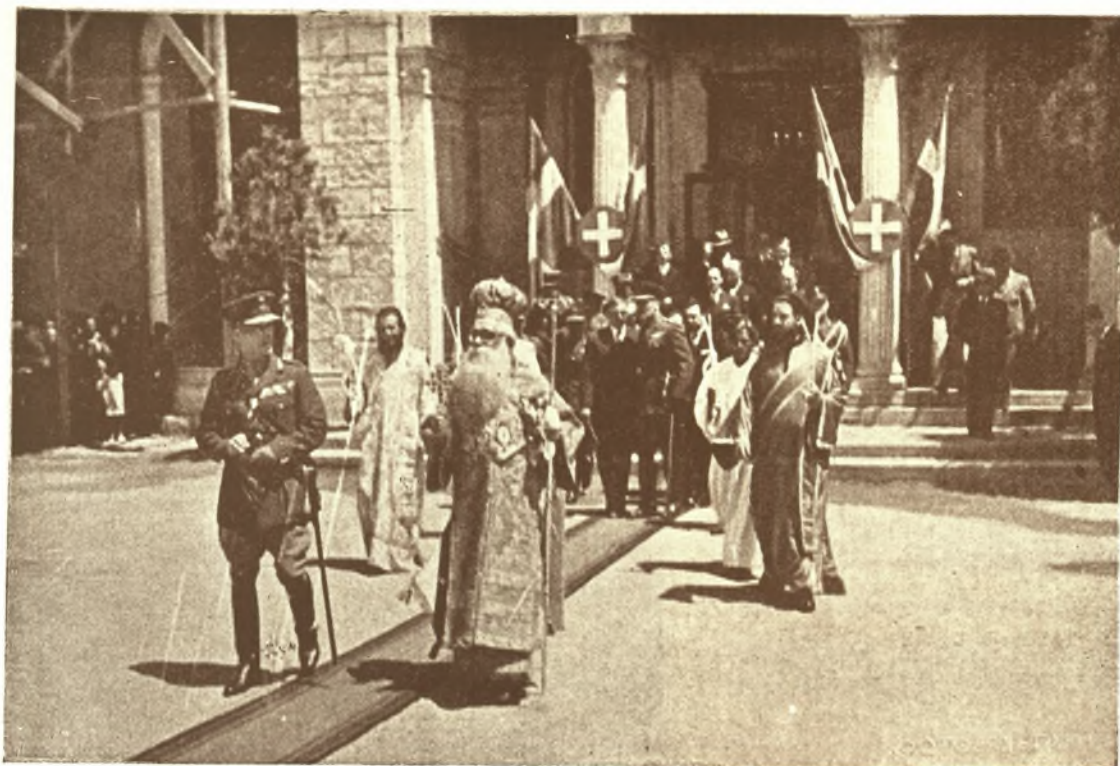
Καρδίτσα : Πασίλυπον, τó κέντρον άναψυχής της πόλεως

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Β΄, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἰωάννου Δουρέντη καὶ τῆς ἀκολουθίας του, μετὰ τὴν εἰς Βόλον καὶ Φάρσαλα μετὰβασίν του, ἐπεσκέφθη τὴν Καρδίτσαν τὴν 8ην Μαΐου 1938 ὑπὸ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Φαναριοφερσά-

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

λων κ. Ίεζεκιήλ μετά των Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως ἐδεξιώθησαν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β', ἀπονειμάντες τὰς πρὸς τὸν Ἄνακτα ὀφειλομένας τιμὰς. Εἰς τὰς παρατιθεμένας φωτογραφίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' διακρίνεται εἰς διαφόρους δεξιώσεις καὶ τελετὰς ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως Καρδίτσης.

Καρδίτσα : Όμας δημάρχων τῶν τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ - ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ

Καρδίτσα : Γκαραγκοῦνες εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἀθηνῶν 1938

Καρδίτσα : Χωρική με τὴν ὀμορφὴ γιορτινὴ φορεσιὰ τῆς

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ - ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Ρεντίνα : Νοτιοδυτικὴ ἄποψις τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἱερᾶς Μονῆς

Καρδίτσα : Γκαραγκούνα με πολύτιμα φλωριά και τσαπράζια

Μεσσηνικόλα : Τò ψάρεμα τής πέστροφας ἐπὶ τής Μέγδοβας

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα : Καρδισσοτοπούλες με τή γραφικώτατη φορεσιά

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Καρδίτσα : Τò ὑπὸ τοῦ Σου κ. Ἰεζεκιήλ ἰδρυθὲν γηροκομεῖον

Παλαμάς: Χορός κατά τήν πανήγυριν μέ γραφική φορεσιά

ΧΩΡΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ - ΤΟΠΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Άθηναι: Είς τόν χορόν του Συλλόγου ή «Καρδίτσα» 1932

Καρδίτσα: Μία ώραία χρυσοποίκιλτος φορεσιά γκαραγκούνας

ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Καρδίτσα: Τό έξοχικόν κέντρον τής πόλεως Πausίλυπον

Καρδίτσα : Τύπος χωρικής με την βαρύτιμον γραφικήν στολήν

Παλαμάς : Χορός στην πλατεία από ήλιοκαμένες χωρικές

ΧΩΡΙΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Καρδίτσα : Τύπος γκαραγκούνας με χρυσοκέντητον στολήν

ΩΡΑΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Καρδίτσα : "Άλλη άποψις από τὸ δροσόλουστον κέντρον

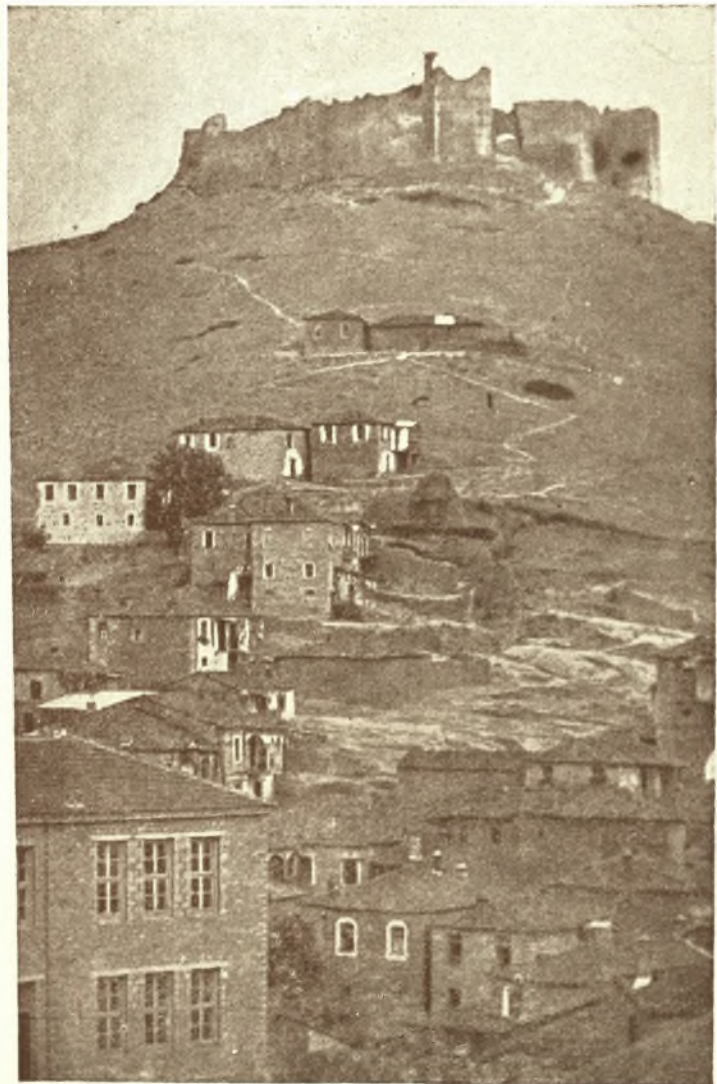

Φανάρι: Πλουσία καπνοφυτεία εις τόν κάμπον τοῦ χωριοῦ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Φανάρι: Μία κάτοψις τῆς κωμοπόλεως μέ τὸ ἱστορικόν φρούριον

Σμόκοβον: Τά περίφημα ἱαματικά θειοῦχα θεσσαλικά λουτρά

ΙΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ

Καρδίτσα: "Ένας γραφικώτατος δρόμος πρὸς τὴν Λάρισα

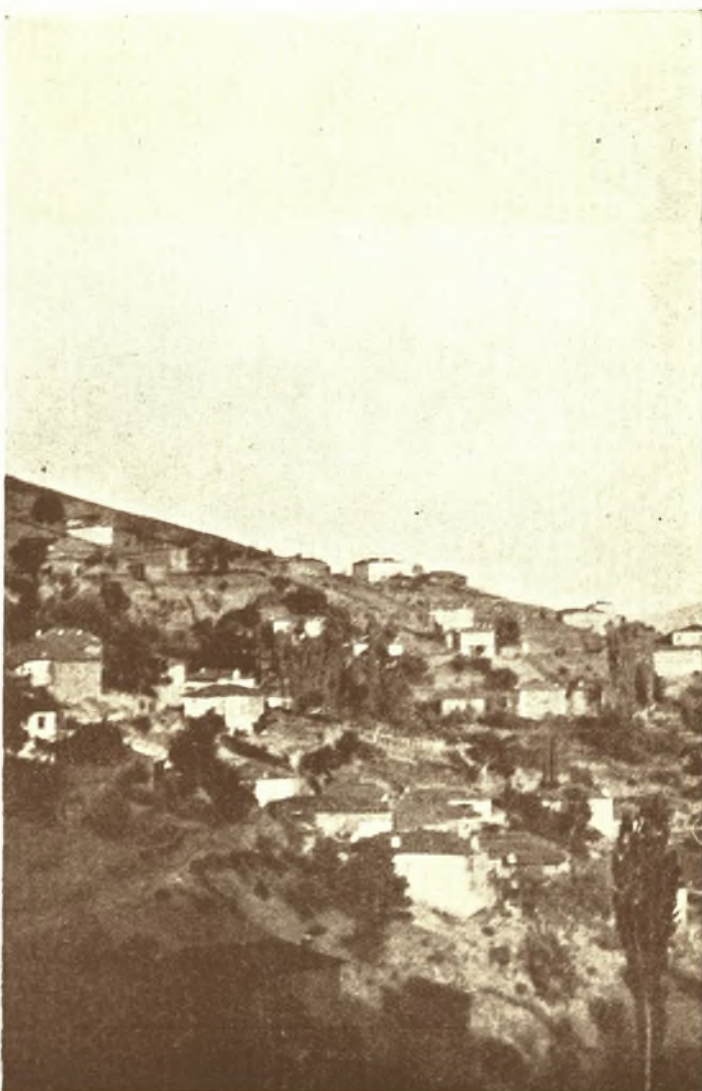
Κανάλια: Κάτοψις της δυτικής πλευράς του ωραίου χωρίου

Μουζάκι: Μία ωραία και γραφικωτάτη άποψις του χωρίου

ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ρεντίνα: Το δροσόλουστο ιστορικό χωριό των Άγραφων

Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α Ι Α Π Ο Ψ Ε Ι Σ

Κανάλια: Άποψις της πιο κεντρικής συνοικίας του χωρίου

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Κατά την αποτυχοῦσαν ἐξέγερσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τούρκων, κατὰ τὸ ἔτος 1601, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Σκυλοσόφου, οἱ Τούρκοι ἐξεδικήθησαν θηριωδῶς τοὺς Ἕλληνας χριστιανούς. Μεταξὺ δὲ τῶν θυμαίων τῆς τουρκικῆς ἐκδικήσεως ὄπῃρξε καὶ ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ. Δυστυχῶς τὰ κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι γνωστὰ ἐν λεπτομερείᾳ. Κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου τῶν Ἀγραφῶν Μπεζούλα, ἐμόνασε δ' ἐν τῇ Μονῇ Κορώνας, ἧς καὶ ἠγούμενος ἐχρημάτισε. Χειροτονηθεὶς μετὰ τὸ 1568 Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ἤδρευεν ἐν Φαναρίῳ, ἐνθα καὶ αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἤδρευον. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Διονυσίου ἀπουσίαζεν ἐκ τῆς ἐδρας τοῦ ὁ Σεραφεῖμ, ὅτε δὲ μετέβη ἐκεῖ προεκόμισε τὰ συνήθη δῶρα πρὸς τοὺς Τούρκους ἀρχοντας. Ἀλλ' ἡ συλληφθεὶς ὡς συνένοχος τοῦ Διονυσίου καὶ συναμώτης κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ἐπέζητο ὑπὸ τῶν Τούρκων ἰν' ἀρνήθῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, διότι τὸ μεγαλῶρον ἔγκλημα ἠδύνατό τις νὰ ἐξαγοράσῃ παρὰ τῶν Τούρκων δικαστῶν διὰ τῆς ἐλωμόσεως, πολλῶ μᾶλλον τὴν ἀνταρσίαν. Ὁ ἱερώτατος Σεραφεῖμ ἦτο ἐντελὴς ἀμέτοχος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Διονυσίου, ἐπομένως καὶ ἐάν ἡ ἀνταρσία κατὰ τοῦ τυράννου ἐθεωρεῖτο ἔγκλημα, ὁ Σεραφεῖμ ἦτο ἀθῶος. Ἀλλ' αἱ τύραννοι ὑπέβαλον αὐτὸν εἰς φρικτὰς βασάνους ὅπως ἀρνήθῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Ὅσφ περισσότερο ἀνθίστατο ὁ ἱεράρχης τοσοῦτον ἐπιμονώτερον ἐγένοντο οἱ βασανισταί, ἕως οὗ διέταξαν τὸν ἀπαγχονισμὸν αὐτοῦ, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1601.

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Μεταξὺ τῶν μεγάλων Ἀγίων τῆς Θεσσαλίας, οἱ ὅποιοι παγκοίως ἐορτάζονται ἐν Θεσσαλίᾳ, ἴσθι τῶν Ἀγίων Σεραφεῖμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου, Βησσαρίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, Ἀχιλλεῖου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, Ἀποστόλου τοῦ Νέου ἀθλομάρτυρος ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου, συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἐκ Μυριχοῦ τοῦ τέως μῆμου Συλλάνων τῆς ἐπαρχίας Καρδίσης Ἅγιος Δαμιανός. Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος, μονάσας ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Μονῇ τοῦ Φιλοθέου, εἶτα κατήλθεν εἰς Θεσσαλίαν ὅπου ἐκήρυξε τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον. Εἶτα κατέληξεν εἰς τὸν ἐν Δημητριάδι Κισσόν κτίσας Μονὴν τοῦ Τιμίου Πρασόμου καὶ συναθροίσας καὶ ἄλλους μοναχοὺς πλησίον τῆς χώρας Σκλίτζανης. Ἡ φήμη τοῦ διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου προέκαλεσε τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων. Ἐνεκα τούτου ὁ Ἅγιος ἀνήλθεν εἰς τὰ ὄρεϊνά Ἀγραφα, κατέλασεν εἰς τὸ χωρίον Καρίτσα τῆς Εὐρυτανίας τὴν Μονὴν τῆς Παναγίας Πελεκητῆς καὶ ἐπὶ δεκαετίαν ἐκεῖ διέμεινεν, ὁσῶς καὶ ἐναρέτως τὸν βίον διερχόμενος καὶ κηρύσσων τὰς Εὐαγγελικὰς ἀληθείας. Τέλος περιερχόμενος τὰ χωρία καὶ κηρύττων συνελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὸ χωρίον Βουλγαρινὴ ἔτει 1586 ἐπὶ Σουλτάνου Σελῆμ καὶ ὀδηγηθεὶς εἰς Λάρισσαν ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον, τῇ 14 Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ. Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν ἀντεγρᾶφη μερίμνη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιῶτιδος κ. Ἰεζεκιήλ ἐκ τῆς Μονῆς Κορώνας, φέρεται δὲ ὁ Ἅγιος περιβαλλόμενος «κομποσκηνίᾳ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Έκ τών Ιεραρχών εκείνων, οί οποίοι διά τής πεφωτισμένης διοικήσεώς των και τής πατρικής των αγάπης προς τό ποιμνίον των κατορθώνουν νά άποσπασούν τόν σεβασμόν και τήν αγάπην τών χριστιανών. Άνήρ μειλίχιος και άνωτέρας αντίληψεως, έξυπνέψη τήν Μητροπολιτικήν περιφέρειαν Θεσσαλιώτιδος - Φαναριοφερσάλων κατά τούς χρόνους τής τουρκοκρατίας μέ μεγάλην διπλωματικότητα και αξιοθαύμαστον θάρρος και άλτροϊσμόν, διακινδυνεύσας πολλάκις.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Έχρημάτισε Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος - Φαναριοφερσάλων κατά τήν προπολεμικήν περίοδον μέχρι τοῦ 1920, όποτε έπαθον οί όφθαλμοί του και παρητήθη τοῦ αξιώματός του. Έν τή δικαιοδοσία του κατώρθωσε νά προαγάγη τόν κλήρον και νά έξυψώση τό θρησκευτικόν αίσημα παρά τή κοινωνία τής Μητροπολιτικής του περιφέρειας, δι' ό και άπελάμβανε μεγάλης αγάπης και εκτιμήσεως παρά τῷ ποιμνίῳ του. Άπέθανεν έν Αθήναις τό έτος 1934 εις βαθύ γήρας.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Έγεννήθη έν Καλάμαις τῷ 1875. Έκάρη Μοναχός έν τῇ Μονῇ Βελανιδιάς χειροτονηθείς διάκονος και ιερεύς υπό τοῦ Μεσσηνίας Μελετίου. Υπηρετήσεν ώς έφημέριος έν Τεργέστη και εἶτα Ιεροκήρυξ τοῦ στρατοῦ, μετασχών εις τάς έκστρατείας τής Σερβίας και Μικράς Ασίας, ένθα και έτραυματίσθη. Έτίμηθη διά πλείστων παρασήμων.

ΙΛΑΡΙΩΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Τήν Μητροπολιτικήν Έδραν του κατέλαβε τό έτος 1882. Άνήρ μέ μεγάλον σθένος και έπιβολήν οῦ τήν τυχοῦσαν, κατώρθωσε νά προσανατολισθῇ μέ τήν νέαν κατάστασιν και νά ώθήσῃ τό ποιμνίον του προς άνωτέρας κατευθύνσεις, νοουθετών, διδάσκων και εργαζόμενος έντατικώς όπέρ τών σκοπών αὐτῶν. Η μεγάλη του αγάπη προς τά πάτρια και ή όξέμιοια, ή όποία τόν έξαρχακτήριζε, κατέστησαν τοῦτον αξιογάπητον παρά τῷ ποιμνίῳ του και τῇ κοινωνίῳ.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ι. ΚΑΡΜΤΑΛΙΩΤΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Έγεννήθη τῷ 1904 έν Καλάμαις. Ένεγράφη εις τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Αθήνησι Πανεπιστημίου, παρακολουθήσας άμα και τά παιδαγωγικά εις τήν Φιλοσοφικήν Σχολήν, τυχών οὕτω θεολογικοῦ και παιδαγωγικοῦ πτυχίου. Έχειροτονήθη Πρεσβύτερος και Αρχιμανδρίτης, προσληφθείς ώς Πρωτοσύγκελλος και Ιεροκήρυξ τής Μητροπόλεως Καρδίτσης, ένθα διεκρίθη διά τήν διοικητικήν Ικανότητα. Ηδη υπηρετεῖ εις τήν Σχολήν Εὐελπίδων. Έπίτιμον μέλος τής Έταιρείας.

Τῷ 1924 προήχθη εις Μητροπολίτην Φαναριοφερσάλων. Η κοινωνική δράσις του εκδηλώνεται γοργῶς έν τῇ νέῃ του έπαρχία. Εργάζεται έντατικώς διά τήν φιλανθρωπίαν. Εὐαγή και φιλανθρωπικά Ιδρύματα Ιδρύονται τῇ πρωτοβουλία του. Τῷ έπρόσθη νά προσχθῇ εις Μητροπολίτην Λαρίσης και εἶτα Δημητριάδος και ήρήθη νά έγκαταλείψῃ τό ποιμνίον του.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Υιός του Στρατάρχου Γεωργίου Καραϊσκάκη. Έγεννήθη τῷ 1826. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν ἀτάδιον καὶ ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ὑπότροφος εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ στρατιωτικὴν προπαιδευτικὴν σχολὴν. Ἐξῆλθε τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς Αἰγίνης τῷ 1849 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, εἶτα ἀλματώδως ἀνῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρα-

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Υιός του Γεωργίου Ἀλεξανδρή, ὁ ὁποῖος ἔδρασε ὡς ἀρχηγὸς ἐπαναστατικοῦ σώματος κατὰ τὰς Θεσσαλικὰς ἐπαναστάσεις τῶν 1865 καὶ 1877 ἔνθα καὶ ἐτραυματίσθη. Ἐσπούδασε δικηγόρος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ εἶτα ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἤρχισε πολιτευόμενος ἀπὸ τοῦ 1906, χρηματίσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν βουλευτὴς Καρδίτσας. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Παιδείας, Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Γεωργίας. Πρέσβυς ἐν Ρώμῃ, ἐν Βέρνη καὶ Βερολίνῳ. Συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων μελετῶν καὶ διατριβῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἐξεπαιδεύθη ἐν Εὐρώπῃ. ἔγκύβας ἰδίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου. Ἰδρύσεν ἐν Λαζαρίνῃ καὶ Ζωγραφεῖα ἐργοστάσια σακχάρων, ὀρυζῆς καὶ βῆμβεκος. Ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσας τῷ 1910. Τῷ 1909 ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν καὶ ἄμα τῇ ἀπελευθερωσει τῆς Ἠπείρου Γεν. Διοικήτης. Τῷ 1914 ἀνέλαθε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βορειοπειρωτικοῦ ἀγῶνος. Ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀττικῆς, διετέλεσε συνδιοικήτης τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῷ 1915.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

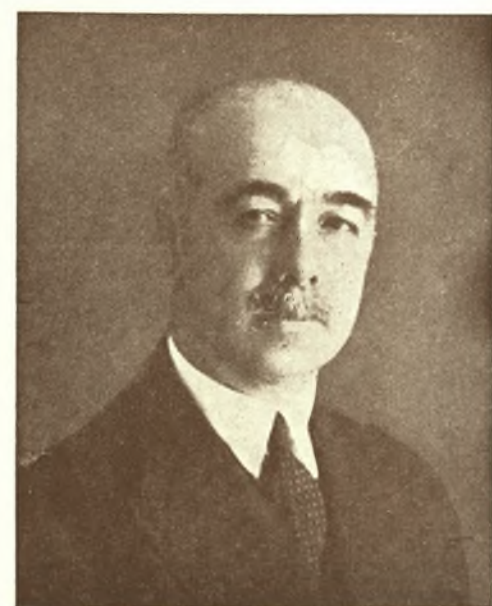
Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1866. Κρητικῆς καταγωγῆς. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ τυγχάνει εἰς τῶν διαπρεπεστέρων νομομαθῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ ἤρχισε πολιτευόμενος ἐν Καρδίτῃ ἀπὸ τοῦ 1920, ἐκλεγόμενος βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῷ 1922, ἐπίσης ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῷ 1930. Συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων διατριβῶν περὶ Ἀστικοῦ, Ποινικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου. Μέλος τῆς Ἑταιρείας μας.

ΧΡΙΣΤΟΣ Ι. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1871 ἐν Καρδίτῃ. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐξελέγη Δημ. Σύμβουλος τῷ 1909. Τῷ 1910 ἐξελέγη πληρεξούσιος εἰς τὴν συγκληθεῖσαν τότε ἀναθεωρητικὴν βουλὴν. Τῷ 1923 ἐκλέγεται βουλευτὴς. Τέλος εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1926 ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ νέου καὶ τῷ 1928 ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ζαῖμη κυβερνήσεως εὐρέως συναπισμοῦ. Ἐπολιτεύθη κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν εὐθέως καὶ χρηστῶς, ὥστε νὰ ἀποτελῇ πρότυπον λευκοῦ πολιτευτοῦ.

τιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντιστρατήγου, μὲ τὸν ὁποῖον ἀπεστρατεύθη. Τῷ 1881 ὡς Διοικήτης μονάδος κατέλαβε τὴν Δυτικὴν Θεσσαλίαν. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Γ' καὶ μετέπειτα τοῦ Β' ἀρχηγείου στρατοῦ. Ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσας μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ διετέλεσε τρεῖς Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀπέθανε τῷ 1898.

ΚΩΝΣΤ. ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Έγεννήθη έν Στυλίδι τό έτος 1865. Έσπούδασε τά νομικά έν 'Αθήναις, έγκαταστάθεις εις τήν Καρδίτσαν τώ 1892, ένθα έδικηγόρευσε. Διετέλεσε πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Καρδίτσης επί σειράν έτών. Κατά Μάϊον του 1915 έξελέγη βουλευτής του Νομού Τρικκάλων και είτα τώ 1920. Τόν Μάρτιον του 1921 έγένετο ύπουργός Γεωργίας. Έκ τών σπου-

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Έκ Καρδίτσης τής Θεσσαλίας, γεννηθείς τό έτος 1880. Έσπούδασεν Ιατρός εις τό έν 'Αθήναις Πανεπιστήμιον και είτα έν Παρισίοις, ειδικευθείς εις τήν παιδιατρικήν. Λόγω τής άμερίστου άγάπης και έκτιμήσεως τών συμπολιτών του, έξελέγη Δήμαρχος Καρδίτσης επί δύο τετραετίαις (1925-1933). Έπί δημαρχίας του έγένετο ή Δημοτική 'Αγορά τής πόλεως, έργον προκαλούν τήν ευγνωμοσύνην τών συμπολιτών του. Παραλλάως είργάσθη διά τόν έξωραϊσμόν και τήν έξυγιανσιν τής πόλεως Καρδίτσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Έκ Σοφάδων τής Θεσσαλίας. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζ έν τή Ιδιαιτέρα του πατρίδι, έσπούδασεν εις τό έν 'Αθήναις 'Εθνικόν Πανεπιστήμιον τά νομικά. Έξήσκησε τό επάγγελμα του δικηγόρου έν Καρδίτση και 'Αθήναις, ένθα έχει έγκατασταθή από έτών, λίαν επιτυχώς. Αναμιχθείς εις τήν πολιτικήν ζωήν τής επαρχίας του έξελέγη βουλευτής επί σειράν έτών και διετέλεσεν ύπουργός τής Γεωργίας και Δικαιοσύνης επί Κυβερνήσεως Παγκάλου, διευθύνας τό ύπουργείον τούτο μετ' επιτυχίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Έκ τής μεγάλης και ιστορικής οικογενείας τών Λαππαίων, ή όποία προσέφερε πλείστας υπηρεσίας κατά τήν Θεσσαλικήν επανάστασιν. Άνθρ δραστηριώτατος και μέ άγνά πατριωτικά αισθήματα κατώρρωσε νά επιθληθή εις τήν Κοινωνίαν Καρδίτσης και νά άγαπηθή τοσούτον, ώστε νά τιμηθή διά του αξιώματος του Δημάρχου, τό όποιον διεχειρίσθη μετ' επιτυχίας μεγάλης, ώφελήσας τόν Δήμον κατά πολύ διά τής πατρικής και χρηστής διοικήσεώς του. Άπέθανεν έν Καρδίτση εις μεγάλην ηλικίαν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΜΗΤΡΟΣ

Έκ Καρδίτσης. Μετά τας έν τή πατρίδι του έγκυκλίους του σπουδάζ έσπούδασε τήν Ιατρικήν εις τό έν 'Αθήναις 'Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον, έξασκεί δε τό επάγγελμα του Ιατρού έν τή πατρίδι του μετά μεγάλην προσοχής και έπιμελείας. Τώ 1933 έξελέγη Δήμαρχος Καρδίτσης, διατηρών τό αξίωμα αυτό μέχρι σήμερα. Είργάσθη καθ' όλην αὐτήν τήν περίοδον μετά δραστηριότητος ύπέρ ανάπτυξεως τής πόλεως και επί δημαρχίας του ήρχισαν τά ύδραυλικά έργα και υπονόμων έν Καρδίτση.

δαιοτέρων νομοθετημάτων αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ Ἀγροτικός νόμος ὁ ὁποῖος ἐθεωρήθη ὁ ριζοσπαστικώτερος τῶν τοιοῦτων νομοθετημάτων. Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1924 ἀπέθανεν ἐν Καρδίτῃ κηδευθεὶς δημοσίᾳ δαπάνῃ. Μία τῶν μεγαλειτέρων ὁδῶν τῆς Καρδίτσης ἀνομάσθη ὁδὸς Κωνστ. Τερτίπη, εἰς φῶρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς πρὸς τὴν πόλιν ταύτην ὑπηρεσίας του.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΑΣΑΠΙΔΗΣ

Έκ Ρεντίνης των Άγρικών. Άνθυπολοχαγός από τὸ ἔτος 1906. Ὡς ὑπολοχαγός, λοχαγός, ταγματάρχης καὶ ἀντισυταγματάρχης ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας 1912-1922, ἦτοι ἑλληνοτουρκικὴν, ἑλληνοβουλγαρικὴν, συμμαχικὴν, Οὐκρανίαν, Μ. Ἀσίας, ὡς διοικητὴς λόχου, τάγματος καὶ ἐπιτελάρχης 11 Μεραρχίας. Μετὰ τοὺς πολέμους προαχθεὶς εἰς συνταγματάρχην, ὑποστράτηγον καὶ ἀντιστράτηγον διετέλεσεν ἐπιτελάρχης Σώματος Στρ., ἀρχηγὸς Πεζικοῦ, Μέραρχος, Ἐπιθεωρητὴς Πεζικοῦ, ὑπαρχηγὸς Γ. Ε. Σ., Διοικητὴς Σ. Σ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνίᾳ Καρδίτῃς τῷ 1880. Νεοαράτατος ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας, κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς διευθυντὴς τῶν Σχολῶν Δράμας, εἶτα δὲ ὡς ἀρχηγὸς τῆς στρατιᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Καπετὰν Γσιάρας. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 ἔλαβε μέρος ὡς ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ἔλαβε μέρος ὡς Διοικητὴς Συντάγματος Πυροβολικοῦ. Ἐν Καβάλλᾳ ἐτίμηθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος.

Θεσσαλίαν καὶ ἔδωκε τὰς μάχας εἰς Σέκιζαν καὶ Ματαράγγαν, ὅς διεξήγαγε μετὰ μεγάλῃ στρατηγικῇ ἐπιτυχίᾳ. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐγένετο ἀξιωματικὸς καὶ ἐξελέγετο βουλευτὴς Καρδίτῃς ἐπὶ σειρὰν ἔτων. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὡς ταγματάρχης, διακριθεὶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Δομοκοῦ. Ἀπέθανε Συνταγματάρχης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Στυλίδι τὸ ἔτος 1847. Μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματά του κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ἐπιλοχίας ὢν, ἐγκατέλειπε τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ μετὰ τὰς ἱστορικὰς λέξεις «εἰμὶ ἀποστάτης, μὴ μὲ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ θά μείνω νὰ ὑπερασπίσω τοὺς ἀδελφοὺς μου» καὶ σχηματίσας μετὰ τοῦ Γεωργ. Λαῖτου σῶμα ἐθελοντῶν, εἰσέβαλεν εἰς

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΖΑΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1861 ἐν Καροπλεσίῳ τῶν Ἀγρικών. Περαιτώσας τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν ἐν Λαμίᾳ κατετάγη εἰς τὸ Ἴππικόν. Ἐξελεθὼν ἐκ τῆς Στρατ. Σχολῆς Ὑπαξιῶκων διέπρεψεν ἐν τῷ ὄπλῳ του. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912 διοικητὴς τοῦ 1ου Συντ. Ἴππικοῦ, ἔσχε τὴν τιμητικὴν διάκρισιν νὰ τῷ ἐκφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εὐαρέσκεια διότι «κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Φλωρίνης ἔδρασε μετὰ πρωτοβουλίας, τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος», ἀλχηματίσας 4500 Τούρκους καὶ 22 πυροβόλα ἔχθρικά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΟΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐκ Παλαμᾶ Καρδίτῃς. Ἐξῆλθε τῆς Στρ. Σχ. Ὑπαξιωματικὸν ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τῷ 1912. Μετέσχε τῶν πολέμων τοῦ 1912-1913, ἐνθα ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τῷ 1916-17. Διοικῶν τάγμα ἐπετέθη καὶ κατέλαβε τὸ Ραθινὸν λαθῶν πολλαπλὰ τραύματα. Μετέσχε τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος ὡς Διοικητὴς τοῦ 26ου Συντ. τῆς Μεραρχίας Σμύρνης, ὡς καὶ κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος. Μέλος τῆς Ἐταιρείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

‘... ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΣΩΤΗΡΙΑ, ΕΑΝ ΔΕΝ ΜΑΘΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΝΑ ΖΗΤΩΜΕΝ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΜΑΣ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ΒΑΘΥΤΑΤΑ, ΕΠΑΝΩ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ...’

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἡ δημοσίευσίς τῶν φωτογραφιῶν τοῦ Στρατηγοῦ κ. Νικολάου Πλαστήρα εἶχεν ἀπαγορευθεῖ ὑπὸ τῆς λογοκρισίας κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρόντος Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν».

Ἦδη, ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, ἀποτίουσα φόρον τιμῆς πρὸς τὸν σεμνὸν καὶ ἀγνὸν πατριώτην μας, δημοσιεύει ταύτας εἰς τὴν β' καὶ γ' χιλιάδα τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν», τὸ ὁποῖον ἐκρατήθη πρὸς τοῦτο ἀσύνητον.

20 Μαρτίου 1945.

Σ. Κ. Β.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Έγεννήθη εν Στυλίδι τῷ 1863. Τῷ 1882 εἰσήλθεν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν. Εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἔλαθε μέρος ὡς ὑπολοχαγὸς τοῦ 4ου Πεζ. Συντάγματος. Ἐπίσης εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἔλαθε μέρος εἰς τὰς μάχας Αἰκατερίνης, ποταμοῦ Λυδίου, Ἀετορράχης, Ἰωαννίνων, Καρατζάνη καὶ ὤψωμάτων Γιουθέζνας. Ἐκεῖ ἐδέχθη ἀντιπέσειν τῶν Βουλγάρων, τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέκρουσε, τραυματισθεὶς σοβαρῶς εἰς τὸ στήθος. Λόγω τοῦ βαρέος τραύματος ἐτέθη εἰς πολεμικὴν διαθεσιμότητα ὡς ὑποστράτηγος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥΣ >

Έγεννήθη ἐν Ρεντίνῃ, ἀδελφὸς τοῦ ἀντιστρ. Ν. Σπυροπούλου, διατηρήσας τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς οἰκογενείας του. Ἐξῆλθε τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ ἔτος 1912. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον διήυθυνε τὸ Γραφεῖον ἐπιχειρήσεων I Μεραρχίας. Μετέσχε τῆς ἐκστρατείας τῆς Οὐκράνειας. Ἀπὸ τοῦ 1912-1922 μετέσχε ἀνελλιπῶς ἔλων τῶν πολέμων καὶ ἐκστρατειῶν. Διετέλεσεν ἐπιτελάρχης IV Μεραρχίας καὶ ὑπουργὸς Γενικ. Διοικήτης Κρήτης. Νῦν ὑποστράτηγος.

< ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ

Έγεννήθη τῷ 1883 εἰς Ἐλληνόπυργον Καρδίτσας. Ἀπεφοίτησε τῆς Σ. Σχ. Ὑπαξιωματικῶν τῷ 1909. Μετέσχε ἔλων τῶν ἐκστρατειῶν. Ὡς ἀντισυνταγματάρχης διετέλεσεν ἐπιτελάρχης τῆς Μεραρχίας Σμύρνης κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Προύσης καὶ τῆς Ἀνατολ. Θράκης καὶ διοικητὴς τοῦ 14ου Πεζ. Συντ. κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις Σαγγαρίου - Ἀγκύρας. Ἐτραυματίσθη τῷ 1912 καὶ τῷ 1922. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Γαλλίαν. Συνέγραψε διαφόρους στρατ. μελέτας καὶ ἐτιμῆθη μὲ πλείστα παράσημα. Ἦδη ἀντ)τηγος ἐ.ἀ., διετέλεσε Διοικ. Σχ. Πολέμου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ

Έγεννήθη ἐν Φαναρίῳ Καρδίτσας τῆς Θεσσαλίας τὸ ἔτος 1870. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἐξελεθὼν ἀνθυπολοχαγὸς τὸ ἔτος 1902. Εἶτα ἀλματωδῶς ἀνῆλθεν ἄλλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστράτηγου. Ἐλαθε μέρος εἰς ἄλλους τοὺς πολέμους, διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος του, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν μεγάλην του ψυχραιμίαν. Ἐτιμῆθη διὰ πλείστων παρασῆμων λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΟΥΚΟΡΙΚΟΣ

Έκ τῶν προυχόντων τῆς πόλεως, τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐκλογῆς του εἰς Ἀζᾶ (δικαστὴν) ἐπὶ τουρκοκρατίας. Οἱ συμπολίται του ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς μὲ τὰς ὁποίας ἦτο προικισμένος ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν τὸ ἔτος 1881. Ὡς βουλευτὴς ἠγωνίσθη διὰ τὸ συμφέρον τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἐξυπηρέτησε τοὺς συμπολίτας του ποικιλοτρόπως, ἀφήσας τὰς ἀρίστους τῶν ἀναμνήσεων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΒΑΣΑΡΔΑΝΗΣ

Κατήγετο ἐξ Ἀγράφων τοῦ Δήμου Νεφροπόλεως, γεννηθεὶς ἐν Καρδίτῃ. Ἐσπούδασεν ἱατρὸς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειάν του. Ἐδρασε ποικιλοτρόπως διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του κινδυνεύσας καὶ αὐτὴν τὴν ζῶνιν του. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτῃς προσφέρον τὰς ὑπηρεσίας του. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1936.

ΚΙΜΩΝ ΒΕΛΛΙΝΗΣ

Έκ Ναυπλίου, ἐγκατασταθεὶς εἰς Καρδίτσαν. Έκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων τῆς πόλεως, σπουδᾶσας τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐχρημάτισε πρόεδρος τοῦ ἁ' Δημοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας, συντελέσας εἰς τὴν ἰδρυσὶν τοῦ Γυμνασίου Καρδίτῃς. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Βουλευτὴς ἐπαρχίας Καρδίτῃς, ἐκπροσωπῆσας αὐτὴν ἐπαξίως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΖΑΜΠΤΑΚΑΣ

Έκ τῶν ἀρίστων πολιτικῶν τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτῃς ἐκ τῆς ὁποίας καὶ κατήγετο. Τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ ὁ μέγιστος τοῦ πατριωτισμοῦ κατέστησαν αὐτὸν δημοφιλεῖ καὶ ἀγαπητὸν παρὰ τὴ κοινῶν Καρδίτῃς δι' ὃ καὶ ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ μετέπειτα ἐπὶ πολλὰς βουλευτικὰς περιόδους. Ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΓΛΟΠΙΤΗΣ

Έκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ἀγράφων. Υἱὸς τοῦ ἀπαχονισθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἰωάννου Ζωγλοπίτη διὰ τὰς ὑπερ ἐλευθερίας ἐνεργείας του. Ἐχρημάτισεν ἀξιωματικὸς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς προσάρτησως τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτῃς ἐπανειλημμένως καὶ ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΩΓΛΟΠΙΤΗΣ

Έκ τῶν ἀρίστων πολιτευομένων τῆς ἐπαρχίας Καρδίτῃς, κατάρθωσε διὰ τοῦ εὐθέως χαρακτῆρος του καὶ τῆς εὐκρινούς πολιτικῆς του νὰ ἐπιβληθῆ παρὰ τὴ κοινῶν τῆς Καρδίτῃς καὶ νὰ καταστή ἐκ τῶν ἀξιοσημειωτέρων πολιτικῶν αὐτῆς. Ἐτιμήθη διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτῃς. Οἱ συμπολίται του ἀναπολοῦν τὴν χρηστὴν ἐξάσκησιν τοῦ βουλευτικοῦ τοῦ ἀξιώματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΒΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ δι' ὃ καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτῃς κατὰ τὴν Ἀ' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν 1910. Ἡ ὀλιγοχρόνιος θητεία του εἰς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ὑπῆρξε κατὰ πολὺ ἐξυπρητική διὰ τὴν Ἐπαρχίαν καὶ ἰδίως διὰ τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁποίους μετὰ μεγάλης προθυμίας ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως δι' ὃ καὶ οἱ συμπολίται του μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνθυμοῦνται αὐτὸν.

ΛΑΜΠΡΟΣ Κ. ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΤΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1873 ἐν Καταφυγίῳ τῶν Ἀγράφων. Ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐν Καρδίτῃ δικηγορίας του ἤρξατο ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, τῆς ἀποτινάξεως τοῦ κολλητικοῦ ζυγοῦ τῶν πεδινῶν ἀγροτῶν, καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως, ὡς κοινοτικῶν, τῶν δασῶν τῶν ὄρεινῶν χωρίων. Ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς Καρδίτῃς, ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπερημύθη δὶ των τῶν ζητημάτων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΣΔΡΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Παραπρασταίην τῆς Καρδίτῃς τῷ 1876. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ. Ἀναμιγθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζῶνιν τῆς ἐπαρχίας ἠγωνίσθη μετὰ σθένους διὰ τὰ δίκαια τῶν ἀγροτῶν. Ἐξελέγη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν βουλευτὴς, ἀγωνισθεὶς σθεναρῶς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἰδίως τῶν ἀγροτῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας γεροισιαστικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη γεροισιαστής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΜΗΣ ΛΑΠΤΑΣ

Έκ Καρδίτῃς, υἱὸς τοῦ Δημάρχου Χρ. Λάπτα καὶ ἀδελφὸς τοῦ Δημάρχου Στεργίου Λάπτα. Διετέλεσεν ἀστυνόμος καὶ ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν, ἐκλεγείσας κατ' ἀρχὰς Δημάρχος τῆς πόλεως Καρδίτῃς καὶ εἶτα βουλευτὴς, προσενεγκὼν πλείστας ὑπηρεσίας διὰ τῆς χρηστῆς μὲν διοικήσεως ὡς Δήμαρχος, διὰ τῆς μεγάλης του δὲ ἐπιρροῆς καὶ ὡς βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Έγγονος του στρατάρχου Καραϊσκάκη, γεννηθείς εν Αθήναις τῷ 1876. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σ.τρ. Σχολὴν ἐξελεθὼν τῷ 1897 ἀνθυπολοχαγός. Κατὰ τὸ 1906 ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης καὶ τῷ 1909 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί. Ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν Θεσσαλίας καὶ τῷ 1910 ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Α' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΜΑΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Κατήγετο ἐκ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου, υἱὸς τοῦ Δημάρχου τοῦ τῆς Δήμου Ταμασίου Κωνσταντίνου Μαλιοπούλου. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Αθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Καρδίτῃ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης. Ἰδρύσε τὸ Μαλιοπούλειον Ἄσυλον ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κυψέλης Ἀθηνῶν.

ΜΑΡΚΟΣ ΚΟΤΡΩΤΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνικῇ τῆς Καρδίτσης τῷ 1874. Ἐσπούδασε δικηγόρος καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα ἐν Καρδίτῃ. Ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1930. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρᾷ ἐτῶν μέχρι τοῦ θανάτου του ἐναλλάξ Πρόεδρος καὶ Γεν. Γραμ. τοῦ Δικηγορικῆς Συλλόγου, ἀπὸ δὲ τοῦ 1924 Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἐταιρείας τῶν Θεο. Σιδηροδρόμων. Ἀπέθανε τῷ 1932.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕΤΣΟΣ

Ἐκ τῶν πολιτικῶν τῆς νέας ἐποχῆς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί τοῦ 1909. Ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς βουλευτικὰς περιόδους Α' ἀναθεωρητ. 1910, Β' ἀναθεωρ. 1910 καὶ Γ' Ἐθνοσυνέλ. 1920 Ἐν τῷ προσώπῳ τούτου οἱ ἀγρόται ὡς καὶ ὅλοι οἱ συμπολίται του εἶδον τὸν εὐλακρινῆ προστάτην των. Ἠγωνίσθη μὲν ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς Ἐπαρχίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

Ἐκ Καρδίτσης. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων του σπουδῶν, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Αθήναις Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Καρδίτῃ ἐπιτυχῶς. Οἱ συμπολίται του, λόγω τῶν μεγάλων του προσόντων, ἐτίμησαν τοῦτον ἐπανεπισημάνως διὰ τῆς ψήφου των, ἐκλέξαντες αὐτὸν βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης ἐπὶ σειρᾷ ἐτῶν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1927.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΤΣΗΣ

Ἐκ Παλαμᾶ Καρδίτσης, γεννηθείς τῷ 1877. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Εἰργάσθη σθεναρῶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν ἥτις ἐστάλη εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀγροτικῆς ζητήματος. Ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1910 καὶ διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινοῦτης Παλαμᾶ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Παλαμᾶ τῆς Καρδίτσης. Δικηγόρος καὶ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν, ἐξελέγη βουλευτὴς ἀγροτικὸς τῷ 1910. Πρόεδρος τοῦ Γεωργ. Συλλόγου Καρδίτσης 1912-1915. Ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῶν ἀπὸ τοῦ 1909 ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Θεσσαλίας δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἀντιπρ. Δημ. Συμβουλίου τοῦ Δήμου Καρδίτσης. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1936.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΖΑΡΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Φαναρίῳ τῆς Καρδίτσης κατὰ τὸ ἔτος 1877. Δικηγόρος ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων. Ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὴν Δ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων 1926, ἐκλεγείς ἐκτὸς Συνδυασμοῦ. Ἐξελέγη πολλακίς πρόεδρος τοῦ δικηγ. Συλλόγου Καρδίτσης καὶ διὰ τῆς ψήφου των μελῶν καὶ ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης, κατέχων τὸ ἀξίωμα καὶ σήμερον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΦΦΑΣ

Ἐκ τῆς γνωστῆς οἰκογενείας Κόφφα ἐν Καρδίτῃ, ἥτις διὰ τῶν ἐντίμων τραπεζικῶν ἐργασιῶν κατέστη πανθεσσαλικῶς γνωστὴ. Ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Τρικάλων τὸ ἔτος 1915. Καίτοι ἀπὸ ἐτῶν εἶναι ἐγκατεστημένος ἐν Θεσσαλονικῇ δὲν ἔπαυσεν ἐνδιαφερόμενος διὰ τοὺς συμπατριώτας του καὶ τὴν ἐν γένει πρόδοον τῆς ἐπαρχίας του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μαυρομματιῶ τῆς Καρδίτσης. Ἐκ τῆς οἰκογενείας ἥτις πολλακίς ἔβρασε κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικὰς ἀγῶνας τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐν τῇ Καρδίτῃ, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Αθήναις Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν. Ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐπιτυχῶς. Διετέλεσε Δήμαρχος τοῦ τῆς Δήμου Γόμφων καὶ βουλευτὴς κατὰ τὴν βουλευτικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1920.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Γεννηθείς ἐν Ἀργυρίῳ τῆς Καρδίτσας τὸ ἔτος 1890. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν τοῦ ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, κατετάγη ὡς ἐθελοντῆς τῷ 1910. Μετέσχε ἀπασῶν τῶν μαχῶν τῶν πολέμων 1912 καὶ 1913, σχῶν δύο τραύματα εἰς τὴν νυκτερινὴν ἐπιχειρήσιν τοῦ Σιμιτλῆ. Προήχθη εἰς ἀνθ)γόν τῷ 1914 καὶ εἰς συν)ρχην τῷ 1935. Διετέλεσε Διοικητῆς τοῦ 4ου Πεζ. Συν)τος καὶ Φρούραρχος Λαρίσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩΤΗΣ

Ἐκ Λουτροπηγῆς Καρδίτσας. Εἰσελθὼν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν, ἐμονιμοποιήθη τῷ 1914, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συν)ρχου. Μετέσχε τῶν ἐπιχειρήσεων 1912-1913. Ἐπίσης ὡς διοικητῆς λόχου εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου 1917-1918 κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον μετὰ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ. Εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατεῖαν ὡς διοικ. λόχου καὶ τάγματος.

ΣΤΕΛΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κοτσιαρῶν Καρδίτσας τῷ 1891. Κατετάγη ἐθελοντῆς τῷ 1910. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξελθὼν ἀνθυπολοχαγός τῷ 1916, προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Συμμετέσχε τῶν βαλκανικῶν πολέμων τῶν ἐτῶν 1912 - 1913, τραυματισθεὶς εἰς τὴν μάχην Ὀρεχόθου, ἐπίσης ἔλαθε μέρος εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατεῖαν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΘ. ΓΟΥΛΑΣ

Ἐκ Καρδίτσας διήκουσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ εἰς τὸ ἐκεῖ Γυμνάσιον. Ἀποφοιτήσας τῷ 1912 εἰσήχθη εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξ ἧς ἐξήλθε τῷ 1916 ἀνθυπολοχαγός, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Μετέσχε τῆς Μακεδονικῆς καὶ Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ἀπὸ τοῦ 1917-1922 λαθῶν μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ τραυματισθεὶς κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγαρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1842. Μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ ἐκλήθη εἰς Κων)πολιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Ἀζίζ καὶ ὑπῆρξε εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ὡς λοχαγός εἰς τὸ σύνταγμα τῶν δραγόνων. Κατὰ τὸ 1878 ἔλαθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἠγούμενος σώματος ἐπανάστασιν. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας κατετάγη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν μετὰ τῶν βαθμῶν τοῦ λοχαγοῦ. Ἀπέθανε τῷ 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Μηχανικὸς γεωπόνος. Ἐλαθε μέρος εἰς τὸν πόλεμον 1912 - 13, ἐνθα καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Λαχανῶ, προαχθεὶς εἰς ἀνθυπολοχαγόν. Ἐπολέμησεν ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὴν ξένην Λεγεώνα. Μετὰ τὴν ἀνευ πολέμου ἐπιστράτευσιν τοῦ 1915 κατετάγη ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὸ 54ον γαλλ. ἀποικιακὸν σύνταγμα. Ἐπέσεν ἠρωϊκῶς μαχόμενος παρὰ τὸ Μοναστήριον τῷ 1916. Τοῦ ἀνεμνήθησαν πλείστα παράσημα.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Βυτίνης, στρατ. φαρμακοπ. (λοχαγός). Καθ' ἡν ἐποχὴν ἐσπούδαζεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Πανεπιστήμιον μετέσχε ὡς φοιτητῆς τῆς Θεσσαλικῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1878 μετὰ τὴν Πανεπιστημιακὴν φάλαγγα, διαπρέσας εἰς τὰς μάχας τῆς Μακρονήτου ἐνθα τραυματισθεὶς ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπελευθερωθεὶς μετὰ τὴν ἐπεμβάσει τῆς Ἀγγλίας κατὰ πικρὴν τῆς ἐπανάστασεως. Ἀπέθανε πρὸ εἰκοσαετίας.

ΑΛΞ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μπανιτῶν τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδῶν ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, ἐξελθὼν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων διήλθεν ὄλους τοὺς βαθμοὺς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ. Ἐλάθε μέρος εἰς ὄλους τοὺς πολέμους, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐνθα ἐπέσε μαχόμενος κατὰ τὰς ἐκεῖ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΠΕΤΡΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Καίτη τῆς Καρδίτσας. Κατετάγη ἐθελοντῆς εἰς τὸν στρατὸν, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπολοχαγοῦ. Ἐλάθε μέρος εἰς ὄλους τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1912 - 21. Τὴν 12 Αὐγ. 1921 διαταχθεὶς νὰ καταλάβῃ τὸ ὄψωμα Ἰλιτζᾶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐφονεύθη προπορευόμενος τοῦ λόχου του. Ἐτιμήθη διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς του ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα διὰ πλείστων παρασῆμων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Ἐγγονος τοῦ Γούλα Τσαπάλου τοῦ γνωστοῦ Θεσσαλοῦ προύχοντος καὶ ἀγωνιστοῦ κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἐλάθε μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὡς ὑπολοχαγός τοῦ Πεζικοῦ, ἐπιδείξας μεγάλον θάρρος καὶ ψυχραιμίαν ἀπαράμιλλον. Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἐσκή-Σεχίρ τοῦ 1922 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόχου του ἐπέσεν ἠρωϊκώτατα μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΥΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἀπόστρατος Συναγματοάρχης, γεννηθείς ἐν Καρδίτῃ. Προσέφερεν ὄλως ἐκτάκτους ὑπηρεσίας καθ' ὄλους τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν πολέμους, καθ' οὓς καὶ διεκρίθη διὰ τὴν σπανίαν στρατιωτικὴν μόρφωσίν του καὶ τὸν ὀρμητικὸν καὶ εἰς ἄκρον ριψοκίνδυνον χαρακτήρα του. Ἐτυχε, λόγω τῶν μεγάλων του ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα του, πλείστων παρασημῶν. Ἦδη διαμένει εἰς τὸν Βόλον.

ΠΕΤΡΟΣ Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγενήθη ἐν Ρεντίνῃ τῆς Καρδίτῃς τῷ 1892, ἐφοίτησεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Καρδίτῃς καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν, Λαθῶν τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου. Καταταγείς ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εἰσῆχθη εἰς τὸ Σχολ. Ἀξιόκων ἀποφοιτήσας μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθ'χου. Μεταταγείς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστ. Πόλεων μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποχου, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκ Χαταίνης τῆς Καρδίτῃς. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς ἐν Καρδίτῃ, ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἄμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων προσελήφθη ἐκ τῶν πρώτων, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὃν μέχρι τοῦ 1932 κατείχεν. Ἀποστρατευθεὶς οἰκηγορεῖ ἤδη ἐν Ἀθήναις μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐγενήθη τῷ 1899 ἐν Ἀθρονογορίῳ τῆς Καρδίτῃς. Κατετάγη τῷ 1929 εἰς τὸ Σῶμα Ἀστυν. Πόλεων, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Α'. Διατελεῖ προϊστάμενος τοῦ ἐγκλημ. τμήματος τοῦ Ὑπουργ. Ἀσφαλείας. Συνέγραψε δύο ἀξιόλογα συγγράμματα περὶ Δακτυλοσκοπίας κλπ. Καθηγητὴς τῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς τῶν Σωφρον. ὑπαλλήλων Ὑπουργ. Δικαιοσύνης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΥΛΩΝΗΣ

Ἐκ Ρεντίνης τῶν Ἀγράφων, ἐγκατασταθεὶς εἰς Καρδίτσαν ἐνθα ἐμπορεύεται. Ἦ ἐν Καρδίτῃ κοινωφελῆς ὁράσις του καὶ ἡ πρὸς πᾶσαν φιλανθρωπικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν κίνησιν πρωτοβουλία του κατέστησαν τοῦτον ἀναπνέοντα παρὰ τῇ κοινῇ Καρδίτῃς. Ὡς Δημ. Σύμβουλος καὶ Ἐκκλ. Ἐπίτροπος ἐργάσθη μετὰ προθυμίας, προσαγαγὼν τὰ φιλανθρ. ἰδρύματα ὡς συνεργάτης τοῦ Σου Μητροπολίτου.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Ἐγενήθη τὸ ἔτος 1860. Γόνος τῆς ἰστορικῆς Οἰκογενείας τῶν Ἀλεξανδρίδων. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἠκολούθησε τὸν οἰκονομικὸν κλάδον διωρισθεὶς Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἀνελθὼν μέχρι τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτροπῶν τοῦ Κράτους. Διεκρίνετο διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ ὕψηλά του ἀσθήματα καὶ τὸν μεγάλον πατριωτικὸν του ἐνθουσιασμόν.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ Α. ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Καστανιάς Ἰτάμου τῆς Καρδίτῃς. Ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἐν Ἀθήναις Θεσσαλῶν. Διευθυντὴς τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς. Ἐγκατασταθεὶς νεώτατος ἐν Ἀθήναις, κατάρθωσε διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεώς του εἰς τὰ τραπεζιτικὰ νὰ συγκαταλεχθῆ μεταξὺ τῶν ἀρίστων ἐκ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωθεὶς νὰ τοῦ ἀνατεθῆ τῷ 1926 ἡ Διεύθυνσις οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ ὅπως εἶναι ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΜΠΟΥΛΗΣ

Ἐκ Φαναρίου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν, εἰδικευθεὶς ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν Μικροβιολογίαν, ἣν ἐξάσκει ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐγκατασταθῆ. Διακρίνεται διὰ τὸ μελιχλίον τῶν τρόπων του καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, δι' ὃ καὶ ἀπολαύει μεγίστης ἐκτιμήσεως παρὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Θεσσαλῶν καὶ τῇ Ἀθηναϊκῇ ἐν γένει κοινωνίᾳ. Μέλος τῆς Ἐταιρείας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΣΚΑΣ

Ἐκ Καλογηρανῶν τῆς Καρδίτῃς. Ἐνδιεφέρθη πολὺ διὰ τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐξελέγετο βουλευτὴς Καρδίτῃς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἦτοι τῶν βουλευτικῶν περιόδων Ι' 1885, ΙΒ' 1890, ΙΔ' 1895, ΙΣΤ' 1932. Ἐξυπηρέτησε τὸν τόπον του καὶ τοὺς συμπολίτας του καὶ ἐν γένει ὄλους τοὺς Θεσσαλοὺς μετὰ μεγάλην προθυμίαν. Τὸν ἐξαπαρτήριζε τὸ Ἐθνικὸν ἔνδυμα, ὅπερ ἔφερε μέχρι τοῦ θανάτου του.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Υἱὸς τοῦ Δημάρχου Χρ. Λάππα καὶ ἀδελφὸς τοῦ Δημάρχου καὶ βουλευτοῦ Τάσῃ Λάππα. Λόγω τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ τὸν εὐλικρινῆ χαρακτήρα του ἐπεβλήθη εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεως καὶ ἐτίμηθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου αὐτῆς. Ἐργάσθη μετὰ προθυμίαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφορόντων τοῦ Δήμου, τὸν ὅποιον προώθησε πρὸς τὰ πρόσω διὰ τῆς πατρικῆς του διοικήσεως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΑΣΑΡΔΑΝΗΣ

Έξ Αγράφων, γεννηθείς τῷ 1831, ἀδελφός τοῦ Βουλευτοῦ Καρδίτσης Ἀποστόλου Βασαρδάνη (ἐκ παραδρομῆς ἐν σελ. 95 ἐδημοσιεύθη ἡ φωτογραφία τοῦ ἀντι τοῦ ἀδελφοῦ του). Ἐγκατεστάθη εἰς Μακρυντίσαν τοῦ Πηλίου καὶ κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1854, 1865 καὶ 1878 ἔλαθεν ἐνεργὸν μέρος, ριψοκινδυνεύσας. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπολέμησεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σμολένσκη εἰς Βελεστίνον.

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΤΖΙΟΛΑΚΟΓΛΟΥΣ

Ἐκ Ρεντίνης τῶν Ἀγράφων. Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Τζιολάκογλων, ἥτις προσέφερεν ἐξαιρετικὰ θόματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας διὰ τῆς ἀπαγχονίσεως δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς. Ἐγεννήθη τῷ 1840. Διεκρίνετο διὰ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα καὶ τὴν φιλάνθρωπον δράσιν του. Πατὴρ τῶν δύο διακεκριμένων στρατηγῶν, τοῦ ἀειμνήστου Νικ. Σπυροπούλου καὶ τοῦ Γ. Τζιολάκογλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΜΕΤΑΞΗ

Ἐκ Μετσόβου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀρσάκειον ὡς ἐσωτερικὴ, δαπάναις τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Γ. Ἀβέρωφ. Ἐλαθε τὸ πτυχίον τῆς διδασκαλίας καὶ ὑπηρετήσεν ὡς Διευθύντρια τῶν Παρθεναγωγείων Τρικκάλων καὶ Καρδίτσης. Μείνασα ἀγαμὸς ἀφωσιώθη εἰς ἔργα φιλανθρωπίας. Ἐδαπάνησεν 1.500.000 δραχμὰς καὶ ἐγένετο κτίτωρ τοῦ ἐν Καρδίτῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΔΕΠΟΥΝΤΗΣ

Ἐκ Ληξουρίου τῆς Κεφαλληνίας, διατελεῖ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Καρδίτσης καὶ Πρωτοσυγκελλεύων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, πτυχιούχος τῆς ἐν Ληξουρίῳ Βαλλιανείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς τοῦ τμήματος σχεδιασῶν ἀρχιτεκτόνων. Ἀναπληροῖ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ὡς Πρόεδρος τοῦ Μητροπ. Συμβ. τοῦ τοπικοῦ ταμεῖου καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, παρέχων πολυτίμους ἀπηρεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΚΚΑΒΑΣ

Ἐκ Μουζακίου τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, διορισθεὶς τῷ 1918. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν λογοτεχνίαν, γράψας πολλὰς πραγματείας. Ἰδιαιτέρως ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημοτικὴν ποίησιν καὶ τὴν συλλογὴν δημοτικῶν ποιημάτων. Φύσις καλλιτεχνικὴ καὶ ποιητικὴ, ἔγραψε πολλὰ ποιήματα, ἐξ ὧν πλεῖστα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἔφημ. Κόζανης, Καρδίτσης, Τρικκάλων, Βόλου, Ἀθηνῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΟΝΤΑΣ

Εἰδικὸς ἀγιογράφος καὶ προσωπογράφος. Ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ διὰ δαπάνης 500 χιλ. δρχ. ἀγιογραφίαις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Καρδίτσης. Ὁ παραλαβὸν τὰ ἔργον βυζαντινολόγος καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἀ. Ὀρλάνδος συνεχάρη τούτων διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀπόδοσιν βυζαντινῶν προτύπων, ἅτινα καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱεζεκιὴλ συνέλεξεν ἐκ διαφόρων ἀρχαίων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΠΩΤΑΣ

Ἐκ Σοφάδων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης, εἰργάσθη τοικιολογικῶς διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ τέως Δήμου Σοφάδων καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν τετραετίαις, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 - 1912. Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας του ὁ τέως Δήμος Σοφάδων ἤρπαιε νὰ ἀναπτύσσεται καὶ νὰ βαδίζῃ γοργῶς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κοπρετζί τοῦ τέως Δήμου Κιέρου τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης. Λόγω τοῦ ἐπιθλητικοῦ του χαρακτήρος καὶ τοῦ μεγάλου του ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου του, οἱ συνδημόται του ἐξέλεξαν αὐτὸν Δήμαρχον τοῦ τέως Δήμου Κιέρου διὰ τὴν τετραετίαν τοῦ 1896 - 1900. Ἐπὶ τῆς δημαρχίας του ἐγένοντο πολλὰ προοδευτικὰ ἔργα καὶ οἱ συνδημόται του εὐρον πατρικὴν διοίκησιν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΡΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Κουμάδες τῆς Καρδίτσης. Ἐκτραγέλιος τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 ἐνίσχυσε τοὺς ἐπαναστάτας διὰ διαφόρων πληροφοριῶν καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν καὶ ἔνεκα τούτου συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων καταδικάσθη εἰς ἐξαιετὴ ελοκτὴν εἰς Λάρισαν τῷ 1878, μεταφεοθεὶς εἰς Θεο)νίκην μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, εὐθα ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Ἐπιταυργίου Θεο)νίκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκ Χαταίνης τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης. Πατὴρ τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου Γυμνασιάρχου καὶ συντάκτου τῆς ἀξιολόγου μελέτης ἐν τῷ παρόντι τόμῳ περὶ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης καὶ τῶν Γεωργίου Παπαδημητρίου Δικηγόρου καὶ Νικολάου Παπαδημητρίου Ἀστυνόμου. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ τέως Δήμου Μενελαίδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 μέχρι τοῦ 1901, ἐργασθεὶς ὑπὲρ τοῦ Δήμου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη έν Κέδρω τής Καρδίτης τῷ 1900. Μετά τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν έν Καρδίτῃ, ἐσπούδασε νομικά έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Μετά τὰς σπουδὰς του τῷ 1923 ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον, ὅπου ἐξέδωκε καὶ διηύθυνεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ἐφημερίδα «Ἐργατική». Τῷ 1921 ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἤσκησε τὸ δημοσιογραφικὸν λειτουργημα. Ἦδη δικηγόρῃ έν Καρδίτῃ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΗΛ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Έγεννήθη έν Καρδίτῃ τῷ 1904 καὶ ἐσπούδασε νομικά εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Δικηγόρῃ έν Καρδίτῃ ἀπὸ τοῦ 1926. Δημοσιογραφεῖ εἰς ἀθηναϊκὰς καὶ θεσσαλικὰς ἐφημερίδας. Κατὰ τὸ 1928 ἐξέδωκεν έν Καρδίτῃ τὴν ἐβδομαδιαίαν «Ἀνατολή», τὴν ὅσῃαν καὶ διηύθυνε μέχρι τοῦ 1933. Έκ τῶν ἰδρυτῶν τής Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης Καρδίτης, χρηματίας πρόεδρος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1927-1934.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Έκ τής ομάδος τῶν νέων τής Καρδίτης, οἱ ὅποιοι ὑπερανθρώπως εἰργάσθησαν ὑπὲρ τής ἰδρύσεως τοῦ Σὺλλόγου καὶ τής Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης «Ἡ Ἀθῆνα». Έγεννήθη έν Καρδίτῃ καὶ ἐσπούδασε τὰ νομικά εἰς τὸ έν Ἀθῆναις Πανεπιστήμιον. γενόμενος δὲ δικηγόρος ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα έν Καρδίτῃ. Διετελεῖ πρόεδρος τοῦ Σὺλλόγου «Ἡ Ἀθῆνα» καὶ πρωτοστατεῖ εἰς κάθε κοινωνικὴν κίνησιν τής πόλεως.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Τρικκάλοις τῷ 1909. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν Τρικκάλοις, ἠκολούθησε καὶ Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐπὶ τῖνα χρόνον. Εἶτα ἐπέδθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, διεύθυνας ἐπὶ σειράν ἐτῶν τὴν έν Τρικκάλοις ἐκδομένην καθημερινὴν ἐφημερίδα «Ἀναγέννησις». Ἦδη ἀπὸ τής 4ης Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1936 διευθίνει τὴν έν Καρδίτῃ ἐκδομένην ἐφημερίδα «Νέος Ἀγὼν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΣΗΣ

Έκ Καρδίτης. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς, ἐσπούδασε τὰ νομικά εἰς τὸ έν Ἀθῆναις Πανεπιστήμιον, τυχὼν δὲ τοῦ πτυχίου ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου έν Καρδίτῃ. Τυγχάνει ἐκ τῶν νέων ἐκείνων, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὸν τόσον ἐθνικῶς καὶ ἐπωφελῶς λειτουργοῦντα Σὺλλογον «Ἡ Ἀθῆνα». Έχρημάτισε πρόεδρος τοῦ Σὺλλόγου τούτου ἐργασθεὶς ὑπὲρ τής προόδου καὶ ἐξωψώσεως αὐτοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΚΑΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μεγάλο Παζαρίκι τής Ἐπαρχίας Καρδίτης τῷ 1909. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν Καρδίτῃ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐσπούδασε τὰ νομικά καὶ τυχὼν πτυχίου νομικῆς ἐγένετο ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τής Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατέχων καλλίστην θέσιν. Ἦτο ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων γραμματέων τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τής Δικαιοσύνης Σπύρου Ταλιαδούρου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΓΓΕΛΗΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μπεζισόλα τής Ἐπαρχίας Καρδίτης. Κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικὸς καὶ ἔλαθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τής πατρίδος του, ἤδη εὐρίσκειται έν ἀποστρατεία κατέχων καλλίστην θέσιν παρὰ τῇ Ἀνωτάτῳ Ἐταιρείᾳ Ὑδάτων. Τυγχάνει ἐκ τῶν ἐνθουσιωδέστερων μελῶν τής Ἐταιρείας, παρέχων τὴν συμβολὴν του εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τής.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ

Έγεννήθη έν Ἐλληνακίστρῳ Καρδίτης τῷ 1897. Ἐλαθε μέρος εἰς τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1927. Έγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ ἔτος 1924, ἔνθα ἐπέδθη εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Διετέλεσε κοσμητῶρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Σὺλλόγου «Ἡ Καρδίτσα» ἀπὸ τὸ ἔτος 1930. Τῷ 1937 ἐξελέγη ταμίας τής «Ἐνώσεως τῶν Θεσσαλῶν». Μέλος τής Ἱστορ. καὶ Λαογρ. Ἐτ. τῶν Θεσσαλῶν.

ΗΛΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Κερασιά τῶν Ἀγράφων τής Ἐπαρχίας Καρδίτης κατὰ τὸ ἔτος 1902. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν τῷ χωρίῳ του καὶ εἶτα έν Καρδίτῃ εἰσήλθεν εἰς τὸν τραπεζικὸν κλάδον, προσληθθεὶς ὡς λογιστῆς εἰς τὸ ὑποκατάστημα τής Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τής Ἑλλάδος έν Καρδίτῃ, ἔνθα μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ. Έκ τῶν μελῶν τής Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐτ. τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Έξ Ἀγράφων τής Θεσσαλίας. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν τῇ ἰδιαιτέρῳ του πατρίδι καὶ έν Καρδίτῃ, ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰς ὃ καὶ διεκρίθη, ἀποστρατευθεὶς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ. Ἐλαθε μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 τραυματισθεὶς τὴν 14 Ἰουλίου 1913 εἰς τὴν μάχην τής Τζουμαγιάς, ὑπηρετῶν τότε εἰς τὸν 2ον Λόχον τοῦ 5ου Πεζικοῦ Συνατάγματος.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ:
ΤΟ ΠΑΥΣΙΛΥΠΟΝ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΑΜΠΟΥΛΗΣ

Έκ Φαναρίου της Θεσσαλίας. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζει έν τή πατρίδι του, ένεγράφη εις την Φιλολογικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου, έκ της οποίας έξήλθε φιλόλογος. Διήλθεν άλλους τούς βαθμούς της Ιεραρχίας μέχρι του επίζηλου βαθμού του Γ. Έπιθεωρητού της Μέσης Έκπαίδευσως. Έδίδαξε και ύπηρετησεν εις διάφορα Γυμνάσια και Έπιθεωρήσεις του Κράτους. Ήδη ύπηρετεί ως Γεν. Έπιθεωρητής Μέσης Έκπαίδευσως εις την περιφέρειαν Τριπόλεως. Τυχάνει έκ των ένθουσιωδεστέρων μελών της Έταιρείας

ΞΕΝΟΦΩΝ Δ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Έγεννήθη έν Καρδίτση τώ 1892. Ήκολούθησε τό στρ. στάδιον κατατάγεις εις τό 5ον Πεζ. Σύνταγμα των Τρικάλων. Έλαβε μέρος εις άλλους τούς πολέμους και τας έκστρατείας, τραυματισθείς σοβαρώς εις την μάχην του Σκρά τώ 1918 ως λοχαγός διοικητής λόχου. Τώ 1926-28 διετέλεσε φρούραρχος Βουλής, τό δέ 1929 ύποφρούραρχος Αθηνών. Απεστρατεύθη τώ 1929 προαχθείς εις άντιρχην. Έτυχε πλείστων παρασήμων. Διετέλεσε πρόεδρος του Συλλόγου «η Καρδίτσα» μέχρι του 1937, ήδη πρόεδρος της Ένωσ. Θεσσαλών,

ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ν. ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ

Έκ Καρδίτσης. Έσπούδασε την Ιατρικήν εις τό έν Αθήναις Πανεπιστήμιον και ήκολούθησε τό στρατιωτικόν στάδιον διελεύθων άλλους τούς βαθμούς μέχρι του βαθμού του Γενικού Αρχιάτρου τον οποίον κατέχει σήμεραν. Μετέσχε των Βαλκανικών πολέμων ως άνθυψίατρος εις τό 4ον Τάγμα των ειζώνων. Έπίσης της Μικρασιατικής έκστρατείας ως Ιατρός του 11ου πεζ. Συν)τος, άρχιατρεύων της IV Μεραρ-

χίας και Διευθυντής του προσκαίρου Ήσοκομ. Αφών - Καραχισσάρ, όπερ ένσήμεσε και διεκόμισε πάντας τούς τραυματίας κατά τας σφοδράς μάχας πρό των ύψωμάτων του Καραχισσάρ. Διετέλεσε κατόπιν άρχιατρος της Μεραρχίας Ιππικού, ύποδιευθυντής της όγειονομικής ύπηρεσίας του Υπουργείου των Στρατιωτικών, μέλος της Α. Γ. Σ. Ε. και τέλος Διευθυντής του 2ου Στρατιωτ. Νοσοκομείου Αθηνών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Έκ Καναλιών της Καρδίτσης. Έσπούδασε τας μαθηματικά, άναγορευθείς διδάκτωρ τώ 1899 άριστεύσας. Έδίδαξεν έν Καρδίτση και Αθήναις μέχρι του 1932, ένθα διέπρεψε, καταλαβών λίαν επίζηλον θέσιν διά τας μεθοδικωτάτας διδασκαλίας του και κριτικάς παρατηρήσεις. Αποσυρθείς της Δημ. Υψηρ. διευθύσει Μαθηματικών Φροντιστήριον, εις δ μετά ένθουσιασμού προσσείει τούς ύποψηφίους διά τας άνωτέρας του Κράτους Σχολάς. Συνέγραψεν δλην την σειράν των έν τοίς Γυμνασίοις και Λυκείοις διδασκομένων μαθηματικών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Έγεννήθη έν Καρδίτση. Πτυχιούχος του Πανεπιστημίου. Συνταγματάρχης Έπιμελητείας έ. ά. διετέλεσεν Έπιθεωρητής των Οίκων. ύπηρεσιών της Αεροπορίας και Σύμβουλος του Μετ. Ταμείου Στρατού. Τραυματίας του Έλληνοβουλγαρικού πολέμου. Συνέγραψεν αξιόλογα βιβλία και διετέλεσε πρόεδρος της Έπιστημονικής Έταιρείας Καλλιθέας. Έπιδίδεται εις την ποιήσιν και έγραψε πολλά ποιήματα τά όποία χαρακτηρίζει λεπτόν αίσθημα. Έδωσε πλείστας διαλέξεις αι όποιοι έπροξένησαν αίσθησιν. Μέλος της Έταιρείας.

